England Coff E. [Artecles of Religion -Editions with Commentaines - Welchman, 1313.

1487. 888. 23.

Lord Dinorbeng.

England Coff E. [Artecles of Religion -Editions with Commentaines - Welchman, 1313.

1487. 888. 23.

Lord Dinorbeng.

Labrus ld: Hughos
XXXIX Coll: Josu Oxon

ARTICULI

Ecclesia Anglicana,

Textibus Sacræ Scripturæ

ET

Patrum primævorum Testimoniis confirmati, Brevibusque Notis illustrati.

Adjectis insuper

Nominibus Auctorum

Locifque in quibus

DOCTRINA in ARTICULIS
Contenta fusius explicatur.

Editio Sexta.

In usum

LUVENTUTIS ACADEMICA.

Auctore Edvardo Welchman, Archidiacono Cardigan. Et Coll. Merton. quondam Socio.

OXONII,

E THEATRO SHELDONIANO, Impensis Jacobi Fletcher Bibliop. Oxon. Prostant apud Ch. Rivington Bibl. Lond. & W. Thurlbourn, Cantab. 1738,

Imprimatur.

GUIL. LANCASTER,

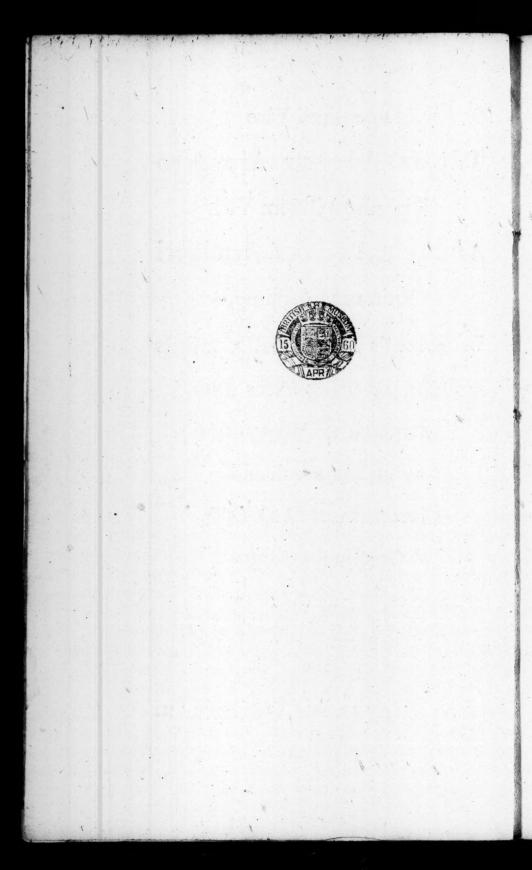
Pro-Vice-Can. Oxon.

Aug. 28. 1712.

Dignissimo Viro
THOMÆ ARCHER Armigero
Dignissimi itidem Viri
ANDREÆ ARCHER Armigeri
Filio natu maximo,

In fupremis Magn. Brit. Comitiis
Senatori, uti & Pater olim,
Integerrimo Patrono fuo
Plurimum colendo
Librum hunc D. D. D. Q.
Gratitudinis ergo

EDVARDUS WELCHMAN.

Ad Lectorem PRÆFATIO.

N tiki, mi Juvenis cariffime, Articulos Fidei & Religionis, quibus jamdudum Matriculæ Universitatis inserendus pro more subscripsifti, iterum iterumque, fi Deus dederit, subscripturus. Quod ut cum judicio in posterum facias expectat alma Mater Academia, &, fi Sacros aliquando Ordines ambieris, cum Eruditione etiam Sancta Mater Ecclesia. Utcunque sit Articulis bisce te operam dare oportet, nisi iis subscribere que parum intelligis libeat, quod ingenui non est animi. At memineris quaso implicitam fidem ab Ecclesia Anglicana improbari. Ut tibi igitur hac ex parte quodammodo inservirem, Articulos edere visum est congruentibus Sacræ Scriptura Textibus munitos, & Notulas quasdam subjicere, in quibus summa tantum rerum capita attigi. Lectorem, qui plura desiderabit, ad clarissimos Ecclesia nostra Theologos, qui loca quavis fusius tractarunt, remitto. Neque enim is sum, qui novam Articulorum Expositionem moliri ausim, aded periculosa plenum opus alea, ut ejus causa vix Hareseos notam effugerit, magni nominis Prasul, Gilb. Burnettus Episcopus Sarisburiensis. Cum vero illius opus multorum convitiis dilaceratum cernerem & è plurium manibus excussum, cum A 2

mihi etiam videretur Theologo potius quam Theologiæ studioso legendum, Beveregii porro, uti fere solent postbuma, imperfectum effet & vix suum saperet Auctorem, Ellisii vero & Rogersii quasi jejuna nimis & exanguia respuerent Juvenes: novam viam ingredi consultum duxi, Saculo huic, quod Nomina magis quam Res sectatur, me nec ingratam nec inutilem operam navaturum sperans, si magnorum Nominum illecebris in Rerum ipsarum Notitiam homines inducerem. Celebres fatis sunt quos laudavi Scriptores, & rei quam proposui abunde sufficiunt. Angli omnes, uno Grotio excepto, cujus tamen duos tantum libros citavi, eofque universæ Ecclesiæ suffragio comprobatos. queis vero Anglicanæ Ecclesiæ mens petenda est, nisi ab ejusdem Ecclesiæ Scriptoribus? Plures quidem educere possem, at in his delectum quendam habes, & nollem te librorum multitudine opprimere. Inter mille alios, pares his paucos invenies, superiores nullos; Nowello præsertim Juelloque, quibus ad Articulos quod attinet, prima, post Homilias & Liturgiam, semper tribuenda sunt; Cum non folium maximi fuerint Theologi, sed ipfius etiam Convocationis, in qua editi funt & confirmati Articuli, pars magna: Hic nimirum Episcopus, Ille Prolocutor.

Ne verò indigneris, quòd ad antiquiores hosce scriptores te revocem. Hi enim, ab omni partium studio cæterisque hujus Sæculi vitiis immunes, puram veritatem puris animis secuti sunt & obtinuerunt; neque tam quod sibi suisque gratum di-

cere

cere studuerunt, quam quod veritati consonum. His autem perlectis, non obsisto quo minus ad Recentiores te conferas, quin bortor potius & suadeo. Multos enim habemus lectu sane dignissimos. At si inter legendum, novum aliquid & eatenus inauditum tibi occurrerit, (quod Hodiernos præsertim indiscriminatim legenti non raro eveniet) tibi caveas quæso. Quid enim Religioni, mille & septingentos annos natæ, jam tandem cum Placitis novis? Porro id ratum tibi sixumque in animo sedeat, nihil esse in Religionem admittendum, nisi quod certissimis Sacræ Scripturæ testimoniis constrmatur; eaque omnia tutò satis ignorari, quæ sancti, tum Primitivæ, tum Reformatæ Ecclesæ Patres ignorarint: Id demùm verum esse quod primum.

Ex innumeris S. Scripturarum Testimoniis ista tibi indicavi, quæ ad rem maxime apposita videbantur. Sed indicavi tantùm, eo nempe consilio, ut Tute sacros Codices evolvas, Textus cum Contextibus conferas, & proprià manu exscribens memoriæ penitùs insigas. Si ullum tibi sit prosiciendi studium, opellam hanc tam utilem, tam necessariam minimè detrectabis: Ego sanè eam tibi præ-

reptam nequaquam vellem.

Quamvis autem Articulos Sacræ Scripturæ textibus confirmasse revera sufficiat, & humana testimonia supervacua sint ubi suppetunt divina; Quoniam verò de liquidissimis Sacræ Scripturæ textibus lites moveant profani ac nugaces homines, & nos Scripturas in perniciem nostram detorquere asserant Romanenses, alique Hæretici: Patrum etiam

tiam antiquissimorum testimonia singulis Articulis subjungere visum est, ut manifestum sit Ecclesiam Anglicanam una cum in de Religione sentire, eandemque doctrinam nunc temporis tueri quam olim primava Ecclesia. Habes igitur, mi fuvenis, Patres trium primorum Saculorum Articulis nostris suffragantes; unico Augustino, ubi hi deficerent, in subsidium semel vocato, idque in re parum controversà. Cæteros sequioris ævi consultò omisi, quoniam id solum mihi erat propositum, Ecclesia nostra doctrinam antiquissimam, purissimamitidem, & revera Christianam, probare; quod & ex allatis Testimoniis me satis abundanter fecisse plurimum confido. Multa quidem alia eodem spectantia in promptu habeo; ista autem impræsentiarum missa facio, tibi ipsi, uti spes est, olim colligenda. In Veterum lectione quò magis versaberu, ed magis tibi cordi erit Ecclesia Anglicana.

Unum adhuc restat de quo te moneam, nempe Librum hunc Articulorum publica auctoritate editum sancitumque esse, ad tollendam Opinionum Dissentionem, & Consensum in verà Religione sirmandum. Unde ab istorum hominum Errore, ne dicam Fraude, caveas oportet, ex quorum sententia Articulis his subscribere licet etiam ab eisdem dissentientibus. Sunt enim qui hos Articulos Pacis tantum esse volunt, ideò nimirum ut Subscribentes non iis consentire, sed tantum non palam contradicere obligentur. Ast editi sunt, ad tollendam Opinionem aquè ac Sermonum dissentionem, ad consensum, in verà Religione

firmandum, non tantùm ad dissentientium ora abturanda. Alii porro aiunt quod Articulis his ex privatà Interpretatione subscribere liceat, vel contra receptam definitamque Ecclesiæ Sententiam, Quibus autem vinculis constringendi sunt nebulones hi, fallaces adeò, & tam lubricæ sidei, juxta quos vel Pii IV. Symbolo, vel etiam Muhammedis Alcorano subscribere licet? Proinde scias Unumquemque Articulis his subscribentem Dostrinam in iisdem contentam palam approbare, eosque * omnes ac singulos, in litterali Grammaticoque sensu acceptos, Verbo Dei consentaneos esse manu suà affirmare. Qui aliter sentiens subscribit, impudenter mentitur, non probum Christianum sed improbum Jesuitam agit, debitas tantæ persidiæ pænas aliquandò luiturus.

V. Declarationem Regiam Articulis præfixam, & Canon. 36.

AUCTORES

In hoc Opere laudati.

Xposition of the Creed by Bishop Pearson. Folio.
Origines Sacra by Rn. Stilling fleet Quarto
his Discourse of the Sufferings of Christ. Octavo: his Vindication of the Doctrine of the Trinity. Oct.
his Vindication of the Doctrine of the Trinity. Oct.
his Idolatry of the Church of Rome, Oct.
The Principles and Duties of Natural Religion, by Bishop
Wilkins. Oct.
Grotius de Veritate Religionis Christianæ.
—— de Satisfactione Christi. Duodecimo.
— Discourse of a future Judgment. Oct.
The Whole Duty of Man.
The Art of Contentment, by the Author of the Whole Duty
of Man.
The Lively Oracles, by the same Author.
Mr. Hooker's Ecclefiastical Polity. Fol.
Mr. Ray's Wisdom of God in the Works of the Creation.
Edit. 4. Oct.
Dr. Scott's Christian Life. 3 Voll. Oct.
Alex. Nowelli Catechismus. Quarto 1572.
Bp. Jewel's Works. Fol.
Fasciculus Controversiarum Theologicarum per 3. Prideaux,
Episc. Wigorn. Quarto.
Mr. Nelson's Companion for the Festivals and Fasts. Edit. 4.
1707. Oct.
Bp. Cosin's Scholastical Hist, of the Canon of Scripture. Quarto.
G. Bulli, Episc. Menev. Def. Fidei Nicænæ. Quarto vel Fol.
Judicium Ecclesiæ Catholicæ de necessitate credendi
quod Christus sit Deus. Oct. vel Fol. cum Grabii Notis.
Arch-Bp. Tillosfon's Sermons. Fol.
Dr. Cave's Historia Literaria. 2 Voll. Fol.
Discourse of the ancient Church-Government. Oct.
G. Outram de Sacrificiis. Quarto vel Oct.
Bp. LLoyd's Historical Account of Church-Government in
Great Britain. Oct.
Dr. Stanhope's Sermon on 2 Tim. 3. 16, 17. Quarto.
Dr. Hammond's Practical Catechisin. Oct.
——— Discourse of Schism. Duod.
ZALUMIU OI UMIIII. DUOU.

Bp.

Bp. Hall's Works. Fol.

Dr. Clager's Sermons. Oct.

Mr. Burscough's Discourse of Schism. Oct.

Bp. Abbot's Defence of Mr. Perkins's Reformed Catholick against Bishop. Quarto 1606.

Bp. Buckeridge's Discourse concerning kneeling at the Communion. Quarto 1618.

Dr. Field of the Church. Fol. Edit. 2d. 1628.

Mr. Wall's History of Infant Baptism. Quarto. Ed. 2d.

Duod. - his Conference. Bp. Sanderson's Sermons.

- de Obligatione Juramenti. Oct.

Bp. Parrick's Answer to the Touch-stone of the Reformed Gospel. Oct.

Mason de Ministerio Anglicano. Fol.

-his Authority of the Church in making Canons &c. 4to.

Mr. Kettlewell's Measures of Obedience. Quarto.

Dr. Goodman's Penitent pardon'd. Oct.

Mr. Chillingworth's Religion of Protestants a safe way to Salva-

Bp. Potter's Discourse of Church-Government. Oct.

Bp. Bilson of Christian Subjection. Oct.

Bp. Andrews's Sermons. Fol.

Bp. Blackball's Sufficiency of Revelation in eight Sermons, at Mr. Boyle's Lecture. Oct.

Mr. Walker's modest Plea for Infant Baptism. Duod. A Discourse of Communion in one kind. Quarto. 1687. A Treatise of the Celibacy of the Clergy. Quarto. 1688. Arch-Bp. Whitgift's Defence of his Answer to the Admonition. Fol.

A Vindication of the Ordinations of the Church of England. Quarto, 1688.

Bp. Bedel's Life and Letters. Oct.

Book of Homilies.

Book of Canons. 1603.

Book of Common-Prayer.

XXXIX.

In article 1 mo of ohe 4.24. Cot is a Spirit, & they that worship him, must, worship him in Spirit they shall perish, but thou shalt endure year all of them shall wase out like a garment: as a vesture shall ghow changed, But they shall be changed, But they shall be changed, But they are the same they wears shall have so ent. of the globy glost 2 Goz 13. 14 The Grace of our Lord Jelus Christ, & the love of you, & the Communion of the Holy Short, be with you all . Anen. , John J. 7 For there are three that bear record in Heaven the Trather the Word & the Roly Glost: & these three are one In Articulo 200 B Heb 1.5. For unto which of the angels said he at any Time, thou art my Son this Day have I begetten thee! And again faill be to him a Trather & he shall be to me a don. 6 Lake 1.31. And behold thou shalf conceive in the wombs bring forth a son, I that call his Rame Jefus.

gal W. M. Bat when the Finench of the Time was come God sent forth his Son made of a Woman, made under the faw D Rets 20.20. Take hear therefore unto your felves, & to all the Flock, over the with the Holy Short hath made you Tuerfeers to feed the Church of God, which he half purchased with his own Blook.

XXXIX. ARTICULI

Ecclesia Anglicana,

Textibus è facra Scriptura depromptis confirmati, brevibusque Notis illustrati.

De Fide in Sacro-sanctam Trinitatem.

I. ² 2 NUS est b vivus, & verus ² I Cor. ⁸. ⁴. ¹ Deus, ² ³ æternus, ⁴ ⁴ incor-¹. ⁹. poreus, ⁵ impartibilis, ^e ⁶ im-⁶. ¹ Tim. passibilis, ^f immensæ potentiæ, ⁸ ⁷ sapientiæ ^d Joh. ⁴. ²⁴. ² ⁶ sac ^h ⁸ bonitatis, ⁱ ⁹ creator & ¹⁰ conservator ²⁶. ²⁷. omnium, tum visibilium, tum invisibilium. ^f Mat. ¹⁹. ^k ¹¹ Et in unitate hujus divinæ naturæ, tres ^g ^{Pf.} 147. ⁵. ^h Luc. ¹⁸. funt Personæ, ejusdem essentiæ, potentiæ ac ¹⁹. æternitatis, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus. ¹⁶. ¹⁷. ¹⁸. ¹⁸.

r Deum esse constat, 1. ex ordine Causarum, qui ex uno quodam incausato originem ducit. 2. ex ipsa Dei Idea, quæ in se necessariam Existentiam implicat. 3. ex Gentium omnium consensu. 4. ex Origine Mundi, rerumque ordine & usu. 5. ex vi Conscientiæ.

6. ex Prophetiis. 7. ex Mira-19. 2 Cor. culis.

I Joh. 5. 7.

v. Pearson in Symbolum Apost. Art. 1. Wilkins's Nat. Rel.
1. c.4,5,6. Stillingsleet's Orig.
Sacr. 1.3.c.1,2. Groins de Ver. 1.
1. c.2. Tillosson on Job 28. 28.

2 Unitas probatur ex ipsa Dei natura, quæ multitudi-B 2 nem Art. 1. nem non patitur, eò quòd est prima rerum omnium Causa, ultimusque Finis, infinite insuper persectus: Unde si plurcs essent, alter alterum posset producere, quin & impedire. Proinde cum Unus sufficiat, neque hic neque ille esset necessarius. Deus autem est Ens

Pearson in Symbol. Apost. Art. 1. Wilkins's Nat. Rel. 1. 1. c. 3. Grotius de Ver. Rel. 1. 1. c. 3.

necessarium, Exod. 3. 14.

3 Æsərms. Quoniam est prima Causa, quæ ut vel ab alia causa, vel nihilo producatur, impossible est. Id vero quod absque causa est, ex se est; quod ex se est, nunquam potest non esse.

Wilkins's Nat. Rel. l. 1. c. 8. Grotius de Ver. Rel. l. 1. c. 6.

4 Incorporeus. i. e. immaterialis & Spiritus. Spiritus enim excellentior est Corpore; quare si Deus esset Corpus, Angelis Animabusque humanis esset ignobilior. Præterea, Materia omnis est ex se iners & otiosa, nec movetur, nisi ab alio sit mota. Deus autem primus est motor.

omne haber partes extra partes, proinde est extensum & quantum; porro quum quanta non se invicem penetrent; Deus infinitus, si quantus esfet, omnia loca impleret, adeò ut nulli alii Corpori esset lo-

6 Impassibilis. Quicquid patitur, à se fortiore patitur, & est aliquo modo impotens. Deus autem est immensæ po-

cus.

tentiæ. Ille enim, à quo omnis potentia oritur, Omnipotens lit necesse est. Et si quid Deo resistere posset, vel ex se istam potentiam haberet, proinde esset ipse Deus, vel ex alio, à Deo sc. Unde autem Deus daret potentiam proprià majorem?

Angl. Without parts or paffons. In Scripturis equidem Membra, oculi, sc. manus, &c. Uti & Passiones, ex gr. Amor, Ira, Odium, &c. Deo attribui videntur, quorum omnium, quum sit simplicissima Essentia, immutabilis etiam & semper infinite beatus, prorsus est incapax. Quare ista inspumorazius dicta, stongenus intelligenda funt.

Wilkins's Nat. Rel. 1. 1. c. 8. Pearson in Symb. Apost. Art. 6.

7 Sapienia Dei patet ex admirabili rerum Ordine & Usu, ex variis etiam divinæ Providentiæ effectibus.

Wilkins's Nat. Rel. 1.1.c.6,9. Ray's Wisdom of God &c. Sherlock of Providence, c. 8.

8 Bonitas Dei patet ex creatione & conservatione rerum; maxime autem ex Generis humani per Christum Redemptione.

Sherlock of Providence, c. 7. Wilkins's Nat. Rel. l. 1. c. 10. Art of Contentment Sect. 3, 4. Scou's Christian Life, part 2. vol. 2. p. 242.

h

h

1.6

tes.

9 Creator omnium. Mundum æternum non esse testantur Artes nuper inventæ, Regiones nuper investigatæ & adhuc incultæ, Historiæ omnes paucos retro annos respicien-

IS APR

article 1 of Faith in the holy Fraity To prove the Unity of god We must proceed thus. The Being that is independent in pature, must he 10 in action; by there were a good they could not both be 10, since they will both will and act different things; for there is no moral rule of Restitude to determine a Being why He should this time create with a number of Worlds. 1910 reate is world, & the other only, how would their independency be presered? al Box: 8: 4: There is none other gots, but the 1: 20: 8. Thoushall have pone other Gods, but 61 Thef: 9: 9. ye turned from tools to Good to ferve the Living of true god werlasting nothing can wave to be, or existing manner different from what it now does without sind going a Mange; Every Change iran Effect gas such requires a cause Bonsequently as godexing Ergo Ho must the sant have any cause of Bhan cd Jim: 1:14. Rowunton Tring turnal, immortal invisible, andall wise god be honour & glory for ever & Eves. Omnipotent ! The being that is uneausid a independent must be refrarily be amnipotent if Heis holingini to the must be limited, but limitation is anyeffects est who requires a cause, god is une out, therefore cannot be an effect patt: 19:28. all Things are refrible with god.

Coonefi The free of godoness imphes a disposition to communicate happiness to others. If this Being hath done this, He is good . But He hath done this, brigo He is good. h Luke 18:19: Why callet Thow me Good? There is home good lave one & that it god Firem His Good hefs We deduce his wisdom for The Dew of wirdow implies his knowledge of I best me thous to effect or bring about our happing 1: 147. 6. Hisunderstanding hes infinite. maker of all Things Bolo: 1. 16:19. By Him were all Thingsmade that are in Heaven, & that are in larth, whether They be thrones or dominions, or principalities or Howers, all Things were createdly Him & for him & He is above all Things, & by Him Boall things edist Incorporal Joh: 4. 24: God is Sperit, & without farts, for there can be no party but of a Balling gen denity &c haptiging them in mame of a father, of w Sono, yogr from Ghost. matt: 28:19. K Baptism is I receiving then from astate of sen, into a state of favour, & it hopes of Eternal Happiness. now asthis can be done only in it no more off of sternal god & since there are three set together without any distinction or no to of inequality, git is done in their name; They must all 3 be of true god. Otherwise it looks like a just hint agthour favious & his gospel, that by his

H

A

vication in the intrance of which give I visible & for abrite to those reat blessings which are offerd init, should be in I Hame of two created Beings, I they even put in Equality with go. Withill 2 of the word who legame Man Wohn: 1.12.2. In I beginning wasy word, & I word was with god, & he word was god, I same was in I beginning with god, all things were made by him & without him was not any thing made the wasmade. John, before heromesto speak of Chart in our nature, speaks of another pre-cedent being which He had. His beginning also is aid to be begore weation or time howa, I wration before time isaternal prefore word is of maverlasting of it Father John 20:28:3 The said wat him, my Lord, my Gad. John w10: 30. 8,8 of Father are Me. Took mans hature. 1 7m. 3.18. God was made manifest in wy with. Thew latement and object of adoration, Ergs Heis when It thepa Jud the try out fit fefus receive my spirit bigo Deliver true god or of Proto party Digo my very act of Foolat To who truly sufferd That 22:3 They gave him vinegar to drink ming laith gate y when Hahad tarted thereof the word not winh & survey for him, & parted his garments.

matt: 27: 50. Isfus when He had vind again with a low voice rielsed up I ghost. Matt 27: 59:60. And when Joseph had taken the Body he wrapped it in a clean linnen Cloth, kloid it in his own new Tomb, which he had howen out in the Rock. It was highly recessary that Christ should recon : eile us to got, for though got sent his Son get he was angry with us; he had to he sure a tender. and for us as being his Creatures but hated us as and that he night reconcile both note god in one Body by the Grope having slaw the Eamily thereby. and came & preach't Peace to you which were of ar of & to them that were nigh. For through him we lot Rave an accept by one Spirit, unto the Father. 12 Gorge. 21. For he hath made him to be din for us who have so din, that we might be made the Right confuels of God in him. Article 3 ? Of the Descent of Blistinto Acto 2.27. Because thou wilt not back my Soul in Hell weither wilt thou sufer thine holy one to see Corruption It is the Quinon of some that Christ nearly descended its How into the glace of the daying Quinion & that the more probable Quinion & that the more probable of into add, i.e. the State of Jouls reparate than Bodies. Of Christ's Resurrection Matt 20.6. Aprilonot here, for heis risen. Christ after his Commention ascended into Meaver with Telesh & Bon as Blake 24.39. Behold my Kands in the set, that it is I my off handle me beer, for a spirit hack not Hash & Bones, as ye so no have have. tes. Factus est igitur. Ut casu fieret, absurdum & impossibile. Quare Creatorem habuit. Quem vero nisi Deum?

Pearson in Symb. Apost. Art. I. Wilkins's Nat. Rel. l. 1. c. 5. Stillingfleet's Orig. Sacr. 1.3.c.2. Tillotfon on Job 28. 28.

10 Conservator omnium. Nihil enim ex se & necessario existit, præterquam Deus. Dependent igitur omnia à Deo.

Scot's Christ. Life, part 2. vol. 1. C 4. S. I. Sherlock of Providence, c. 2. Nowelli Catech. p. 49, 50.

11 Et in unitate, &c. Cum Art. 1. Deum unicum esse certo certius lit; Attamen & Patri & Filio & Spiritui Sancto affignentur à Scriptura ea Attributa Cultusque quæ Deo soli conveniunt; non immeritò dicitur, unum esse Deum, tres verò Personas.

Stilling fleet's Doctrine of the Trinity. Hooker's Ecc. Pol. 1.5. 5 51. Prideaux Fasc. Controv. C. 2. Q. 2. Nelfon's Festivals, Trin. Sunday. Nowelli Catech. pag. 46.

LEMENS ROMANUS. OUS de de de des de la contra del contra de la contra del la contra del la contra del la contra de la contra de la contra de la contra del la contra del la contra de la contra del la contra d ed τω Θεώ, εν λόγω της μεγαλωσιώνης αυτέ συνεςήσατο τα πάντα, και έν λόγω δύναται ούτα μετασρέζαι. Εpift. ad Cor. c. 27. k Ouz Eva Geor Exouer, na Eva Xetsor, κ) εν πνεύμα τ χάριτος; ib. c. 46.

IGNATIUS. Els Ords Ber o parepuoras tautor 26 Ins Xeis के पूर को पूर को कि, हैंड हिना को कि तर्क केंग्र ad Magnes. k Υποτάγητε τω δηισκόπω ώς οἱ ἐπόςολοι

म्ब्री Xeisa, में मु तिवारा, में मु तिर्द्धायता. ib.

JUSTIN. MARTYR. 2"Eva rej movor erras Osor, mesorov ba The annies Deorebeias probetopia. ad Gracos Cobortat. pag. 34. k Exervor Te ned Tov wap dure vor,

ATIhil Deo impossibile, in verbo majestatis sua constituit omnia, & in verbo potest ea subvertere. . . Nonne unum Deum habemus, & unum Chri-

fum, & unum Spiritum gratia?

Unus est Deus, qui manifestavit seipsum per Jesum Christum Filium suum qui est Sermo ejus aternus. . . . Subditi sitis Episcopo. . . . ut Apostoli Christo, & Patri, & Spiritui.

Unicum esse Deum, est primum vera Religionis documentum, Art. I. πευμά το το σεσοντικόν σεδόμεθα κού σεσοκιωνμέν. Apol. I.

ΑΤΗΕΝΑ GORAS. * Περς αὐτε καὶ δι αὐτε πάντα ἐχένετο, ἐνὸς ὄντος τε πατεὸς κὰ τε με. ὄντος τὰ τατεὸς κὰ πατεὸς κὰ πατεὸς κὰ πατεὸς ἐν ὑῷ, ἐνότητη καὶ δυνάμει πνούματος. Legatio pro Christ. pag. 10. Τίς ἔν ἐκ ᾶν ἐπερόσαι, λέγοντας Θεὸν Πατεςα κὰ Υιὸν Θεὸν κὰ Πνεῦμα ᾶχιον, δεικνωίτας αὐτῶν καὶ τἰωὶ ἐν τῆ τάξει τῆ ἐνώσει δωύαμιν, (f. δωμάμι ἔνωσιν) καὶ τὶωὶ ἐν τῆ τάξει

Agipeor, ankous adious nanulius; ib. pag. II.

ΤΗ Ε Ο ΡΗ Ι L U S ΑΝ ΤΙΟ C Η. Το μεν είδος το Θεδ άξξητον και ανέκοραςον, και μη διωάμθρον οφθαλμοῖς σαςκίνοις οξαδήναι. Θέξη κας δειν ακάρητος, μεγέθει ακατάληστος, υψε απερινόητος, ίχιι ασύγκειτος, σορία ασυμδίδαςος, ακαθοσιών αμίμητος, καλοποίτα ανεκθήνηντος. α Ακτοίγς. Ι. Ι. Και τεκ ήμέρου [του της φωρήρων γκγονίμαι τύποι είσην της καιάδος, το Θεδ, κ) το λόγε αὐτο, κ) τ σορίας αὐτο. ib. l. 2.

cumentum. . . . Illum, & ejus Filium, & Spiritum

propheticum colimus & adoramus.

Ab ipso, & per ipsum facta sunt omnia, quum Pater & Filius unum sint; Filius verò sit in Patre, & Pater in Filio, per unionem & potentiam Spiritus. . . . Quis igitur non miretur, nos, qui Deum Patrem dicimus, & Deum Filium, & Spiritum Sanctum eorum in unitate potentiam (f. potentia unitatem) & in ordine distinctionem explicantes, Atheos vocari?

Dei quidem forma ineffabilis est, nec corporeis oculis cerni potest. Glorià enim infinitus est, magnitudine incomprehensibilis, sublimitate imperceptibilis, potentià superexcellens, sapientià incomparabilis, bonitate inimitabilis, beneficientià inenarrabilis. Tres Dies Luminaria pracedentes, Typi sunt Trinitatis, Dei, &

Verbi ejus, & Sapientia ejus.

Per Verbum & Spiritum suum omnia faciens & gubernans & omnibus esse præstans. adv. Hær. 1.

6 John 20. 29. Then with he to Thomas reach hither thy Finger & behold my Hands, & reach hither thy Hand, & thrust it into my side, & les not faithless but believing Whank 16:19. To then, after the Lord had spoken on the night Hand of God Acts 3.20.21. And he shall send Jefus Ehreit, which before was preached onto you. Whom the Heaven must receive untill the Times of restitus tion of all Things, which god hath spoken by the mouth of all his boly Prophets since the world began Filets 10.42. And he commanded us to preach unto the Ceople, & to tertifie that it is he which was on: : darned of God to be the Judge of quick & dead. Unticle 5th Of the Holy Short. I foli 15. 26. But when the Comforter is come, whom I will send unto you from the Trather, even the Spirit of Truth, which proceedeth from the Hather, he shall testifie of me. BI Jet 1.11. Jear ching what or what manner of Time the Spirit of Christ which was in them did rignify, when it testified beforehand the Sufferings of Christ & the glory that should follow. Elled thine Heart to lie to the holy Ghost, & to heep fack part of the Price of the Land? Whiles it returned, was it not this own? & after it was sold, was it not in thing own Power? why kast thou con s = cowed this thing in thine Ileart? thou hast not hed nuto Hon but unto god .

arricle 6th Of the Sufficiency of the holy derighture U2 Jims. 15.16.19. And that from a Child thou host havown the Teriptures, which are abla to make thee wise unto Salvation, through Faith which is a Christ Jefus. All Scripture is given by Inspiration of God, & is profitable for Doctrine for Cheproof, for Correction, for Instruction in Righ teoupless. That the Man of god may be perfect, thoroughly furnished unto all good works. BM att 15. 9. But in vain they do worship me teaching for Doctaries, the Commandments of Men. Bgal 1. O. g. But though we or an Angel from He area, preach any other gospel unto you, then that which we have preached anto you, let him be accural. As we said before rosay I now again, if any Man preach any other Gos.

pel into you that ye have received let

kion be accursed in that I lost the ment Matt . M. hassistimate me venificant spoloan logan, aut Proples.

John 3.39: 46 wend at dipoloant so up in learn. for in them ye think ye have sternal life, & they are they which terripy of me. For had ye be-· lieved Moses, ye would have believed me: for he wrote of me. Daniel 12.2.3. had many of them that sleep in the Dust of the Rarth, shall awake, some to everlasting Life & some to shame & everlasting Contempt. and they that be wise shall shine as the bright. Rightonfucto, as the Store for ever & ever.

1. c. 19. k Suscepit [Raab] tres Speculatores, qui Art. 1. speculabantur universam terram, & apud se abscondit, Patrem sc. & Filium & Spiritum Sanctum. ib. l. 4. c. 37.

TERTULLIANUS. L' Connexus Patris in Filio, & Filii in Paracleto, tres efficit cohærentes alterum ex altero. Qui tres unum sunt, non unus; quomodo dictum est, Ego & Pater unum sumus; ad substantiæ unitatem, non ad numeri singularitatem. adv. Praxeam. c. 25. Judaicæ Fidei est res, sic unum Deum credere, ut Filium adnumerare ei nolis, & post Filium, Spiritum. Quid enim, erit inter nos & illos, nisi differentia ista? Quod opus Evangelii? Quæ est substantia Novi Testamenti, statuens Legem & Propheras usque ad Joannem, si non exinde Pater, Filius, & Spiritus tres crediti unum Deum sistunt? ib. c. 21.

CYPRIANUS. ^a Unus omnium Dominus est Deus, neque enim illa sublimitas potest habere confortem, cum sola omnem teneat potestatem. de Idol. Van.

k Ite & docete gentes omnes baptizantes eos in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti: Infinuat Trinitatem, cujus Sacramento gentes baptizarentur. Epist. 73.

De Verbo, five Filio Dei, qui verus bomo factus eft.

II. I Filius, qui est 2 Verbum Patris, b 2 ab a Joh. 1. 12 æterno à Patre genitus, 3 verus & -12. Apoc. æternus Deus ac 4 Patri consubstantialis, 22. 13. Isa. c 5 in utero beatæ virginis, ex illius substan-10. 30. tià naturam humanam assumpsit: d ita ut Gal. 4. 4. duæ naturæ, divina & humana, integrè at- d Apoc. 12. due As. 20. 28. que As. 20. 28.

Art. 2. que perfectè in unitate personæ fuerint inseparabiliter 6 conjunctæ, ex quibus est unus

Mat. 27. Christus, verus Deus, & verus homo, e qui

7 verè passus est, crucifixus, mortuus, & seseparabiliter 6 conjunctæ, ex quibus est unus

7 verè passus est, crucifixus, mortuus, & seseparabiliter 9 series pultus, f ut 8 Patrem nobis reconciliaret, s esses, series pultus, f etque hostia, non tantum pro culpà orises, series pultus, series pultu

1 Filius. Secunda in Trinitate Persona est Air ille à Johanne prædicatus. Joh. 1.

2 Genitus quidem, aliter non effet Filius; sed ab æterno, aliter non esset Deus.

3 Verus & aternus Deus, Deus est non metaphorice, sed proprie sic dictus. Rom. 9.5.

4 Patri consubstantialis, i. e. unius ejustdemque cum Patre Substantiæ, seu Deitatis.

Pearson in Symbol. Apost. Art. 2. Bulli Judic. Eccl. Cath. & Fidei Nic. Defens. Scou's Christian Life, part 2. c 7. §. I. Cave Differtatio de Eusebii Arianism. Prideaux Fasc. Contr. C. 2. Q. 3, 4. Tillotson's Sermons of the Divinity &c.

5 Cum Semen Mulieris Serpentis caput contriturum promiserat Deus; Gen. 3.15. necesse erat ut è Virgine nasceretur, aliter enim suisset Semen Vhi, pariter ac cæteri omnes.

6 Conjuntia quidem sunt ambæ naturæ, divina sc. & humana, in Christo sed non consusæ; & ex utraque natura, salva tameu utriusque integritate, una sit Persona, de qua tota sæpe prædicatur id, quod uni tantum naturæ est proprium. Sic Deus sanguinem effudifie dicitur, Act. 20. 28. & Homo Angelis adorandus proponitur, Hebr. 1.6. Hujusmodi Prædicatio dicitur Communicatio Idiomatum. Conjunctio autem Naturarum, Unio Hypostatica. De quâ fœdè errarunt Nestorius in primis & Eutyches. Ille dividendo Personas, Hic confundendo Nawras. Sed uterque Error quatuor vocibus jugulatus est à Concilio Chalcedonensi: Quod docuit J. Christum esse unum eundemque in duabus naturis ἀσυ χύτως, ἀτζίπτως, ἀδιαιρίτως, àzueisus. i. e. sine naturarum confusione aut mutatione, contra Eucychem: fine earundem divisione aut separatione contra Nestorium.

Field of the Church, 1. 5. c. 12, 13. Pearson in Symbol. Apost. Art. 3, 4. Scott's Christian Life, part 2. c. 7. S. 1. Nelson's Festivals, Annunciation. Hooker's Eccl. Pol. 1. 5. 5. 51.

&c.

7 Qui verè passus est, &c.

17 Jim 2.5. For there is one god & one Mediatour between god & men, the Man Christ Jefus. Aleb 10.10.14. 26.34. For he looked for a City which lath Foundations, whose Builder & Maker is God For they that say such things beclare plainly that they seek a Country. Esteeming the Rep of Christ groater Quies than the treasure, in Egypt: for he had Respect noto the Recom = pence of the Reward. Gomen recould their Lead raised to life again: Lothers were tortue red, not accepting beliverance; that they might obtain a better Resurrection. 1 Heby. 12.20. For the Priesthood being changed, there is of necessity a Change also of the Law. I for the Law maketh non High Priests, which have Infirmity, but the Word of the Oath, which was since the Law, maketh the Lon, who is con: : secrated for evernone Fames 2.0.9.10.11. If ye fulfill the royal Low, accord : Ding to the Serepture: thou shalt love thy Neigh : bour or the self ye do well. But if ye have Ref : peet to Berfors, ye commit I'm, & we con: visit of the Low as transgressors. For whose: rever shall keep the whole Low, kyet offend in one Point he is quilty of all. For he that soil to not commit adultery, said also, to not hill. how if thou commet no Adultery, yet if thou kill, thou art become a Transgrepor of the Law.

Article of Of the three Greets. Agude . 3. Beloved when I gave all Viligence to wite unto you of the common Calvation, it was reedful for me to write unto you & exchart Touth which was once belivered nuto the Saints. Article 9th Oforiginal Sin. Mong. 19. Heverthelep Beath reigne from Alam to holes even over them that had not sixual after the Similitude of adam's transgrapion, who is the Digure of him that was to come. Blom. 5.19. For as by one han's Disobelience many were note Sinners: so by the Obodience of one, shall many be make righteous. from 9.10. For I know, that in me that is, in my Hesh I dwelleth no good Thing. For to will is present with me: but how to perform that which is good, I find not ... Ben. 0. 21. law the Lord said in his Heart, Swill not for the Imagination of Mais Heart is wil from his faith : wether will I again thite any more every living Thing as I have love. Etyal . 5. 17. For the Filesh lusteth against the pi. rit, the pirit against the Hear & these are contrary the one to the other: 10 that ye cannot do the Things that ye would Thom 1.10. Therefore as by the Offence of one judg: ment came apon all men to condomnation: even new unto Justification of sign the free Sife came apouall Secundum humanam naturam, nam quoad divinam erat impassibilis.

Pearson in Symbol. Art. 4. Nelson's Fasts, Good Friday.

8 Ut pairem nobis reconciliaret. Vel (pro S. Scripturæ
more) ut nos Patri reconciliaret.
Utrovis modo exprimatur, eodem recidit, uti contra Socinum
probavit Pearsonus in Symb.
pagg. 364, 365. Id certum habemus, Christum morte sua
Benevolentiam divinam nobis
conciliasse. Hic enim, ne Genus humanum ob peccata Justitiæ divinæ obnoxium interiret, sese victimam piacularem

Deo obtulit, unde dicitur de say the toxial aut & dures dutes autes aute

Outram de Sacrificiis, 1. 2. Grotius de Satisfact. Christi. Stillingsleet of the Sufferings of Christ. Scott's Christian Life, part 2. c. 7. 8.5. Nelson's Fasts, Good Friday. Nowelli Catech. p. 64, 66. Pearson in Symbol. Art. 10. p. 363.

9 Culpa Originis. v. Art. 9. 10 Pro omnibus &c. Uno peccato in Spiritum Sanctum excepto. De quo vide Not. 2d Art. 16.

CLEMENS ROM. Το σεππτερν της μεγαλωσύνης τε Θεε, ο Κύριο ημών Χριςος Ινσες, εκ ηλογεν εν κόμπο αλαζονείας, εδε ύπερηφανίας, κώπος διωάμθο αd Cor. C. 16. ° Το άμα αυτε εδωκεν τω ερ ημών ο Χριςος ο Κύρειος ημών, εν θελήματι Θεε, καὶ τιω σάρκα τω ερ της σερκός ημών, καὶ τιω ψυχιω τω ερ της δυρκον ημών. ib. C. 49.

Sceptrum majestatis Dei, Dominus noster Fesus Christus non venit in jactantia superbia & arrogantia, quamvis potuerit.... Dominus noster Fesus Christus, voluntate divina, sanguinem suum pro nobis dedit, & carnem pro carne nostra, & animam pro animabus nostris.

Glorifico Jesum Christum Deum Dominum nostrum verè existentem de genere David secundum carnem, filium Dei, genitum verè ex virgine verè Αττ. 2. όπι Ποντίκ Πιλάτκ η Ηρώδ κ τετξάρχε καθηλωμίνου ύπες ημών εν σαρκί . . . ταυτα γθ πώντα επαθεν δι ημάς ενα σωθώμεν, ad Smyrn. d Τον επέρκαιεν ανεσσόνα, τον άχεονον, τον άδρατον, τ δι ημάς όρατον, τον άψηλάρητον, τον άπαθη, τον δι ημάς παθητόν, ε τ κατά πάντα τζόπον δι ημάς επομείναντα. ad Polycarpum.

ΤΗΕΟΡΗΙΙUS ΑΝΤΙΟΟΗ. ² Εχων ὁ Θεὸς τὸν ἐσωτες λόγον ἐν Μάθετον ἐν τοῖς ἰδίοις σολάγχνοις, ἐγέννησεν σώτον μετὰ τ ἑσωτες σορίας, ἐξερουξάμθος ποὸ τ ὅλων, Ες. ad

· Autolyc. 1.2.

JUSTINUS ΜΑ RTYR. ² Λόγος σρωτότοκος ών τ Θεδ, κ) Θεὸς ὑπάρχει, κ) σεότερον Αμό τ τ πυρὸς μορφῶς κ) εἰκόνος ἀσωμάτε τω Μωσει κ) τοῖς ἐτέροις σερφήταις ἐφάνη· ς νῦν δὶ ἐν χεόνοις τ ὑμετέρας ἀρχῶς, Αμό παςθένε ἄνθρωπος γενόμενος, κατὰ τ τ πατςὸς βελὰν, τ ὑπέρ σωτηρίας τ πιςευόντων σὐτω κ) ἐξεθενηθιῶαι κ) παθεῖν ὑπέμεινεν. Αροί I. c. 38.

I RENÆUS. ² Μάθετε ἀνόντοι, ὅτι Ινσες ὁ παθών ὑπες ἡμών· ὁ κατασκηνώσας ἐν ἡμῦν, Τά ἀὐτός την ὁ λόγος τ Θες,

adv. Hær. l. 1. c. 1. §. 20.

sub Pontio Plato & Herode Tetrarcha clavifixum pro nobis in carne. . . . Hac enim omnia passus est pro nobis ut salvemur. . . Eum qui supra tempus expecta, intemporalem, invisibilem, propter nos visibilem, impalpabilem, impassibilem, propter nos passibilem, secundum omnem modum propter nos sustinentem.

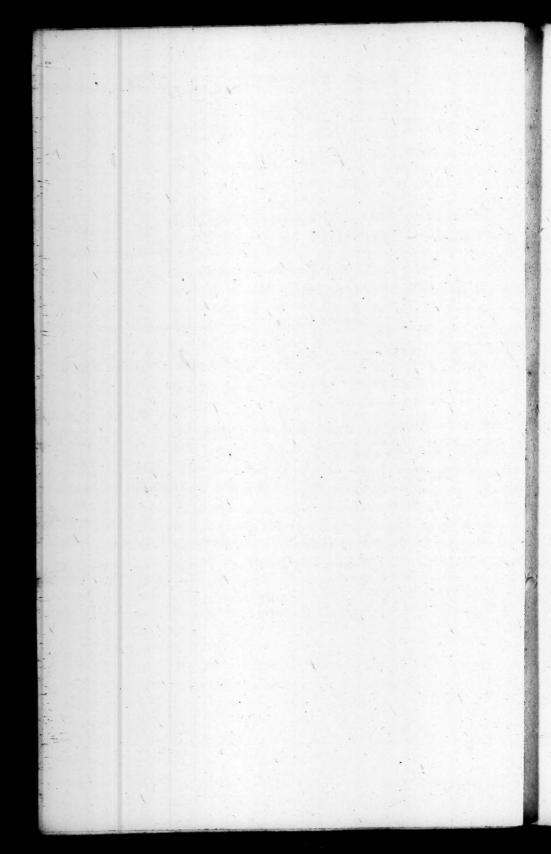
Deus habens Verbum suum insitum in suis visceribus, genuit eum cum sapientia sua eructans ante universa.

Verbum, Dei primogenitus, est etiam Deus, & priùs per ignis formam & imaginem incorpoream Moss & cateris Prophetis apparuit. Nunc autem imperii vestri temporibus, ex Virgine homo genitus, juxta Patris consilium, propter salutem ei credentium nullisicari & pati sustinuit.

Discite insensati, quoniam Jesus, qui passus est pro nobis, qui inhabitavit in nobis, idem ipse est Verbum Dei.

d Verè Homo & verè Deus. ib. l.4. c. 14.

from d. 7. Because the carnal Mind is Sumity against God: for it is not subject to the Law of God nor indeed car be. 9 Com. O.1. There is therefore now no Consemnation to them which are in Christ Jefus, who walk not after the Hest but after the Spirit. & home . 7 . 4. Dhat shall we say then? do the Law Sin? God forbid. has I had not known Sin but by the daw: for I had not known Lust, except the Law had said thou shalt not court Arricle 10th of freewill. AJohn. 15. 4. 5. Abide in me; & I in you: as the Branch cannot bear Fruit of itself except it abide in the line: no more can ye except ye abide in mais Jam the Due, ye are the Brancher: he that abid = ett in me ked in him, the same tringe the forth much Fruit: for without me year to nothing. Bolil. 2.13. For it is God which worketh in you, both to wike to to , of his good Oleasure. Article 11th Of the restification of Man Ly Mais

CLEMENS ALEXANDRINUS. 6 Hofife 6 Ku- Art. 2. etor nuivo is Geos ni à mether Siegenth Shore Deu noi à mether tis wite Stone vidu. Quis div. Salv. c. 6. 12/4 7870 xy ouτος κατήλθε Ala τετο ανθρωπον ανέδυ, ίνα σεός των ημετέpar a Deverar as injamore merendeis, inuas mes the cours Swiaμιν αντιμετείστη. κ) μελλων σσέν δεως κ) λύτρον έσωτον δποδιδές, หลุมงใน หุ้นเง 2/43 กหใน หลุ тах เนสล่ง et. 16. C. 37.

ORIGENES. 2 1500 sau of Eyral 84 TES, OTT OV PL VOμίζομεν κή πεπείσμεθα άξχηθεν είναι Θεὸν ναι ύὸν Θεε, έτο ο αυτολόγος όξι και ή συτοσορία κι ή συτοαλήθεια · C Τό ή Θνητον σώτε σωμα, κ) में ανθρωπίνην έν σύτω ψυχων, τη σενές έκεινο έ μόνον ποινωνία, άλλα και ενώσει κι κατακράσει τα μέριτα φα-MEN WEDGENANDENAN, HAN THE ENGINOU DESOTHTO KENDINWYNKOTA EIS Θεον μεταβεβηκέναι. contra Cellum. l. 3. p. 135. 3 O μέν Snuspyos TESE TE TRAVTOS, USS BET TE DEE. dei Se TE τηλικέτω ιω Θεού ηνωθαι φάσκοντες τη άκρα μετοχη εκείνου τ รี 'ไทรั้ง ปุ่น ไม่, ชั้น อัก ชอยไอเปล่าท ลัส อันค่าช อมานั้น, ชั่งจัง วิลมmasov. ib. 1.6. p. 308.

Prasciebat Dominus noster ut Deus, tum qua interrogandus erat, tum quod responsum erat accepturus. Propter hoc & ipfe descendit: propter hoc hominem induit, ut imbecillitati noftra quos dilexit fefe commetiens, sua nobis virtutis mensuram rependeret. Famque immolandus & se pretium redemptionis dans, novum nobis testamentum reliquit.

Sciant isti criminatores hunc Jesum quem jam olim Deum effe credimus, Deique filium, effe ipsum Verbum, ipsam Sapientiam, & ipsam Veritatem. Caterum mortale ejus corpus & humanam in eo animam, illius verbi non solum communicatione, sed etiam unione & permixtione tantum divinitatis assumpsisse, ut Deus fieret. Hujus universitatis conditor est Dei filius. Quod autem tanto filio anima Fesu dicitur unita per summam participationem, nunquam ab eo separanda, nil mirum eft.

TER-

Art. 2. TERTULLIANUS. ^a Hunc ex Deo prolatum dicimus, & prolatione generatum, & idcirco filium & Deum dictum ex unitate substantiæ: nam & Deus Spiritus... Quod de Deo prosectum est Deus est & Dei Filius, & unus ambo... s Iste Dei radius, ut retrò semper prædicabatur, delapsus in virginem quandam, & in utero ejus caro sigurata, nascitur homo Deo mistus. adv. Gentes c. 21.

CYPRIANUS. ^a Hic est Virtus Dei, hic Ratio, hic Sapientia ejus & Gloria: ^c hic in virginem illabitur; carnem, Spiritu Sancto cooperante, induitur. Deus cum homine miscetur: hic Deus noster, hic Christus est, ^f qui Mediator duorum, hominem induit quem perducat ad Patrem. Quod homo est, esse Christus voluit, ut & homo possit esse quod

Christus est. de Idol. Van.

ARNOBIUS. b Ergone, inquiet aliquis furens, iratus, & percitus, Deus ille est Christus? Deus respondebimus, & interiorum potentiarum Deus. adv. Gentes. l. 1. pag. 12.

De Descensu Christi ad Inferos.

Uemadmodùm Christus pro nobis mortuus est, & sepultus, a ita est etiam credendus ad inferos descendisse.

1 Ad inferos. Anima Chrifti es 20s, i. e. statum animarum à corporibus separatarum abiit. Pearson in Symbol. Art. 5. Hammond's Pract. Cat. 1.5. 5.2. Nowelli Catech. pag. 70, 71. Field of the Church, 1.5. c. 19.

IRENEUS. ² Cum Dominus in medio umbræ mortis obierit, ubi animæ mortuorum erant, post deinde

deinde corporaliter resurrexit, & post resurrectio- Art. 4. nem assumptus est; manifectum est &c. adv. Hær.

1.5. C. 31.

TERTULLIANUS. ^a Quod si Christus Deus quia & homo Mortuus secundum Scripturas & Sepultus secundum easdem, huic quoque legi satisfecit formà humanæ mortis apud inferos sunctus &c. de animà. c. 55.

CYPRIANUS. ^a Quod à morte non vinceretur, nec apud Inferos remanlurus esset. Testim. adv. Ju-

daos, 1.2. n. 24.

De Resurrectione Christi.

IV. ² Thriftus verè à mortuis refurrexit ⁴ Mat. 28.6. Luc. 24. ⁶ Luc. 24. ⁶ fuumque corpus cum carne, of ³⁹. fibus, ^c omnibusque ad integritatem humanæ Act. 10.41, naturæ pertinentibus, recepit : ^d cum quibus ⁴². ^d Marc. 16. ² in cœlum ascendit, ^e ibique residet, ³ quoad ¹⁹. extremo die ^f ad judicandos homines rever- ²¹. fAct. 10.42. ^{fAct.} 10.42.

I Christus, verè &c. Eodem enim cum corpore, quod crucifixum & sepultum est, resurrexit.

Pearson in Symbol. Art. 5. Scott's Christian Life, part 2. c. 7. S. 13. Nelson's Festivals, Easter-day. Homily of the Resurrection. Nowelli Catech. p. 71, 72.

2 In calum afcendit, nempe in cœlum supremum, ibique residet ad dextram Patris, & pro nobis intercedit. Nowelli Catech. p. 73. Pearfon in Symbol. Art. 6. Scon's Christ. Life, part 2. c. 7. S. 5. Nelson's Festivals, Ascensionday.

3 Quoad extremo die, &c. Durationi hujus mundi certus proculdubiò annorum, quin & dierum, assignatus est numerus, etiamsi Angelos pariter ac nos lateat. Quo elapso à cœlo redibit Christus omnes homines tam vivos quam mortuos judicaturus, & tunc reddet

Art. 4. reddet unicuique secundum opera sua.

Nowelli Catech. p. 86. Nelfon's Festivals, c. 2. Pearson in Symbol. Art. 7. Sherlock of Judgment. Scott's Christ. Life, part 2. c. 7. §. 11.

Ego enim & post resurrectionem in carne ipsum suisfe novi. Et quando ad eos, qui circa Petrum, venit, ait ipsis, Apprehendite, palpate me, & videte quoniam non sum Damonium incorporeum.

I R E N Æ U S. b Christus in carnis substantià surrexit & ostendit discipulis figuram clavorum & apertionem lateris, hæc autem sunt indicia carnis ejus
quæ resurrexit à mortuis. adv. Hær. 1.5. c. 7. c Unum
& eundem sciens Jesum Christum, cui apertæ sunt
portæ cœli propter carnalem ejus assumptionem:
f qui etiam eâdem carne, in quà passus est, veniet.
1.3. c. 18.

TERTULLIANUS. ^b De corporis autem veritate quid potest clarius? cum hæsitantibus eis ne phantasma esset, imo phantasma credentibus, Quid turbati estis? inquit, & quid cogitationes subeunt in corda vestra? videte manus meas & pedes, quia ego ipse sum, quoniam Spiritus ossa non habet sicut me videtis habere. adv. Marcion. 1. 4. c. 43.

De Spiritu Sancto.

Spoh.15.26. V. ¹ SPiritus Sanctus à ² Patre & ^b Filio billet.1.11. Sprocedens ^c ejusdem est cum Patre, ^{16, 17, ib.} & Filio essentiæ, majestatis, & gloriæ, ve-de, 5.3, 4 rus, ac æternus ² Deus.

i Quum

1 Quum istæ operationes Spiritui Sancto attribuantur, quæ non, nisi personæ à Patre & Filio distinctæ, attribui possunt, uti inrercedere pro Sanctis, Rom 8.27, venire missum à Patre in nomine Christi Joh. 14.26, recipere quæ sunt Christi & aliis ostendere Joh. 16.14, quinetiam eidem attribuantur ea quæ soli Deo attribui possunt, verbi gratiâ, Fidelium corpora sibi habere in Templa 1 Cor. 3.16.6.19, imò

& invocandus.

Homily on Whit-Sunday,
part 1. Pear on in Symbol.

Ecclesiam totam sibi æquè ac

Patri & Filio dedicatam Mat.

28. 19, necesse est ut Spiritus

Sanctus sit verus & æternus Deus, Patri & Filio æqualis,

unaque cum illis adorandus

Art. 8. Scott's Christian Life, part 2. c. 7. §.1. Nelson's Festivals, Trinity-Sunday. Prideaux Fasc. Controv. C. 2. Q. 5, 6. Andrews on Asts 19, 1, 2, 3.

2 Deitatis Spiritus Sancti famolissimus oppugnator fuit Macedonius, Patriarcha Constantinopolitanus. Hæresis ipsa dicta Pneumatomachorum, negans ic. Spiritus Sancti Divinitatem, afferensque vim tantum effe creatam, famulum ac ministrum Filii. Quam ut tolleret Confilium Constantinopolitanum primum, verbis in Symbolo Nicano es to Ilveringe to agree adjunxit to Kuesov, to Zwomoior, TO CH & MUTEOS CHMOPOUODON, TO σων πατεί και μα συμπζοσκαυά-אושר אל סמנים בלמלפושוים, דם אמאין-எம் அத் 7 வழைகள்.

v. Pearfon in Symbol. p.325.

JUSTINUS ΜΑΚΤΥΚ. «Υίδν αὐτε τε όντων Θεω μαθοντες κ) εν θευτέςα χώρα εχοντες, πνοθμά τε πεορντικόν εν τείτη τάξει, οπ μξ λόγω πμώμεν, εποθέξομεν. Apolog.I.c.16. Πνοθμα το πεορντικόν σεδόμεθα, κ) προσκυμώμεν. ib. c.6.

Scientes Filium ipsius veri Dei, & secundo loco habentes, & Spiritum propheticum ordine tertium, quod cum ratione honoremus demonstrabimus. Spiritum propheticum colimus & adoramus.

IRENÆUS. ^a Ecclessa per universum orbem usque ad fines terræ seminata, & ab Apostolis & Discipulis eorum accepit eam fidem, quæ est in unum Jesum Christum filium Dei, incarnatum pro nostra salute; & in Spiritum Sanctum qui per prophetas prædicavit &c. adv. Hær. l. 1. c. 2.

c Ministrat ei ad omnia sua progenies & figura-

Art, 5. tio sua, i. e. Filius & Spiritus Sanctus, Verbum & Saplentia; quibus serviunt & subjecti sunt omnes

Angeli. ib. l. 4. c. 17.

erat apud Deum ante omnem constitutionem per Salomonem ait: Deus Sapientia fundavit terram. ib. 1. 4. c. 37.

Nunc partem aliquam Spiritus ejus sumimus ad persectionem & præparationem incorruptelæ, paulatim assuescentes capere & portare Deum. ib. 1.5. c.8.

TERTULLIANUS. ^a Hinc interim acceptum à patre munus ^b effudit Spiritum Sanctum, tertium nomen Divinitatis & tertium gradum Majestatis.

adv. Praxeam cap. 30.

CYPRIANUS. ^c Si templum Dei factus est, quæro cujus Dei? Si Creatoris, non potuit, qui in eum non credidit; si Christi, nec hujus sieri potest templum, qui negat Deum Christum: si Spiritus Sancti, cum tres unum sint, quomodo Spiritus Sanctus placatus esse ei potest, qui aut Patris, aut Filii inimicus est? Epist. 73.

De divinis Scripturis, quod sufficiant ad Salutem.

Scriptura facra continet omnia,

15, 16, 17.

Criptura facra continet omnia,

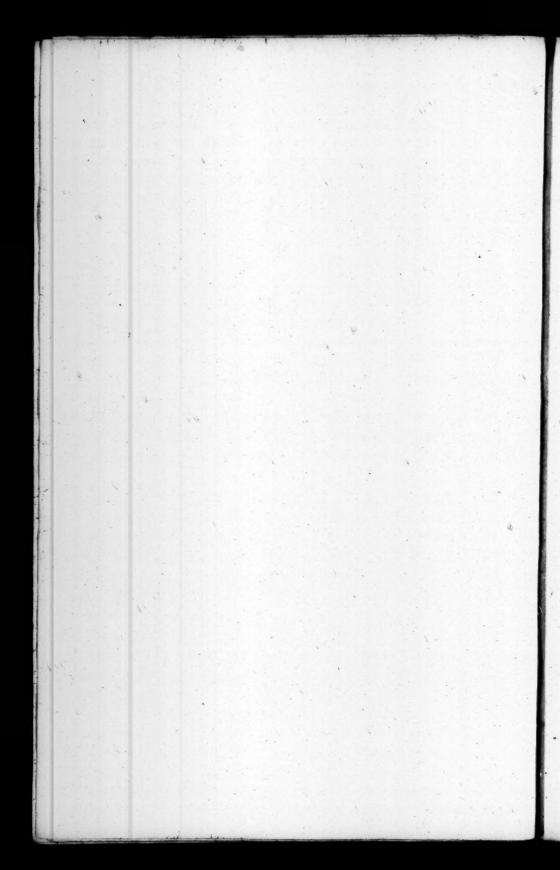
que ad falutem funt necessaria,

mat. 15. b ita ut 2 quicquid in ea nec legitur, neque

gendum, ut tanquam articulus fidei credatur,
aut ad falutis necessitatem requiri putetur.

Sacræ Scripturæ nomine, eos 3 Canonicos libros veteris, & novi Testamenti intelligimus,

ligimus, de quorum auctoritate, in + Eccle- Art. 6. sià nunquam dubitatum est.

De nominibus, & numero librorum facra Canonicæ Scripturæ veteris Testamenti.

Genefis.

Exodus.

Leviticus.

Numeri.

Deuteron.

Toluæ.

Judicum. Ruth.

Prior liber Samuelis.

Secundus liber Sam.

Prior liber Regum.

Prior lib. Paralipom. 112. Proph. Minores.

Secundus liber Paralipomen.

Primus liber Esdræ.

Secundus lib. Efdræ.

Liber Hefter.

Liber Job.

Pfalmi.

Proverbia.

Ecclefiastes, vel Concionator.

Cantica Solomonis.

Secund. liber Regum. 4. Prophetæ Majores.

Alios autem libros (ut ait * Hieronymus) legit quidem Ecclesia, ad exempla vita, & formandos mores: illos tamen ad dogmata confirmanda non adhibet, ut funt.

Tertius liber Esdræ. Quartus liber Eldræ. Liber Tobiæ. Liber Judith. Reliquum lib. Hefter, Historia Susannæ. Liber Sapientiæ.

Liber Jesu fil. Sirach. Baruch Propheta. Canticum trium puerorum. De Bel & Dracone.

Oratio

Art, 6. Oratio Manassis. Prior liber Maccab. Secundus liber Maccabæorum.

Novi testamenti omnes libros (ut vulgò recepti (unt) recipimus, & babemus, pro Canonicis.

I Omnia enim continet Scriptura, quæ vel ad Fidem vel ad Praxim pertinent, extra quæ nihil à nobis exigit Deus.

2 Cum ejus sit Salutis conditiones præscribere, cujus est Salutem ipfam conferre: Hominis non est jubere vel docere alia tanquam ad Salutem necessaria, quam quæ Deus ipse in Scripturis justit & docuit, quæ & ipse ad Salutem suffi-

cere afferit.

Homily of the reading the Holy Scripture. Nowelli Catech. p. 4. Jewel's Apology Def. part 1. c. 8, 9. Chillingworth's Rel. Prot. c.2. Stanhope on 2 Tim. 3. 16, 17. Hooker's Ecclef. Pol. lib. 1. 5. 14. & 1. 2. 5. 8. Field of the Church pag. 232, 361, 373. Prideaux Fasc. Controv. C. 1. Q. 6, 7.

Hall's Roma Irreconcil. 5.16. Bp. Blackhall's 8 Sermons at Mr. Boyle's Lecture.

3 Canonicos, i. e. divinitus inspiratos, & nobis in Fidei morumque regulam datos.

4 Ecclesia (c. universa; de paucis enim, nempe Epistola ad Hebræos, Epistolis Jacobi & Judæ, 2da Petri, 2da & 3tia Johannis & Apocalypsi, à quibusdam Ecclesiis aliquandiu dubitatum est.

Stillingfleet's Orig. Sac. Grotius de Ver. Rel. 1. 3. Cofin's Histor. Scholast. Christian's Birthright S. 2. Prideaux Fasc. Controv. C. 1. Q. 2. Hall's Roma Irrecon. S. 14. Field of the Church, pag. 224, 378.

5 Secundus Liber Esdræ, i. e.

Liber Nehemiæ.

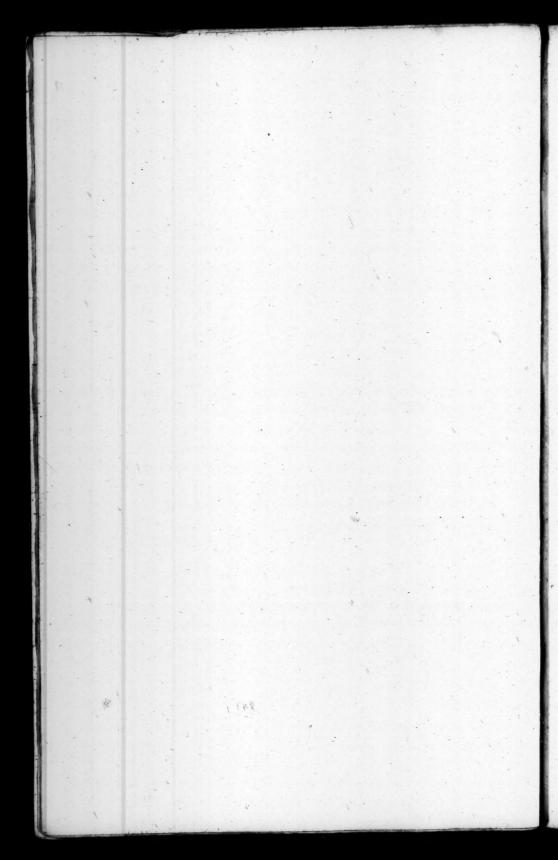
* Præfat, in Proverb.

Ι G N A T I U S. 2 Το ευαγγέλιον απαρπομιά όξην αφθαρσίας. Epift. ad Philad.

Evangelium est perfectio incorruptionis.

TERTULLIANUS. 2 Nobis curiofitate opus non est post Christum Jesum, nec inquisitione post Evangelium. Cum credimus, nihil desideramus ultrà credere. Hoc enim prius credimus, non esse quod ultrà credere debeamus. de præscript. adv. Hæref. c. 8. b Scriptum esse doceat Hermogenis officina. Si non est Scriptum, timeat Væ illud adjicientibus

jicientibus aut detrahentibus destinatum. adv. Her- Art. 6.

mogen. c. 22.

CYPRIANUS. a Unde est ista traditio? utrum. ne de Dominicà & Evangelicà auctoritate descendens, an de Apostolorum mandatis atque Epistolis veniens? Ea enim sacienda esse quæ scripta sunt Deus testatur. Epift. 47.

IRENÆUS. 2 Scripturæ quidem perfectæ funt. quippe à Verbo Dei & Spiritu ejus dictæ. lib. 2. c. 47. Nos unum & folum verum Deum doctorem sequentes, & regulam veritatis habentes ejus sermones, de iisdem semper eadem dicimus omnes. 1. 4. 6.69.

ORIGENES. "Oun apronteon Er, on neu to El) Tas er-Sudunes Biches, os Esquios mugadidoun, die nai einony, ois o oos destus T map aurois sorxeion biv. Philocal. cap. 3.

Non ignorandum est, veteris Testamenti libros, ut Hebrai tradunt, effe viginti duos, quibus aqualis eft numerus Elementorum Hebraorum.

De veteri Testamento.

Estamentum vetus novo con- 4 Mat. 5.17. trarium non est, 2 quandoqui- 28. John. 5. dem b tam in veteri, quam in novo per Chri-39.46. Gen.3.15. stum, qui c unicus est 3 mediator Dei, & ho-ib. 12. 3. Dan. 12. 23. minum, Deus & homo, æterna vita humano erTim.2.5. generi est proposita. d'Quare male sentiunt, 10, 14, 26. 4 qui veteres tantum in promissiones tem-35. Gal.3.25. porarias sperasse confingunt. Quanquam ib. 5. 1.

S lex à Deo data per Mosen (quoad Cere-17. Ad. 15.

D 2 monias 28.

Art. 7. monias & ritus Christianos non astringat, neque civilia ejus præcepta in aliquâ re
f Jac. 2. 8, publicâ necessario recipi debeant, f nihilominus tamen 6 ab obedientia mandatorum (quæ
moralia vocantur) nullus (quantumvis Christianus) est solutus.

Tantum abest ut V. & N. Testamenta sint sibi invicem contraria, ut se mutuo stabiliant, sibique invicem auctori-

tatem concilient.

2 Idem est utrique propositum, nempe æterna hominum per Christum Salus. Vemi quidem Legem nobis dat,
eandemque observantibus salutem promittit. Qu'um tamen ea sit humanæ naturæ
insirmitas, ut Legem implere
non possit; per Legem Nemo
salvatur. Ideoque Christum,
unicum salutis auctorem, per
Cæremoniarum umbras, Typos & Prophetias indigitat
Testamentum Venu, Novum
que clarè ostentat. Rom. 3. 21.
& 16. 26. Gal. 3. 24.

v. Hammond's Pract. Cat. I.
1. §. 1. Preface to the Whole
duty of Man, §.12, &c. Clagget
on 2 Pet. 1. 19. Nowelli Cat.

pag. 41.

3 Mediator, tam Intercessionis quam Redemptionis. 1 Joh. 2. 1.

v. Scott's Christ. Life, part 2. c. 7. S. I. & 6. Nowelli Cat.

4 Veteres Spiritualia & æterna sperasse satis patet ex Heb. 11.

Field of the Church, I. T.

5. Mosaicæ Legis Cæremonias abolendas fore prædicit Deus yer. 31. 31, 32.

Stillingfleet's Orig. Sac. 1. 1.

C. 7

6 Mandata Moralia ad naturam humanam adeo funt accommodata, ut, si irrita sierent, miserrimus esset hominum status; denuò hæc rata fecit ipse Christus Mat. 5. 17, 18, 19, 20.

Hammond's Pract. Cat. 1. 2. 5. 3. Hooker's Eccl. Pol. lib. 1.

S. 15.

Ι G N A T I U S. ^b Τὰς πεορήπας αλαπώμεν, Ջά το κὶ αὐτὸς το εὐαγρέλιον καπηγρελκέναι, καὶ εἰς αὐτὸν ἐλπίζειν, καὶ αὐτὸν ἀναμθίειν. Ερίβ. ad Philad.

Prophetas diligamus, propter & ipsos Evangelium annunciasse, & in Christum sperare, & ipsum expectare.

c Ατοπόν

A ATOMOV E XELSOV INGEN MAREN Rad Indaigen. Epift. ad Art. 7.

Magnes.

ΤΗΕΟΡΗ FLUS ANTIOCH. ΕΠ ΤΕ και σεί δι και σεί δι καιοσύνης, ης δ νόμος είρηκεν, ακόλεθα εύρίσκε και τα τ πεοφητών, κ) τ εύαγγηλίων έχειν, 2/3 το τες πάντας πνουματοφόρες ένλ πνούματι Θεξ λελαληκέναι. ad Autolyc. l. 3. pag. 225.

Inconveniens est Jesum Christum perfari, & Judai-

Pratereà de Justitià, de quâ Lex loquitur, similia reperiuntur Prophetarum & Evangelistarum scripta continere; nam uno eodemque divino Spiritu instati, omnes locuti sunt.

IRENEUS. b Non ergo quorundam infidelitatem Legi ascribant: non enim Lex prohibebat eos credere in Filium Dei, sed & adhortabatur dicens, non aliter salvari homines ab antiquà serpentis plagå, nisi credant in eum, qui secundum similitudinem carnis peccati in ligno martyrii exaltatur à terra, & omnia trahit ad se, & vivificat mortuos. adv. Hæres. 1. 4. c. 5. Quoniam à Moyse Lex inchoavit, consequenter in Joanne desivit, ad impletionem eius advenerat Christus ib. c. 8. Quia Dominus naturalia Legis, per quæ homo justificatur, quæ etiam ante Legis dationem custodiebant, qui fide justificabantur & placebant Deo, non dissolvit, sed extendit, sed & implevit, ex sermonibus ejus ostenditur: Dictum est enim, inquit, antiquis &c. 1b. C. 27.

Ο RIGENES. ² Ο πεποιθευμθύος Η Η Θεδ. μεσικήν εν το τέλειον οίθε κὸ ἡεμιοσμθύον όργανον Η Θεδ ε) πάσαν Η γραφίν, μίαν λιποτελον εκ Αμφόρων φθόγγων σωτίκειον τοῦς μανθάνειν εθέ-

Divinâ musicâ eruditus novit perfectum & aptum Instrumentum Dei Scripturam universam, qua unam absolvit ex diversis sonis, iis qui discere volunt, salutaArt. 7. λασι φωνίω, καταπούεσαν και κωλύεσαν ένέρχειαν πάσαν πονκεού

πνούμα . Philocal. cap. 6.

«Μή βυλομθών γε ή πάλαι μέν τον νόμον. Δεδωνίζα σεόνοια, γιῶ δε Ινσε Χειςοδ εἰαγγέλιση, κρατείν επ τὰ Ινδείων. καθείλεν αὐτῶν πίο πόλιν, καθ τ ναὸν, &c. contra Celsum. l. 7. P. 349.

JUSTINUS MARTYR. ^b Er ταις την στουρατών βίδλοις ευξομεν στουρουσόμηνον γεννώμηνον Αφί παρθένε.... κ) σαυρχμήνον Ινούν τ ημέτερον Χεισόν, κ) λπηθνήσκοντα. &c.

Apolog. I. c. 39.

^c Ηλποαμεν δε ε Αθ Μωσέως, ε δε Αθ τε νόμε. η η αν το αὐτό ὑμῖν ἐποιεμεν νυνὶ δε, (ἀνέγνων χάρ, ῶ Τρύφων) ὅτ ἔσοιτο κỳ τελουταϊος νόμω, καὶ Αθεδήκη κυειωτάτη πασών, ην νωῦ δεον φυλάωσειν πάντας ἀνθρώπους, ὅσοι τῆς τε Θεού κληεονομίας ἀντηποιεν). ὁ ηδ ἐν Χωρής παλαιὸς ἤδη νόμω, Dialog. cum Tryph. pag. 228. A.

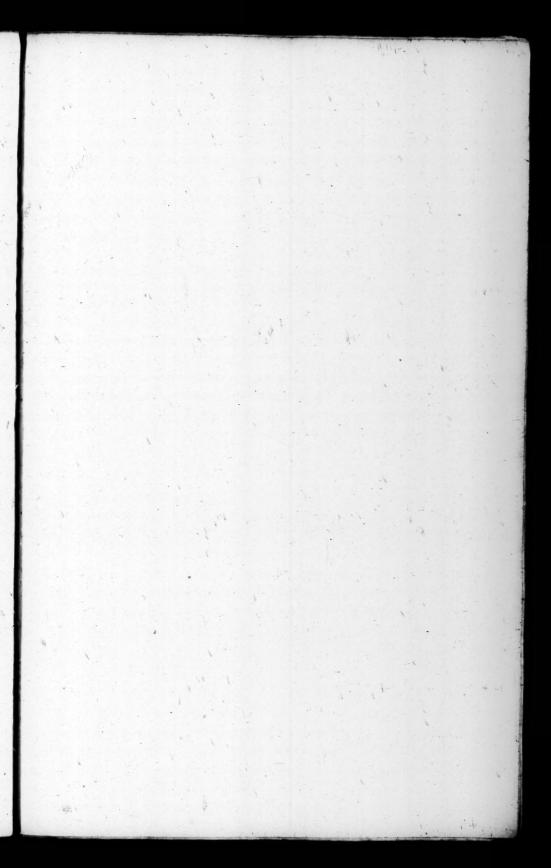
rem vocem, vim omnem mali spiritus sedantem & co-

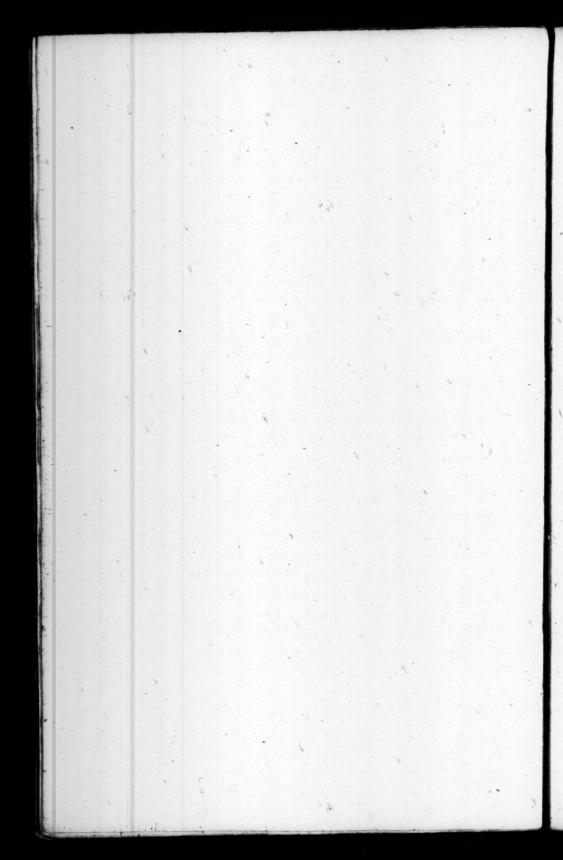
Providentia, que olim Legem dedit, nunc autem Jefu Christi Evangelium, ritus Judaicos adhuc durare notens, sustulit eorum Urbem, & Templum, &c.

In libris Prophetarum invenimus pranunciatum Jesum Christum nostrum natum ex Virgine &

crucifixum & mortuum &c.

Speramus autem non per Mosem, neque per Legem, sic namque vobiscum faceremus. Nunc, autem (legi enim ô Trypho) futuram fuisse Legem ultimam, ac Testamentum omnium validissimum, cui obedire omnes bomines nunc oportet, quicunque hareditatem Dei capessere volunt. Lex enim in Horeb data jam antiquata est.

De tribus Symbolis.

Art. 8.

VIII. ¹ Symbola tria, ² Nicænum, ³ Athanafii, & ⁴ quod vulgò Apostolorum appellatur, ⁵ omninò recipienda sunt, ⁴ Jud. ³ & credenda; nam firmissimis Scripturarum testimoniis probari possunt.

1 Symbola, ideo sic dicta, quoniam ex his, quasi tesseris quibusdam militaribus, Christiani Catholici ab Insidelibus & Hæreticis dignoscuntur.

2 Nicenum, fic dictum, quia, maxima ex parte à Patribus in Concilio Niceno congregatis compositum est. Quæ vero ad Deitatem Spiritûs Sancti attinent à Consilio Constantinopolitano sunt adjecta, uno [Filioque] excepto, quod ab ecclesia occidentali additum est.

Field of the Church, 1. 3. c. 1. p.53. Pearfon on the Creed, pag. 325.

3 Athanasii, sic dicitur, non quia ab Athanasio conscriptum sit, sed quia ejusdem sententiam satis seliciter exprimat, qui fuit orthodoxæ Fidei celeberrimus propugnator.

4 Vulgo Apost. Ab Apostolis enim ipsis conscriptum esse haud satis constat.

Hooker's Eccl. Pol. 1.5. 5.42. Wall's Hift. of Infant Bapt. part 2. c. 9. \$. 10. Cave's Hift. Lit. Vol. 1. p. 146. & Vita Athanasii \$. 6. n. 10.

Bulli Judic. Eccles. Cath. c. 5. Waterland's Critic. Hist. of the Athanasian Creed.

5 Omnino &c. Quotquot igitur huic Articulorum libro subscribunt, nec tamen Symbola hæc cum S. Scripturis congruere credunt, & Deo & Hominibus sædissimè mentiuntur.

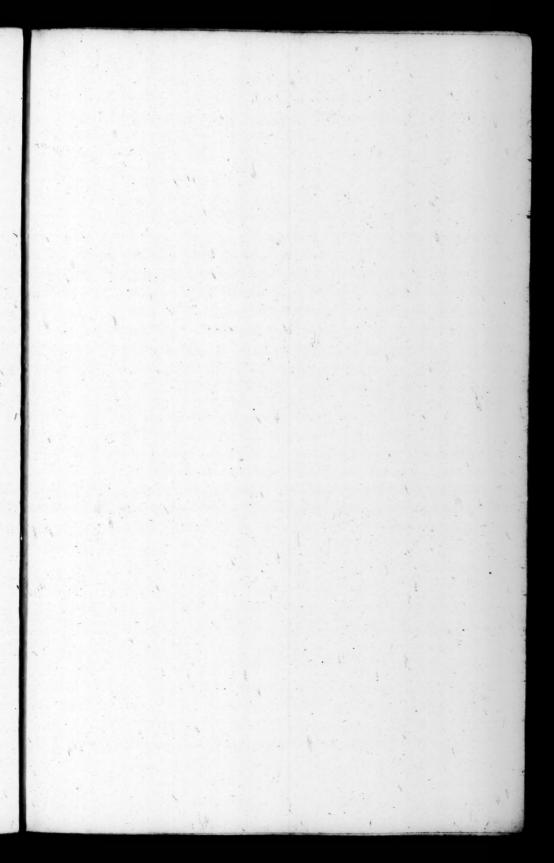
Singula fere in Symbolis istis contenta jam suprà babes Patrum testimoniis confirmata. At quoniam Hæretici in Patres Nicænos & Atbanasium quasi sidei Christianæ corruptores, acerbè & contumeliose invebantur; Ecce Fidei Expositiones Nicæna antiquiores. Art. 8.

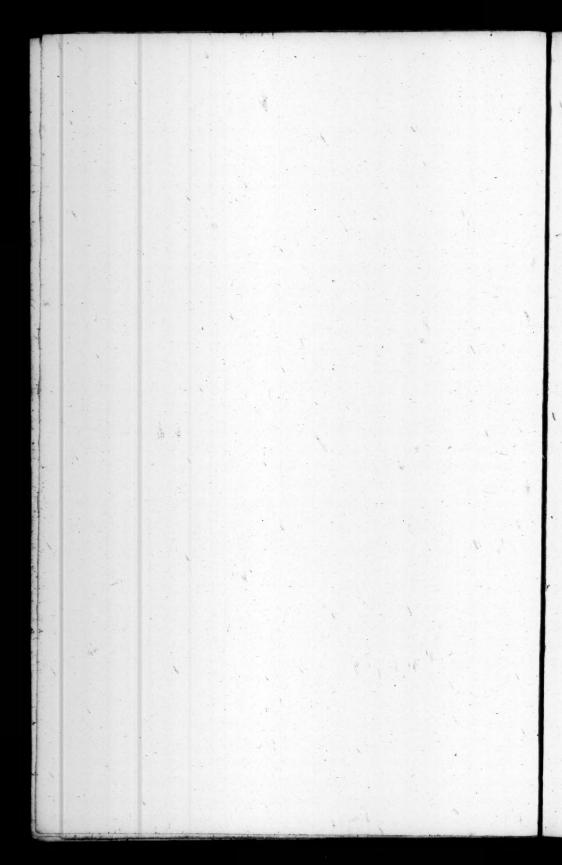
Expositio Fidei Catholicæ ex I R E N Æ O adv. Hær. l. 1. c. 2.

Ecclesia per universum orbem usque ad fines terræ seminata, & ab Apostolis & Discipulis eorum accepit eam fidem, quæ est in unum Deum, Patrem omnipotentem, qui fecit cœlum & terram, & mare, & omnia, quæ in eis funt: & in unum Jesum Christum filium Dei, incarnatum pro nostrà salute; & in Spiritum Sanctum, qui per Prophetas prædicavit dispositiones Dei, & adventum, & eam, quæ est ex Virgine, generationem, & passionem, & refurrectionem à mortuis, & in carne in cœlos adscensionem dilecti Jesu Christi Domini nostri, & de cœlis in glorià Patris adventum ejus ad recapitulanda universa, & resuscitandam omnem carnem humani generis, ut Christo Jesu Domino nostro, & Deo, & Salvatori, & Regi, secundum Placitum Patris invisibilis, omne genu curvet cœlestium, & terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur ei, & judicium justum in omnibus faciat : Spiritalia quidem nequitiæ, & Angelos transgressos, atque apostatas factos, & impios, & injustos, & iniquos, & blasphemos homines in æternum ignem mittat ; justis autem & æquis, & præcepta ejus servantibus, & in dilectione ejus perseverantibus, quibusdam quidem ab initio, quibusdam autem ex pœnitentià, vitam donans, incorruptelam loco muneris conferat, & claritatem æternam circundet.

Ex TERTULLIANO de Præscript. adv. Heret. cap. 13.

Regula & Fidei illa scilicet qua creditur unum omnino Deum esse, nec alium præter mundi conditorem, qui universa de nihilo produxerit per Verbum

Verbum suum primò omnium emissum: id Verbum Art. 8. Filium ejus appellatum, in nomine Dei variè visum Patriarchis, in Prophetis semper auditum, postremò delatum ex Spiritu Dei & virtute in Virginem Mariam, carnem sactum in utero ejus, & ex ea natum hominem & esse Jesum Christum: exinde prædicasse novam legem, & novam promissionem regni cælorum, virtutes secisse, sixum cruci, tertia die resurrexisse: in cœlos ereptum sedere ad dextram patris: missse vicariam vim Spiritus Sancti qui credentes agat: venturum cum claritate ad sumendos sanctos in vitæ æternæ & promissorum cælestium fructum, & ad prophanos adjudicandos igni perpetuo, sacta utriusque partis resuscitatione cum carnis restitutione.

Vetus Symbolum Ecclesiæ HIEROSOLYMITANÆ ex Cyrillo.

Credo in unum Deum, Patrem Omnipotentem, factorem cœli & tetræ, & visibilium omnium & invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum Filium Dei unigenitum, ex Patre genitum ante omnia sæcula, Deum verum per quem omnia sacta sunt: Incarnatum atque hominem factum, crucifixum & sepultum; & tertià die resurgentem à mortuis, & ascendentem in cælos, & sedentem ad dextram Patris; & qui venturus est judicare vivos & mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Paracletum, qui locutus est per Prophetas. Et in unum Baptismum pœnitentiæ, in remissionem peccatorum; & in unam Ecclesiam Catholicam; & in carnis resurrectionem & in vitam æternam.

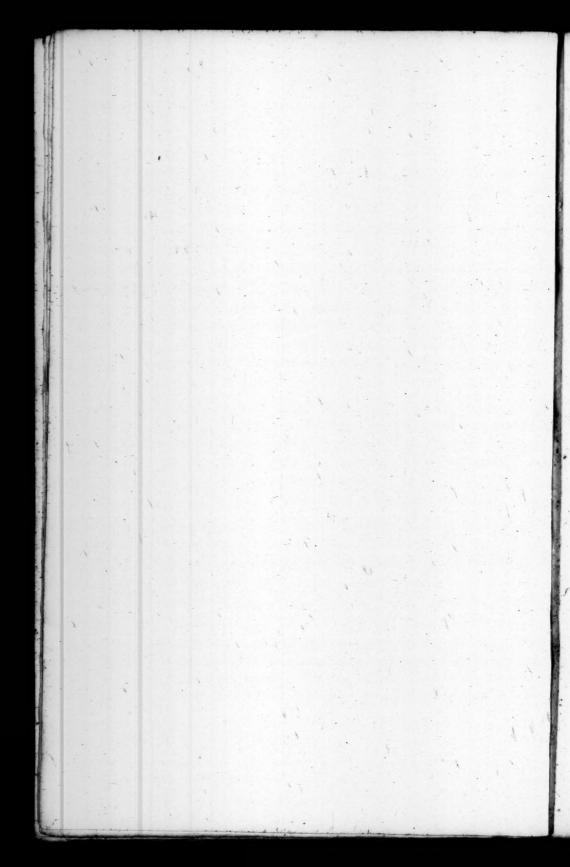
Art. 8.

GREGORII THAUMATURGI, Neocæsareæ in Ponto Episcopi.

Εἶς Θεὸς, Πατὴς λόγου ζῶντΟ, σορίας ὑριςῶσης, καὶ δυμάμεως κỳ χαςακτῆςΟ ἀϊδίκ τέλειΟ τελείκ γεννήτωρ πατὴς ὑίκ
μεως κỳ χαςακτῆςΟ ἀϊδίκ τέλειΟ τελείκ γεννήτωρ πατὴς ὑίκ
μονογρικς. Εἶς ΚύειΟ, μόνος ἐκ μόνου. Θεὸς ἐκ Θεκ χαρακτὴρ
καὶ ἐκκὴν τῆς Θεότητος, λόγος ἐγεςγής σορία τῆ ὅλων συςἀσεως
πεκτικὴ, καὶ διώαμις τῆς ὅλης κτίσεως ποιητική ὑίος ἀληθινὸς
ἀληθινὰ πατερός, ἀόρατΟ τῶ ἀοράτε, κỳ ἀρθαρτος ἀρθάρτε, κỳ
ἀβάνατος ἀθανάτε, κỳ ἀἴθος ἀϊδίε. Καὶ ἐν Πνεῦμα ἄγιον, ἐκ
Θεκ τὰ ὅπαςξιν ἔχον κỳ δὶ ὑιοῦ περίμος, [δηλαδή, τοῖς ἀνθρώποις] ἐκκὴν τὰ τελεία τελεία. ζωὰ, ζώντων αἰτία, πηγὰ ἀγία,
ἀγιότης, ἀγιασικ χορηγός ἐν ῷ φανερῶται Θεὸς ὁ πατὴρ, ὁ δπὶ
πάντων κỳ ἐν πῶση, κỳ Θεὸς ὁ ὑίος, ὁ διὰ πάντων. τειὰς τελεία, δὸπάντων κὸ ἐν πῶση, κỳ Θεὸς ὁ ὑίος, ὁ διὰ πάντων. τειὰς τελεία, δὸτοις ἔν κπιςόν τη, ἡ δῶλον ἐν τῆ πειάδι. ἔτε ἐπείσακτον, ὡς πορό-

Unus Deus, Pater Verbi viventis, sapientia subsistentis, & potentia & characteris sempiterni : perfectus perfecti genitor : Pater filii unigeniti. Unus Dominus, folus ex solo, Deus ex Deo; Character & Imago Deitatis. Verbum efficax. Sapientia constitutionis rerum universarum comprehensiva, & potentia universa creatura effectiva. Filius verus veri Patris, invisibilis, ejus qui est invisibilis, & incorruptilis, ejus qui est incorruptilis, & immortalis, ejus qui est immortalis, & aternus aterni. Et unus Spiritus Sanctus, ex Deo existentiam habens, & qui per Filium apparuit, [scilicet hominibus] imago Filii, perfecti perfecta; vita viventium causa; fons san-Etus, sanctitas, sanctificationis suppeditator: In quo manifestatur Deus Pater, qui super omnia est & in omnibus, & Deus Filius, qui per omnia est. Trinitas perfe-Eta, que gloria & eternitate & regno non dividitur, neque abalienatur. Non igitur creatum quid, aut ferrum in Trinitate, neque superinductitium, quasi prius non

τειον με έχ' υπάιχον, υσειον ή επεισελθόν. έτε εν ενέλίπε ποτέ Art. 8. ύρς πατερος, έτε ής το πνούμα, αλλ' ατεεπρος η αναλλοίωτος ή वर्गा महावेड वंसं.

non existens, posterius vero adveniens. Non ergo defuit unquam Filius Patri, neque Filio Spiritus; fed immutabilis & invariabilis eadem semper Trinitas.

De Peccato Originali.

IX. 1 DEccatum originis a non est (ut fa- a Rom. 5. bulantur Pelagiani) in imitatione 14 Adami fitum, b fed est vitium, & deprava-6 Rom. 5. tio naturæ, cujuslibet hominis ex Adamo 19. ² naturaliter propagati: qua fit, cut ab ori- Rom. 7. ginali justitia quam longissime distet, d ad dGen. 8.21. malum suà natura propendeat, e & caro sem- e Gal. 5.17. per adversus spiritum concupiscat; funde in f Rom. 5. unoquoque nascentium, 3 iram Dei, atque 18. damnationem meretur. g 4 Manet etiam in g Gal. 5.17. renatis hæc naturæ depravatio. h Quâ fit ut h Rom. 8.7. affectus, Græce Ocóvnua oupres (quod alii fapientiam, alii sensum, alii affectum, alii studium carnis interpretantur,) legi Dei non fubjiciatur. Et quanquam renatis & creden- i Rom. 8.1. tibus, nulla propter Christum est condemnatio, k s peccati tamen in sese rationem habe- k Rom.7.7. re concupiscentiam, fatetur Apostolus.

I Quum infantibus æquè ac Adultis opus sit Mediatore; est fane in iis aliquid remittendum. Id verò, quid nili peccatum? Porrò quum eif- reatu eximitur Christus, qui

dem non convenit imitatio, reitat ut Peccatum hoc sit Vitium & depravatio naturæ.

2 Naturaliter prop. fic ab hoc

Art. 9. Supernaturaliser est propagatus. v. Pearson on the Creed,

Art. 3. p. 167.

3 Iram Dei &c. Hoc vero, non ideò quòd vetiti fructus comeli crimen Adami posteris imputet Deus, quod quidem ipfiAdamo resipiscenti condonasse creditur; sed quòd isto peccato Adamus naturam suam penitus corruperit, & ex corrupto Parente corrupta itidem nascamur progenies. Originali enim Justitia amissa nihil boni in nobis manet, sed ad malum omne naturaliter propendemus: proinde fumus natura filii iræ, Eph. 2.3. Et quid mirum, ii ab impuris nobis & à Deo aversis aversus etiam sit purissimus Deas? Id potius mirandum, quòd perditis adeò deploratisque ulla tandem

inventa fit ad falutem vla, Nowelli Catech. p. 53, 54. Homily of the Nativity, and Hom. of the Passion, part 2. Wall's Hist. of Inf. Bapt. part 1. c.19. Prideaux Fasc. Contr. C. 3. Q. 3.

4 Manet etiam &c. Hoc certè in dubium revocari non potest, quod tristi nimis experientia plus satis constat.

5 Peccai tamen &c. Infirmitatis faltem; nifi enim Voluntatem fecum rapiat, Voluntarium certè non est, neque in condemnationem renatis imputabitur.

Nowelli Cat. p. 35. Prideaux
Fasc. Contr. C. 3. Q. 5. Jewel's Def. Apol. part 2. c. 11.
Div. 3. Field of the Church,
1. 3. c. 26. Pearson on the
Creed. p. 361.

CLEMENS ROMANUS. b"Επ ή κρεί Ιωβ επω χέχαπίου. Ιωβ ην βίκομος κὸ ἀμεμπίος, ἀληθινός, Θεοσεζης, ἀπεχόμιλος ἐπὸ παντός κακε ἀλλ αὐτός ἔσωτε κατηγορών λέγει, Οὐβεὶς καθαερς ἐπὸ ξύπε, ἐβὲ εἰ μιᾶς ἡμέρας ἡ ζωὶ αὐτε. C.17.

Praterea de Job sic scriptum est, Job erat justus, sine crimine, verax, colens Deum, abstinens ab omni malo: sed ille seipsum accusans dicit, Nemo mundus à sorde, etsi vita ejus unius diei sucrit.

IRENÆUS. b Quemadmodum in initio per primos, omnes in servitutem redacti sumus debito mortis; sic in ultimo per novissima [f. novissimum] omnes qui ab initio discipuli, emundati & abluti quæ sunt mortis in vitam veniunt Dei. adv. Hær. 1.4 c 39.

b — Deum: quem in primo quidem Adam offendimus, non facientes ejus præceptum; in secundo

autem Adam reconciliati sumus, obedientes usque Art. 9. ad mortem facti. Neque enim alteri cuidam eramus debitores, sed illi, b cujus præceptum transgressi fu-

eramus à principio. id. l. 5. c. 16.

CYPRIANUS. b Neminem fine forde & fine peccato esfe, apud 70b, Quis enim mundus à sordibus? nec unus, etiamsi unius diei sit vita ejus in terra. Item in Pfalmo 50. Ecce in iniquitatibus conceptus, & in delictis concepit me mater mea. Item in Epistola Joannis: Si dixerimus quia peccatum non babemus nos ipsos decipimus & veritas in nobis non est. Testim. ad Quirinum, 1.3.

C. 54.

Porrò autem, si etiam gravissimis delictoribus & in Deum multum ante peccantibus, cum posteà crediderint, remissa peccatorum datur, & à baptismo atque à gratia nemo prohibetur; b quanto magis prohiberi non debet infans, qui recens natus nihil peccavit, nifi quòd fecundum Adam carnaliter natus contagium mortis antiquæ prima nativitate contraxit? qui ad remissam peccatorum accipiendam hoc ipso facilius accedit, quòd illi remittuntur non propria, sed aliena peccata. Epist. 64.

De libero Arbitrio.

A est hominis post lapsum Adæ «Joh.15.4» conditio, ut sese naturalibus suis 1 cor.2.14. viribus, & 2 bonis operibus, ad fidem, & in-12.3. vocationem Dei convertere, ac præparare b 3 Quare absque gratia Dei 6 Phil.2.13. (4 quæ per Christum est) nos præveniente,

Art. 10. ut velimus; & cooperante, dum volumus, ad pietatis opera facienda, quæ Deo grata funt, & accepta, nihil valemus.

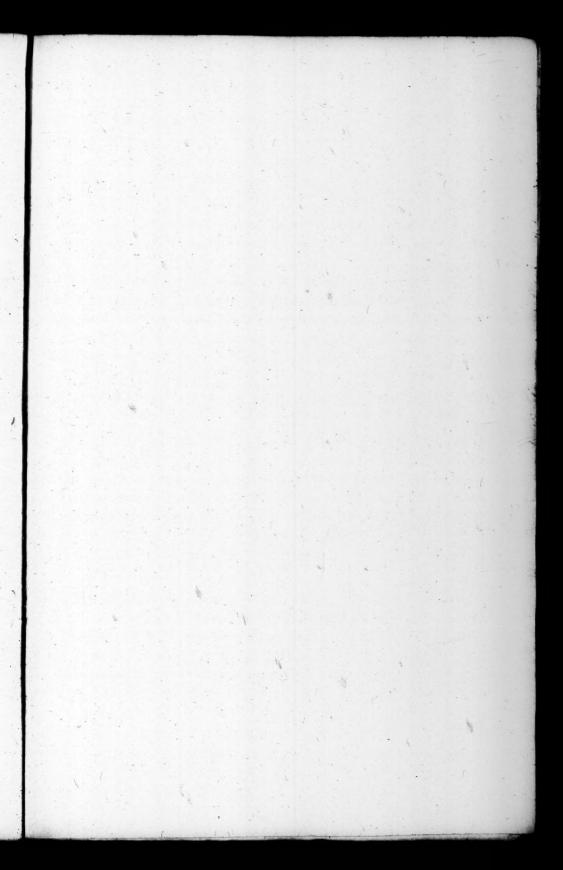
1 Hominem creavit Deus in suo genere perfectum, & libero ad bonum æque ac ma-Jum arbitrio. Sed ex hâc libertate Homo in peccatum lapfus decidit, Arbitrii sui vires infregit, quoad bonum liber effe deliit, & factus est Servus peccati. Exinde enim ea est humani Intellectus cacitas, ea Voluntatis perverlitas, ifque Pastionum appetituumque impetus, ut Homo fibi relictus neque cernere neque eligere possit ea quæ verè bona funt, sed in contraria rapiatur. Quare Apostolus ait, Eos qui in carne funt, Deo placere non posse. Rom. 8. 8. Hinc nobis opus est ad omne bonum Sancti Spiritus auxilio. Quod cum excellentissimum it Dei donum, gratisque datum, Gratia nar ižozni dicitur. Et nulli quidem deesse videtur, qui non deest sibi.

2 Bonis operibus. Opera ante gratiam Christi sacta possunt quandam boni speciem præ se ferre, unde bona dicuntur, sed improprie. Bona enim revera non sunt. v. Art. 13.

3 Quare absque gratid Dei &c. Neque enim credere posfumus nisi Deus aperiat corda, Ass. 6. 14. neque velle, neque agere, nisi ille utrumque in nobis operetur. Phil.

Nowelli Catech. pag. 104. Hammond's Pract. Cat. 1.5. 6.4. Wall's Hift. of Inf. Bapt. part 1. c.19. Prideaux Fasc. Contr. C.3. Q. 4. Hall's Roma Irreconcil. 6.8. Field of the Church, p. 281. Pearson on the Creed, p. 327.

4 Que per Christum est. Omnia Spiritualia beneficia, quæ Deus in homines contulit, per & propter Christum solum contulit. Quaproper Veteres etiam quotquot Deo placuerunt (quosdam autem ex Veteribus Deo placuisse constat, Hebr. 11.5.) id fecerunt non proprii Arbitrii viribus, sed gratiâ Dei adjuti, quæ tunc etiam erat per Christum. Hic enim meritis suis omnes mundi ætates affecit, ideoque dicitur Agnus mactatus à jactis mundi fundamentis. Apoc. 13.8. Hic etiam Articulus Pelagianos ferit, qui asseruerunt homines naturalibus suis viribus fatis effe instructos ad bona opera facienda, & gratiam Dei, qua facilius ejus justa obfervemus, fecundum merita nostra dari. v. Augustin. de Hær. c. 88.

CLEMENS ALEXANDRINUS. ² Kad αὐτον μ Art. 10. ἀσκῶν καὶ Διμπον κωθμος ἀπαθείαν ἀνθρωπ Φ, ἐδὲν ἀνύει ἐὰν τ βίνηται δίκλος ὑπερεπηθυμῶν τότικ κὶ διεσυνθακώς, τῆ περοδήκη τ ποί Θεῦ διωάμεως πειρίνεται. Βελομθραις μ ρὸ ὁ Θεὸς τ - μιχαῖς σωνεπηνη. Quis dives sal. c. 21.

Homo à se operam ponens & laborans ut pravos affectus comprimat, nihil perficit: at si vehementiùs cupiat, & diligentiam omnem adhibeat, accessu divina virtutis, voti sit compos. Deus enim volentibus animis aspirat.

IRENÆUS. Propter hoc ergò signum salutis nostræ, eum qui ex Virgine Emmanuel est, ipse Dominus dedit, quoniam ipse Dominus erat qui salvabat eos, quia per semet ipsos non habebant salvari: & propter hoc Paulus insirmitatem hominis annuntians, ait; Scio enim quoniam non habitat in carne meà bonum: significans, quoniam non à nobis, sed à Deo est bonum salutis nostræ. Et iterum: Miser ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? Deindè insert liberatorem; Gratia Jesu Christi Domini nostri. adv. Hær. 1.3. c.22.

^a Nec enim potest quisquam extra Dominica constitutus bona, sibimetipsi acquirere salutis elementa. id. l. 4. c. 27.

TERTULLIANUS. ^a Sic ipse pronuntiavit, non suam, sed Patris facere se voluntatem: sine dubio quæ faciebat, ea erant voluntas patris, ad quæ nunc nos veluti ad exemplaria provocamur, ut & prædicemus, & operemur, & sustineamus ad mortem usque. Quæ ut ut implere possimus, opus est Dei voluntate. de Oratione c.4.

Art. II,

De Hominis Justificatione.

Antùm propter meritum Dong mini, ac Servatoris nostri Jesu Mini, ac Servatoris nostri Jesu Christi, per sidem, non propter opera, merita nostra, justi coram Deo reputamur.

Brom. 5. Duare 3 solà side nos justificari, doctrina est saluberrima, ac consolationis plenissima, ut in homilià de justificatione hominis, sur siùs explicatur.

I Quum optima etiam optimorum opera fint imperfecta, adeò ut, si Deus intraret in judicium cum servis suis, nemo in conspectu ejus justificaretur, Pfalm. 143. 2. sequitur, omnes, quotquot justificantur, tantum propter merita Christi justificari per Fidem, vivam sc. quæ per Charitatem operatur. Galat. 5.6.

2 Per sidem. Nota per sidem nos justificari, non proper sidem. Neque enim Fidei nostræ plus meriti inest quam Operibus; quum ipsa etiam sit in nobis impersecta, & tota, quantacunque sit, sit Dei donum, Ephes. 2.8. Fides igitur non est causa, sed conditio Justificationis nostræ, quæ soli

Dei benignitati meritisque Christi attribuenda est.

3 Solà fide. Vera fide haud citius imbuitur animus, quam Homo justus coram Deo reputatur. Corde enim Creditur ad Justitiam, Rom. 10.10. Ast oris etiam confessio, cæteraque bona opera requiruntur ad salutem, ubi ea faciendi adest facultas. Sin vero hæc desit, Fides sola sufficit.

Nowelli Catech. p. 98, 129. Homiles of Salvation and Faith. Hammond Pract. Cat.l. 1. S. 4. Prideaux Fasc. Contr. C. 5. Q. 5. Blackhall on James 5. 24. Hooker's Discourse of Justification. Hall's Roma Irreconcil. S. 7. Jewel's Def. Apol. part 1. ch. 9. Div. 4.

CLEMENS ROMANUS. 2 Kai huris Er Da JerhuzTos aute er Keis Inse Kruderles, & d'écutar Snaikueda, & d'éditar

Nos etiam ex voluntate ejus in Christo Fesu vocati, non per nos ipsos justificamur, neque per sapientiam

of man by Faith Of the Jastification Rom 3 24,24, 26. Being justified freely by his Grace, through the Belemption that is in Jefus Christ. Whom Got half set forthe to be a Proprihation, through Faith in his Blood, to Leclare his Right : teaufres for the Remission of Lins that are post through the forbearance offer To declare, I say, at this Time history Righteonfuels: That he might be just I the justifier of him which believeth in fefus. & Eph. 2,0,9. For by Grace are ye saved, through Faith, & that not of your Schoes: it is the Gift offol A of Works lest any Man should boast. Rom. 3.1,2. There fore feing institute by Faith, we have Peace with God through our ford Jefes Christ. By whom also we have Accept by Faith into this Grace wherein we stand & rejoyce in the Hope of the Glory of God.

Article 12th Of Good Works. James 2.17 42. Even so Faith if it hath not Works is head being alone. BI John 1. 7. But if we wolk in the fight as he is in the Light, we have Fellows Thip one with another & the Blood of Jefus Christ his Son cleanseth as from all Sin. Bruent J. Enter not into Judge ment with they Bruent J. Lord, for in the fight fell no than living Elebr. 13.16,21. Fint to to good & to com. municate, for get not for with such faceris fices for is well pleased. Make you goes feet in guery good Nork to do his will worky through tefor Christ, to whom be Glory forever reither Einen meijon availeth any thing sos surchmeision, but haith which worketh by fore. Sames 2.10. hea a Mon may Jay, thou hash tail & I have Dorks: Then me the Faith with out by Dorks, & I will show the my harth them by their Fruits? Do her gather Grapes of Thous or Trigo of Thiftees.

τ ἡμετέρας σοφίας, ἢ συνέσεως, ἢ εὐσεθείας, ἢ έρρων ὧν κατειρρα- Art. II. σάμεθα ἐν ὁσιότηθι καρδίας: ἀκλὰ Δθά τ πίσεως, βί ἢς πάντας τὰς ἀκλὰ Δθά τ πίσεως, βί ἢς πάντας τὰς ἀκλὰ ἀκλὰ Ερίβι. ad Cor. c. 32.

tiam nostram, intelligentiam, pietatem, vel opera que in sanctitate cordis operati sumus; sed per Fidem, per quam Deus omnipotens omnes ab initio justificavit.

IRENEUS. Fides quæ est ad Deum altissimum justificat hominem, adver. Har. 1. 4. c. 13. Justus enim ex side vivet. Hoc autem, quoniam justus ex side vivet, per prophetas prædictum suerat. ib. c. 67.

CYPRIANUS. ^a Fidem in totum prodesse & tantum nos posse quantum credimus; in Geness: Et credidit Abraham Deo & deputatum est ei ad Justitiam. Testim. ad Quirin. 1.3. c. 43.

Et circa Abraham benedictio illa præcedens, ad nostrum populum pertinebat. Nam si Abraham Deo credidit, & deputatum est ei ad Justitiam; utique quisquis Deo credit, & side vivit, justus invenitur. Epist. 63.

De bonis Operibus.

Dona opera, quæ sunt a fructus a jac. 2.17, fidei, & justificatos sequuntur, &c.

b quanquam peccata nostra expiare, & di-b 1 joh. 1.7.

vini judicii severitatem serre non possunt:

Deo tamen grata sunt, & accepta in Chri-e Hebr. 13.

sto, d atque 2 ex vera & viva side necessario d Gal. 5. 6.

prosluunt, e ut plane ex illis æque sides pac. 2.18.

viva cognosci possit, atque arbos ex fructu
judicari.

I Opera bona etiamsi non Art. 12. meritoria, attamen grata esfe Deo, & per Christum accepta ex eo constat, quod Deus nos creaverit in Christo Jesu ad bona opera, Ephes. 2. 10. & Christus semet ipsum dederit, ut purificaret sibi populum peculiarem studiosum bonorum operum, Tu. 3. 14. Qui etiam redditurus est unicuique secundum opera sua, Rom. 2.6. Imperfecta quidem funt nostra opera, adeo ut divini judicii severitatem ferre non posiint, multò minus peccata nostra expiare, quin ipsa potius fintChristi meritis expianda. Hujus autem gratia benigne nobiscum agit Deus,

non severè de nobis judicat, sed impotentiæ nostræ miseretur, & benè, impersecte licèt, agentibus infinita statuit prœmia.

2 Ex verà &c. Vera fides charitatem fibi semper adjunctam habet, ideoque nec otiosa est, nec infrugisera; Porro quisquis Evangelio veram fidem habet, bonis operibus operam dabit; siquis aliter secerit, is vel nullam omnino fidem habet, vel mortuam.

Homily of Faith. Nowelli Catech. pag. 45, 46, 101, 102. Hammond's Pract. Cat. l.1. §.3. Whole Duty of Man, Sunday the first. Jewel's Def. Apol.

part 2. c. 20. Div. 1.

Ι G N A T I U S. ² Η δε πίσις υμών αναγωγείς υμών, ε δε αγάπη όδος η αναφερουσα είς θεόν. — Οὐδείς πίσιν επαγγελλομθώς αμαρτάνει, οὐδε αγάπλω κεκτημθώς μυσεί φανερόν το θενδρον επό του καρπού αὐτού, επως οἱ ἐπαγγελλομθοι Χρισανοὶ είναι, δὶ ῶν προμάσεσαν ὀρθήσονται. Ερίβ. ad Ephes.

CLEMENS ROM. ³ Αδραάμ, ο φίλος σερσαγορου-Βείς, πιτός ευρέθη, εν τω αυτόν υπίκοον χυέθου τοις ξήμασι του

Oñ. Epift. ad Cor. c. 10.

JUSTINUS MARTYR. Of S'ar un weienar?

Fides vestra dux vester, charitas verò via referens ad Deum. —— Nullus sidem repromittens peccat, neque charitatem possidens odit. Manifesta est arbor à fructu ipsius. Sic repromittentes Christiani esse per qua operantur manifesti erunt.

Abrahamus, amicus vocatus, fidelis inventus eft, eo

quod verbis Dei obediens fuerit.

Qui non ita vivere comperiuntur, sicut Is docuit,

Merihan de congruo, Commentators attribute to Works which a Man does when assisted by the Grace of God & for which out of Justice he ought to have a neward. Theritum deconding = no the Works which a Man Loes voluntarily by his own Power I for which a Reward is Que to him Liberality only.

article 13th Of Works before Justifica a Rom. 3. 9,10, 19,20, 23. What then? ore we beffer then they? To in ho wise: for we have before proved both fews & Gentiles that they are all under In Hiv. Rom. o. 7, o. Because the carnal Mind is enmity against God: for it is not subject to the Law of Col, neither in teed can be . To then they that are in the Titesh cannot please God. B Titus. 3. 4. Not by Works of Righ: teoughes which we have done, but ac: cording to his Mercy he saved us by the washing of Regeneration, & re= hewing of the Holy Short. Som. 4. 2, 6. For if Albraham were justified by Works, he hall whereof to glory, but not before God. Even as David also denribeth the blefsed nes of the than unto whom god in : : putoth Righteorfuels without Borks.

βίνη ο δε εδίδαζε, γιωειζεδως μη όντες Χειςτανοί καν λέρωση Art. 12. Μα γλώτητε το τ Χεις διδάγματα ε β τος μόνον λέγοντας, ἀλλά τος το έργα περίποντας σωθήσεως έφη. Apolog. I. c. 22.

cuit, notum sit hos non esse Christianos, quamvis dotrinam Christi linguâ prositzantur. Non enim prositentes tantum, sed opera facientes salvandos dixit.

De Operibus ante Justificationem.

XIII. ² Pera quæ fiunt ante gratiam ⁴ Rom. ³.
Christi, & Spiritus ejus affla-²⁰, ¹⁰, ¹⁹,
tum, cum ex fide Jesu Christi non prodeant, ⁸, ⁷, ⁸.
minime Deo grata sunt, ^b neque gratiam ^b Tim. ³, ⁵.
(ut multi vocant) ² de congruo merentur.
Immò cum non sint sacta, ut Deus illa fieri voluit & præcepit, peccati rationem habere non dubitamus.

I Ut opera sint persectè bona, oportet ut à bono sluant principio, viz. à Fide, & in bonum sinem tendant, viz. Dei gloriam, prorsus ut ne minima ex parte desciant. Quis vero mortalium ante, quin & post Christi gratiam, in bene agendo eo usque selix? Opera igitur Insidelium, utcunque splendida, ob impersectionem nihil possunt mereri, & ob desectus mala potius censenda sunt quambona.

Homily of good Works, part 1. Sanderson on Rom. 3. 8. 8. 3, 4. Nowelli Catech. pag.

101. Field of the Church, pag. 256, 324.

2 De congruo mer. Quidam ex Scholasticis duplex singunt Meritum, Meritum de congruo & Meritum de congruo & Meritum de condigno. Hoc attribuunt operibus, quæ Homo Gratia adjutus præstat, & quibus ex Justivia debetur Merces. Illud Operibus, quæ Homo ex solis liberi Arbitrii viribus præstat, & quibus Merces reddenda est ex Liberalitate tantum. Unde autem constaret hujusmodi Meritum, quum ex natura mali sumus omnes? In nobis enim non habitat Bonum. Rom. 7. 18.

Art. 13. & Qui in carne funt Deo pla- 18. Proinde ab aliis, Romanennascuntur fructus. Mat. 7. 17, lens.

cere non possunt. Rom. 8. 8. sibus etiam, rejicitur hoc Me-Ex putribus arboribus mali ritum quasi Pelagianismum q-

IGNATIUS. 2 Oi σαρκικοί τὰ πνουματικά προσοσείν ου Swiar), she i amsia ta f misews. Epift. ad Ephel.

Carnales spiritualia operari non possunt, neque Infidelitas que Fidei.

I RENÆUS. 2 Quemadmodum oleaster, si non percipiat insertionem, perseverat inutilis suo Domino per suam silvestrem qualitatem, & quasi infructuofum lignum exciditur, & in ignem mittitur; fic & homo non assumens per fidem Spiritûs insertionem, perseverat hoc esse quod erat ante, caro & sanguis Regnum Dei non possidens. adv. Hæres. 1.5. c.10.

De Operibus Supererogationis.

Pera quæ supererogationis apa Luc. 18. XIV. 2 1 11, 12, 14. pellant, non possunt sine arrogantia & impietate prædicari. Nam illis declarant homines, non tantum se Deo reddere, quæ tenentur, sed plus in ejus gratiam facere, quam deberent; cum apertè 6 Luc. 17. Christus dicat; 6 cum feceritis omnia quæcunque præcepta funt vobis, dicite, fervi inutiles fumus.

> 1 Quum lex Dei sit omni anima totisque viribus amare ex parte perfecta, & omne bonum opus à nobis exigat;

> jubeamur, Luc. 10. 27. Ifte autem Amor ad omne bonum quum etiam Deum ex tota opus impellit; quis restat lo-

article 14th Of Works of Superer og a: a glake 10. 11, 12, 14. The Pharise Hood & prayed thus with kimself, god I thank thee, that I am not as other Men are, Esctorhoners, unjust, adulterers, or even as this publican. I fast twice in the Week, I give Tithes of all that I possels. I fell you this man went down to his House justified rather han the other: for every one that escatteth himself shall be abased; & he that humbleth himself, shall be oscalted. B Lake 17.10. Solikewise ye, when yo shall have done all those Things which are commanded you, say we are unprofitable servants; we have done that which was our Duty

Article 15th Of Christ alone without a Hebz. 14. Trorasmuch then as the Children are partakers of Flesh & Blood; he also kinself likewire book part of the some, that thorough Death le might destroy him that hat the Power of Death that is the Devil. B. Heb. 4.15 For we have not an High-Oriest which cannot be touched with the feeling of our Infirmities; but was in all Points tempted like as we are yet without Sin. B John 14.30. Hereafter I will not talk much with you: for the Prince of this World cometh & hath nothing in me. B. 1 Peter 2,22. The tid no din reither was quite found in his Month.

cus operibus supererogationis? & unde esset homo Dei lege persectior, ipsa sc. omnis persectionis norma, & quæ Deum ipsum in bene agendi exemplar homini proponit? Mat. 5.48. Tantum abest ut ultra debitum quis bonus sit, ut neque officium suum quis expleat. Quare, omni superero-

gandi opinione abjectà, ut sua Art. 14. sibi debita remittantur vel optimo cuique quotidie orandum est: ut verò quis debitor simul esset atque supererogator, est planè absurdum.

Patrick's Anf. to the Touchftone 5.18. Field of the Church,

pag.331.

CYPRIANUS. In nullo gloriandum, quando nostrum nihil sit; in Evangelio rama Joannem: Nemo potest quidquam accipere, nisi datum fuerit illi de cælo &c. Testim. l. 3. c.4

Quod nemo in opere suo extolli debeat; apud Salomonem in Ecclesiastico: Nolito extollere in faciendo opere tuo. Item in Evangelio ratà Lucam: Quis vestrûm habens servum arantem, aut pastorem, & venienti de agro dicit continuò, transi, recumbe? sed dicit illi, para aliquid quod cænem, & accingere, & ministra mibi, donec manducem & bibam: & postea tu manducabis & bibes. Numquid habet gratiam servo illi, qui fecit quæ ei imperata sunt? sic itaque & vos cum perfeceritis quæ vobis imperata sunt, dicite: Servi supervaçui sumus: quod habuimus facere, fecimus. ib. c. 51.

De Christo, qui solus est sine peccato.

XV. a 1 CHristus, in nostræ naturæ veri-4 Heb.2.14. tate, per omnia similis factus est nobis, b excepto peccato, à quo prorsûs 6 Heb.4 15. erat immunis, tum in carne, tum in spiritu. Joh. 14. 30. 1 Pet. 2. 22.

Art. 15, 'Venit ut agnus, absque maculâ, qui mun
Joh. 1 29. di peccata per immolationem sui semel

Joh. 29. factum tolleret, & d peccatum (ut inquit

Joh. 3.5. Johannes) in eo non erat: 2 sed nos reliqui etiam baptizati, & in Christo regene
Jac. 3. 2. rati, c in multis tamen offendimus omnes.

Joh. 1.8. Et si dixerimus, quod peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, & veritas in nobis non est.

I Christus etsi, æque ac nos, Homo, omni tamen peccati labe fuit immunis; quod si Ille alicujus peccati fuisset reus, ipsi, uti & nobis, alio Redemptore opus fuisset. At quis tandem ille Christi Redemptor?

Nowelli Catech. p.61. Pearfon in Symb. Art. 3. Scott's Christian life, part z. c. 7. § 5.

2 Sed nos reliqui &c. Nemo enim mortalium, Christo solo excepto, perfecte bonus. Pauci quidem in Scriptura dicuntur justi, ex gr. Noah, Job, Zacharias, sed comparative tantum, & secundum gratuitam Dei misericordiam; qui animi sinceritatem pro absoluta perfectione accipit.

Nowelli Catech. p. 40, 228. Jewel's Apol. Defenf. part 2. c. 19. Divil. 1. Mafon de Minist. Angl. l. 5. c. 5. 5. 8. Field of the Church, p. 293.

IRENÆUS. bSi quis secundum hoc, alteram dicit Domini carnem à nostra carne, quoniam ista quidem non peccavit, neque inventus est dolus in anima ejus, nos autem peccatores, recte dicit. l. s. c. 14.

TERTULLIANUS. d Sunt quædam delicta cotidianæ incursionis, quibus omnes sumus objecti. Cui enim non accidit aut irasci inique & ultra Solis occasum, aut & manum immittere, aut facilè maledicere, aut temerè jurare, aut fidem pacti destruere, aut verecundià aut necessitate mentiri? in negotiis, in officiis, in quæstu, in victu, in vistu, in auditu, quanta tentamur? ut si nulla sit venica.

6 John 1.29 Behold the Lamb of God which taketh away the Sins of the Work 6 Kel g. 14, 29. De John. 3.5. And ye & know that he was manifested to take away our Sins, & in him is no Sin. I James. 3.2. For in many things we offend all. It John J. D. If we say that we have no Sin we beceive our: = felves, & the Truth is not in us.

Article 16th Of Sin after Baptism. a mark . 3.20! Verily Isag unto you, All Jins shall be forgiven unto the don't of Men, & Blasphenies wherewith so: : ever they shall blasphemy. B Gal 6. 1. Brethrevil a Man be overtaken in a Trault, ye which are spiritual, restore such an one in the Spirit of Inseprels, considering the jelf. lest thou also be tempted 6 Rom 11.20. Well because of Unbe: · lief they were broken of I thou stand est by Faith. Be not highminded, but fear. 6 Lake 22.32. But I have mayed for thee, that they traits feil and; & when thou art converted strengthen the Breth De John s. 00. If we say that we have not inned, we make him a Liar & his work is not in us. & 2 Gor 2. 7, D. So that con: pariwise, ye ought rather to forgive him, & confort him, lest perhaps such an forrow. Wherefore I be seek you that ye would confirm your fores toward him.

nia istorum, nemini salus competat. de pudicitià. Art. 15. cap. 19.

De Peccato post Baptismum.

NVI. a 1 ON omne peccatum mortale a Mar. 3.28. post Baptismum voluntariè perpetratum est peccatum in Spiritum Sanctum, & irremissibile. b Proinde lapsis à 6 Gal. 6. 1. Baptismo in peccata, locus pœnitentiæ non est negandus: c 2 post acceptum Spiritum c Rom. 11. Sanctum possumus à gratia data recedere, 32. atque peccare, denuòque per gratiam Dei resurgere, ac resipiscere: d ideoque illi d 1 Joh. 2. damnandi sunt, qui se quamdiu hic vivant, amplius non posse peccare affirmant, e aut 2 cor. 2. verè resipiscentibus, veniæ locum dene-7, 8.

1 Omne peccatum est ex sua natura mortale, Rom. 6.
23. & in Spiritum Sanctum, æque ac Patrem & Filium; sed remissibile, modo non sit peccatum istud in Spiritum Sanctum rorrigozio sic dictum. Hoc autem est Blasphemia in Spiritum Sanctum. Quo peccato eos solos teneri dicit Hieronymus, "qui cum in virtuti" bus videant opera Dei, ca-" lumnientur & clamitent dæmonis esse Virtutem: & "omnia signa quæ facta sunt,

"non ad divinam magnifi"centiam, fed ad diabolum
"pertinere." Hieronym. ad
Marcellam, Operum tom. 3.
p. 141. Ed. Froben.

Tillotson on Mat. 12.31, 32. Kettlewell's Measures of obedience. 1.5. c. 6.

2 Post acceptum Spiritum San-Etum &c. Hoc patet ex exemplis Davidis, Petri, &c. Quamobrem cum erga peccatores resipiscentes se facilem præbeat Deus, non debet se disficilem præbere Ecclesia.

Homily

Art. 16. Homily of Repentance, part Penitent pardon'd, 1. 3. c. 1. 1. Kettlewell's measures of o- Pearson in Symbol. Art. 10. bedience, l. s. c. I. Goodman's pag. 368.

CLEMENS ROMANUS. A ATEVIORQUEV eis To aiμα T Xeis & ala T husterar σωτηρίαν έκχυθέν, σαντί τω κόσμω μετανοίας χάριν υπήνε κεν. Epift. ad Cor. c. 7.

IGNATIUS. 6 Many Ev meravoson agies o xwesor, ear метачоношоги eis évotuta Des из остебриот 7 битокоми. Еріf.

ad Philadelph.

CLEMENS ALEXANDR. 6 Mart To MET ann-Beias έξ όλης & Καρδίας όπισρέψαντι του & Θεον ανεώρασιν αί Βύραι, και δέχεται τεισάτριενος πατής ύδν άληθώς με τανούντα. Quis Dives Salv. c. 39.

Respiciamus ad sanguinem Christi, qui propter nostram salutem effusus toti mundo panitentia gratiam obtulit.

Omnibus panitentibus dimittit Dominus; si pani-

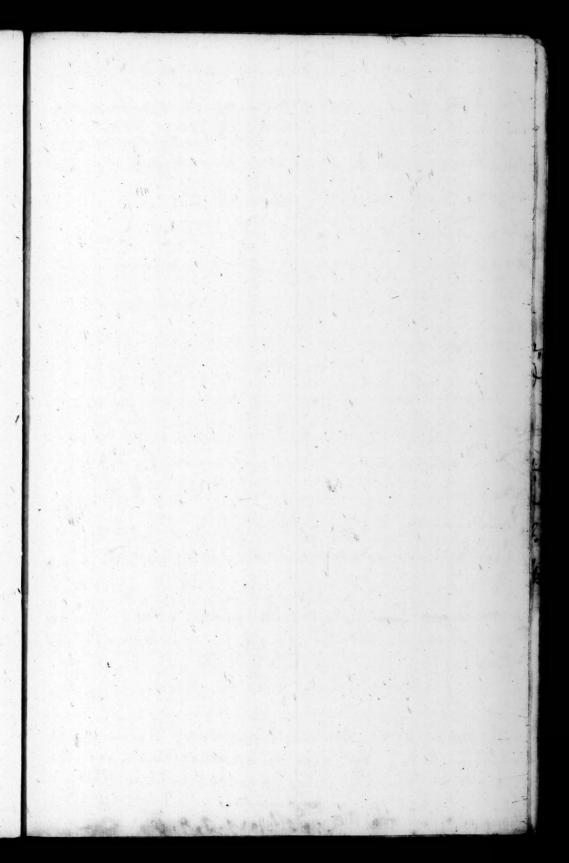
teant in unitatem Dei & concilium Episcopi.

Omni sincere ex toto corde ad Deum converso aperta funt porta, & Pater libens valde suscipit filium verè panitentem.

IRENÆUS. b Timor Domini initium intelligentiæ; intellectus vero transgressionis fecit pænitentiam: pœnitentibus autem benignitatem suam lar-

gitur Deus. adv. Hær! 1.3. c. 37.

CYPRIANUS. C Statueramus quidem jampridem, frater charissime, participato invicem nobiscum consilio, ut qui in persecutionis infestatione supplantati ab adversario & lapsi fuiffent, & facrificiis se illicitis maculassent, agerent din pœnitentiam plenam, & si periculum infirmitatis urgeret, pacem sub ichu mortis acciperent. e Nec enim fas erat, aut permittebat paterna pietas & Divina clementia, Ecclesiam pulsantibus claudi; & dolentibus ac deprecantibus spei salutaris subsidium

Article 17th Of Predestination & Election a Eph 1. W. According as he hathehosen no in him, before the Toundation of the () that we should be holy, & without Blame before him in Love AMat 25.34. _ A 2 Tim 1.9. - Deter 1.12. Elect according to the fore knowledges of God the tather through Sanctification of the Spirit unto Obedience & sprinkling of the Blood of Jehr Christ. & Gal. 3.13. Christ hath redeemed us from the Gurse of the Law, being made a Burge for us. Dom. O. 30. Moreover whom he did pre: Sestinate, them he also called &D. & Erky. 7. In whom we have redemption through his Blood the Trongiveness of Sins; &D. Tigaly a. To redeem Hen that were under the Law that were might the ever the Doption of Jons. & Romo. Hor whom he dit foreknow, he also did predest 1 - finate to be conformed to his of the that he might I be the first born among a any Brethren. Il yoh 2.10. A tor we are his borkmanship ereated in Christ Jefus unto good works, which Cot hath before ordined that we should walk in them. I Inh. I. 18. Is whom also we have ob:

a fained an Inheritance being predestinated according a fer the Congsel of his own bill. Is Octers. 3, 4, 6.

dium denegari, ut de sæculo recedentes sine com-Art. 16, municatione & pace ad Dominum dimitterentur; quando promiserit ipse, qui legem dedit, ut ligata in terris etiam in cœlis ligata essent; solvi autem possent illic, qui hic prius in Ecclessa solverentur. Epist. 57.

De Prædestinatione, & Electione.

XVII. 2 Rædestinatio ad vitam, est æ- 4 Eph. 1.4, ternum Dei propositum, quo 5. Mat. 25. ante jacta mundi fundamenta, suo consilio, 1.9. nobis quidem occulto, constanter decrevit, b eos quos in Christo elegit ex hominum 6 1 Pet. 1.2; genere, cà maledicto & exitio liberare, c Gal. 3.43. atque (ut vasa in honorem efficta) per Christum, ad æternam salutem adducere, d'Unde qui tam præclaro Dei beneficio sunt a Rom. 8: donati, illi, Spiritu ejus opportuno tem-30. pore operante, secundum propositum ejus vocantur, vocationi per gratiam parent, justificantur gratis, f adoptantur in filios . Fph. 1.7. Dei, g unigeniti ejus Jesu Christi imagini g Rom. 81 efficiuntur conformes, h in bonis operibus 29. h Eph. 2. fancte ambulant, & demum ex Dei miseri- 10. cordià pertingunt ad sempiternam felicita- 1 Per. 1. 3, tem.

Quemadmodum prædestinationis & electionis nostræ in Christo pia consideratio, dulcis, suavis, & inessabilis consolationis

Art. 17. plena est, vere piis, & his qui sentiunt in se vim Spiritûs Christi, facta carnis, & membra, quæ adhuc funt fuper terram, mortificantem, animumque ad cœlestia & superna rapientem. Tum quia fidem nostram de æternà salute consequendà per Christum plurimum stabilit, atque confirmat, tum quia amorem nostrum in Deum vehementer accendit. Ita hominibus curiofis, carnalibus, & Spiritu Christi destitutis, ob oculos perpetuò versari prædestinationis Dei sententiam, perniciosissimum est præcipitium, unde illos diabolus protrudit, vel in desperationem, vel in æquè perniciosam impurissimæ vitæ fecuritatem; deinde promissiones divinas fic amplecti oportet, ut nobis in facris k Joh. 3.16. literis k generaliter propositæ sunt, & 1 Dei voluntas in nostris actionibus ea sequenda Luc.10.25, est, quam in verbo Dei habemus disertè revelatam.

> Totius Articuli Veritas ex Textibus in margine citatis satis patet. Monitum autem Lectorem velim Electionis tantum Gratiam inibi assertam esse, Reprobationis autem Severitatem intactam prorsus relinqui. Atque ut hic se sistat hortor, & curiositati frænum injiciat. Prædestinationis enim doctrina est pro

funda quædam Abyssus, in quâ scrutandâ Juniorum animos occupari parum expedit. Multò minus decet Concionatores de altis hisce mysteriis negotium populo facesfere, sed promissiones divinas generaliter proponere, ut in sacris literis propositæ sunt, & ut nos eas amplecti oportet.

LJohn 3.16. For Got to love the Dorld that Le gave his only be gotten for, that who so ever believeth in him should not perish, but have everlasting Life . 1 Jim . 2. 4, 6. Who will have all Men to be seved & to come unto the Knowledge of the Truth. Who gave himself a hansom for all, to be testified in due time. Lake. 10. 25, 26, 27, 20. And behold a certain Lawyer shoot up, & tempted him, saying, Master, what shall I do to wherit eternal Life? He suit unto him, what is written in the Law? How readest thou? And be answering said, thou shalt love the Lord they got with all they fleart be with all thy Loul, & with all thy Grength, & with all they Thind; & they heighbour as thyself Und be said unto him thou hast answered right this to & thou shalt live.

article 10th Of the Hopes of eternal Sal. : valion only in the Rame of Christ. M John 14. 6. Jefus saith unto him, Jam the Way & the Truth, & the Life: no Man cometh unto the Father but by me. Il dels 4-12 Reither is there Salvation in any other, for there is none other Mame under He aven given among Men, whereby we must be saved as John . 5. 11, 12. Und this is the Record that God hath given to us eternal Life: & this Life is in his Low. He that half the Son hath Life; & half the Lor of god, hath not Life.

IGNATIUS. ² Ιγνάπος, ο κε ΘεοφόρΘ, τη εὐλογημθύη Art. 17. ἐν μεγέθει Θεῦ πατζὸς καὶ πληςώμαπ, τη στοωεισμένη σεὸ αἰσων Αἰκ παντὸς εἰς δυζαν παράμονον, τη Εκκλησία τη κση ἐν Ἐρέσφ τ Ασίας.

Ιγνάτιο, ὁ καὶ Θεορόρο, ἢραπημένη Θεῷ Πατεί Ἰνοοῦ Χει-5οῦ Εκκλησία ἀρία, τῷ οῦση ἐν Τραλλεσιν τῆς Ασίας, ἐκλεκτῷ.

CLEMENS ROMANUS. Ἡ Εκκλησία τ Θεξ ή παροικούσα Ρώμω τη Εκκλησία τε Θεξ παροικέση Κόρινθον, κλητοίς νημασμένοις ἐν θελήματι Θεξ, Δέ τ Κυρίε ήμων Ινος Χρισού.

Ignatius, qui & Theophorus benedicta in magnitudine Dei Patris & plenitudine, pradestinata ante sacula semper in gloriam permanentem Ecclesia existenti in Epheso Asia.

Ignatius qui & Theophorus, dilecta Deo Patri Jefu Christi Ecclesia Sancta, existenti in Trallesiis Asia, electa.

Ecclesia Dei qua incolit Romam Ecclesia Dei qua incolit Corinthum, vocatis sanctificatis voluntate Dei per Dominum nostrum Jesum Christum.

De speranda aterna Salute tantum in Nomine Christi.

YVIII. L'SUnt & illi Anathematizandi, qui dicere audent unumquemque in lege, aut sectà quam prositetur esse servandum, modo juxta illam, & lumen naturæ accurate vixerit, cum sacræ literæ a soh. 14.6. tantum Jesu Christi nomen prædicent in soh. 12. quo salvos sieri homines oporteat.

1 Hi certè, siqui alii, Ana-Art. 18. themate digni, quibus inutile prorsus videtur Evangelium. Frustrà etenim Evangelium revelavit Christus, & frustrà per totum terrarum orbem prædicari justit, si Fidem demum habentibus, & non habentibus, æquè pateret in Cœlum aditus; quum tamen iis solis promittatur Salus, his autem æterna denuncietur damnatio, Mar. 16. 16. Quid de iis facturus sit Deus, apud quos nunquam prædicatus est Christus, nostrum non est decernere. Charitatis quidem est,

de iis, siqui sint, qui ad rectærationis normam vitam moresque componant, benè sperare; at eosdem in pari cum Ecclesia Dei conditione collocare, summæ est audaciæ. De his autem silet Articulus, Eosque solos Anathemate serit, qui omnes Religiones susque deque habent, quasi omnes Deus etiam perinde haberet; quum tamen Christi Religio sit unica ad salutem via à Deo instituta.

Sherlock of Judgment, c. 6. Prideaux Fasc. Contr. c.4.Q.7. Pearson on the Creed, p. 349.

Ι G N A T I U S. ² Μηδείς πλανάδω. Καὶ τὰ ἐπουςάνια, καὶ ἡ δόξα τ΄ Αγγέλων, κὸ οἱ ἄρχοντες ὁςατοίτε κὸ ἀόρατοι, ἐὰν μη πηςεύσωσην εἰς τὸ αἶμα Χειςε, κεἰκείνοις κρίσις ἐςτν. Ερις . αd Smyrn. Αὐτὸς ὢν θύρα τε πατεὸς, δί μς εἰστές χονται Αδραάμ κὸ Ισαὰκ, κὸ οἱ σερφηται, κὸ οἱ ἐπόςολοι, κὸ ἡ ἐκκλησία, αd Philad. Ε χωείς τὸ ἀληθηνὸν ζῆν ἐκ ἔχομεν. ad Trallenses.

Nullus erret. Et supercælestia, & gloria Angelorum & Principes visibiles & invisibiles, si non credant in sanguinem Christi, & illis judicium est. . . . Ipse est janua Patris per quam ingrediuntur Abraham, & Isaac, & Jacob, & Propheta, & Apostoli, & Ecclesia, . . . Sine quo verum vivere non habemus.

BARNABAS. ² Hoc ad quid? ut scirent, quia non possunt liberari, nisi in cruce Christi speraverint

Epist. c- 12.

CYPRIANUS. a non posse ad patrem perveniri nisi per filium ejus, Jeium Christum; in Evangelio vara Joannem: Ego sum via, veritas & vita; nemo venit ad patrem nisi per me. Testim. ad Qui-rin. 1.3. c. 24.

Article 19th Of the Church. A dets 2. 112. And they continued sted: : forthy in the apostles Yochrine, & Tiellow: this, & in breaking of Break & in Pray: XIX. ¹ E Cclesia Christi visibilis est ² cce-⁴ Ad. ².

L tus sidelium, in quo verbum ⁴²

Dei purum prædicatur, & Sacramenta, quoad ea quæ necessario exiguntur, juxta Christi institutum rectè administrantur. ² Sicut erravit Ecclesia Hierosolymitana, Alexandrina, & Antiochena; ita & erravit Ecclesia Romana, non solum quoad agenda, & ceremoniarum ritus, verum in his etiam quæ

I Cum Religio sit quæ facit Ecclesiam, non autem Ecclesia quæ facit Religionem; Ecclesia ex Religione discernenda est. non Religio ex Ecclesia. Ecclesia igitur visibilis, (nam de invisibili, quæ ex Electis solis constat, hic non agitur) ea est, quæ Religionem Christi & Fidem in Patrem, Filium & Spiritum Sanctum tuetur, membra sua in eorum nomen baptizando, & facram Coenam, prout Christus instituit, celebrando. Hæc funt de essentia Ecclesiæ; queis salvis, Ecclesia non esse definit, etiamfi in cæteris quibusdam erret. Neque enim omnis error destruit Fundamentum. Ecclesiæ autem particulares possunt non tantum errare, sed etiam à Christo penitus deficere. Nam illud Christi, Mat. 16. 18. de Catho-

credenda funt.

lica tantum Ecclefia intelligendum est.

Nowelli Cat. p. 91. Hooker's Eccl. Pol. l. 3. c. 1. Chillingworth's Rel. Prot. c. 3. Homily on Whitfunday, part 2. Prideaux Fasc. Controv. C. 4. §.1. Q. 6. Pearson in Symbol. Art. 9. Field of the Church, l. 2. c. 2.

2 Sicut erravit Eccl. &c. De Ecclesiis Hierosol. Alexandr. &c. Antioch. sit mentio, quia celeberrimæ suerunt, & ad Patriarchale culmen, æque ac Romana, evectæ. Ad Romanam vero quod attinet; cum Montano erravit Papa Eleuherius, cum Ario Liberius, cum Pelagio Zosimus, &c. ipsa demum facta est sædissima errorum sentina.

Abbot's Answer to Bishop's Epistle, S. 13. Hall's Disswasive from Popery.

TER-

Art. 19.

TERTULLIANUS. 2 Apostoli consecuti promissam vim Spiritûs Sancti ad virtutes & eloquium, primò per Judæam contestatà fide in Jesum Christum, & Ecclesiis institutis, dehinc in Orbem profe-Ai, eandem doctrinam ejusdem fidei Nationibus promulgaverunt, & proinde Ecclesias apud unamquamque civitatem condiderunt, à quibus traducem [f. radicem] fidei, & semina doctrinæ, cæteræ exinde Ecclesiæ mutuatæ sunt, & quotidie mutuantur ut Ecclesiæ fiant. Ac per hoc & ipsæ Apostolicæ deputantur, ut soboles Apostolicarum Ecclesiarum. Omne genus ad originem fuam cenfeatur, necesse Itaque tot ac tantæ Ecclesiæ, una est illa ab Apostolis prima, ex qua omnes. Sic omnes prima & omnes Apostolicæ dum unam omnes probant unitatem. [f. veritatem.] Dum est illis Communicatio pacis, & appellatio fraternitatis, & contesseratio hospitalitatis, quæ jura non alia ratio regit, quam ejusdem sacramenti una traditio. de præfeript. cap. 20.

N.B. Ecclesiam Romanam per aliquot sæcula sidem incorruptam servasse; unde nil mirum, si à patribus primævis ob constantiam in side tuenda laudatam inveniamus: licet tunc etiam se errori obnoxiam ostenderit, cum, teste Hieronymo, in Esai, 8. &c. Epistolam ad Hebræos in canonicam Scripturam non reciperet. Ut verò posteà à veritate aberraverit, ex sequentibus articulis abundè

patebit.

Arhele 20th Of the Authority of the Church A 2 other 9.27, 20. A John 10.22, 23. Aut it was at Jerusalen the Feart of Dedication & it was Dinter. And Jefus walked in the Temple in Jolo: mon's Porch.

B Tim. 1.3. As I besought thee to abile still at Ephelus, when I went into Ma: redonia, that thou mightest charge some that they feach no other Doctrine. 19 Tilus 3.10. h Manthat is an Kerelick after the first & second admonition reject. 6 hat 20. 20. Teaching then to observe all Things whatsoever Thave commanded you: & lo, Jan with you alway, evenunto the End of the World . amen . D Rom 3.4. god forbid: yea let god be true, but every Man a Liar; a it is written, that than nightest be justified in the Jayings, & mightest overcome when thou artifudged. E Rom 3.2. Much every Day: chiefly, be: : cause that unto them were committed the Gracles of Got. Thets 4.19. Whether it be right in the light of Sod to hearhen une to you more than note god judge ye. S. Sal 3.12. Breffren I speak after the Manner of Men: though it be but a Mand Covenant, yet if it be confirmed, so Than But though we or an Augel from fleaven, preach any other Sospel unto you, Kon Kah

De Ecclesia Auctoritate.

Abet 'Ecclesia Ritus sive Ce- « Estin. 9.
remonias statuendi jus, b & in 27,28. Joh.
sidei controversiis auctoritatem; 2 quamvis b 1 Tim. 1.
Ecclesiæ non licet quicquam instituere, Mat. 28.
quod verbo Dei scripto adversetur, nec 20.
d unum scripturæ locum sic exponere po-d Rom. 3.4.
test, ut alteri contradicat. Quare licèt Ec- « Rom. 3.2.
clesia sit divinorum librorum testis & conservatrix, attamen ut adversus eos nihil sa. 4.19.
decernere, g 3 ita præter illos, nihil creden-g Gal. 3.15.
dum de necessitate salutis debet obtrudere.

r Ecclessa, i. e. li quos penes est Ecclesiastica Auctoritas. Quum eos curare oportet, ut omnia in Ecclesia fiant decenter & in ordine, & recta Fides servetur; Ritus & Cæremonias, sine quibus nihil in publicis Conventibus decenter & in ordine fieri potest, statuendi jus habeant necesse est; nec non in Controversiis Fidei auctoritatem, ne disputationum certaminibus turbetur Ecclesiæ pax, & Hæreticorum

fophismatis corrumpantur Fidelium animi.

Majon of the Authority of the Church. Hooker's Eccl.Pol. 1.3. & 8. Potter of Church Government, C.5. S.2,7. Field of the Church, 1.4. c.18.

2 Quamvis Ecclesia &c. Id si liceret, ludibrio propediem haberetur Verbum Dei, & ista ipsa Ecclesia Auctoritas intercideret, instabili adeo fundamento innixa.

3 Ita præter illos, &c. v. Art.6.

I RENÆUS de Ecclestis jejunia diemque Paschæ varit observantibus dicit: a tot sandor marles tros eighvouour te nje eighvououev ngòs anninus. nj h slapavia of vuscias d'ouo-

Nihilominus omnes hi pacem inter se coluerunt, & nos colimus, & discrepans jejunii ratio concordiam

who show

Art. 20. νοιαν τ πίσεως σιωίσησι.... κωλ οὐτοὶ μὰ πηροιώτες εἰράνουον τοις καὶ της παρεικιών, ἐν αις ἐτηρείτο, ἐρχομθροις προές οὐτὸς, καὶτοι μιακλον ἐνάντιον ῶν τὸ τηρείν τοις μὰ τηρεσι καὶ ἐδέποτε Δὰ τὸ εἰδος τῶτο ἀπεβλήθησάν τινες. p. 465, 466. & Ευ(cb. Hist. l. 5. c. 24.

IGNATIUS. Φούρε ττις κακάς παραφυάδας, ττις γεννώσας καρπόν θανωτικό εθν. Ε εάν γεύσε του πις, το αρ' οὐτιὶ εποθνήσκει. Ετοι β εκ είσιν φυτεία πατεός. Ερίβ. ad Trall.

diam fidei commendat.... Et ipsi non observantes cum Episcopis Ecclesiarum, in quibus observabatur, ad se accedentibus pacem retinuerunt quamvis observantia ista valde adversa esset non observantibus, ac nulli unquam hanc ob rem sunt ejecti.

Fugite malas propagines generantes fructum mortiferum; quem si gustet quis, statim moritur. Isti enim

non sunt plantatio Patris.

CYPRIANUS. c Ab Evangelicis præceptis omnino non recedendum esse. & eadem quæ Magister docuit & fecit, discipulos quoque observare & facere debere; constantius & fortius alio in loco beatus Apostolus docet, dicens: Miror quod sic tam cito demutamini &c.

Neque enim hominis consuetudinem sequi oportet, sed Dei veritatem. Epist. 63.

De Audoritate Conciliorum Generalium.

gregari non possunt, & ubi convenerint,

quia ex hominibus constant, qui non omnes

which we have preached outo you, let himbe seenised tall " vers " Article 21. Of the Mathority of general Confels. A Rom 13. 1. Let every foul be subject unto the higher Powers. For there is no Power but of God: the Powers that be are ordained of Gol.

heoal ay n

nes Spiritu, & verbo Dei reguntur, & errare Art. 21. possiunt, & interdum errarunt, etiam in his quæ ad Deum pertinent: 3 ideoque quæ ab illis constituuntur, ut ad salutem necessaria, neque robur habent, neque auctoritatem, nisi ostendi possint è sacris literis esse dessumpta.

r Cum Episcopis non liceat è Patria sua excurrere, & in aliorum Ditiones migrare, absque Principum licentia, non possunt sine voluntate Principum ad generalia Concilia convenire.

Andrew's Sermon of calling Assemblies. Jewel's Apol. Def. part. 6. c. 12. Div. 2. &c. Hooker's Eccl. Pol. 1.8. Field of the Church, 1.5. c. 52.

2 Quia ex hominibus &c. E-

piscopi æquè sunt homines in Concilio ac extra Concilium, & humanis affectibus obnoxii; quare nil mirum, si, quod humanum est, errare possint: & de facto errasse constat.

Bilson of Christian Subjection, part 2. p. 369. Prideanx Fasc. Contr. C.4. Q.4. Jewel's Apol. Defens. part 4. ch. 22. Div. 3, 4. Field of the Church, 1, 5. c. 51.

3 Ideoque quæ &c. v. Art. 6.

Concilia quidem Provincialia multa fuerunt, at Generale nullum, ante Constantinum, cujus & auctoritate primum, Nicænum sc. congregatum est, uti & sequentia sequentium Imperatorum.

IGNATIUS. Κωρώθητε, όταν όμων χωείς Ινσώ Χειςού λαλή τις. Epist. ad Trall.

Obsurdescite, quando vobis sine Jesu Christo loqui-

Art. 22.

De Purgatorio.

> I Purgatorium, uti fabulantur Romanen/es, est locus quidam apud Inferos, in quo post hanc vitam purgantur animæ, quæ in hâc vita non plenè purgatæ fuerant.

> Homily of Prayer, part 3. Stillingssee's Idolatry of the Ch. of Rome, p. 180. Patrick's Ans. to the Touch-stone, s. 47. Prideaux Fasc. Contr. C.4. s. 2. Q. 7. Jewel's Def. Apol. part 2. c. 16. Div. 1. Field of the Church, pag. 335, 751.

2 Indulgentiis. Conflant Romanen/es Thesaurum quendam ex superfluentibus Christi & Sanctorum meritis, cujus præcipuus Dispensator est Papa. Hic cuicunque, & quantum vult horum meritorum, applicat ad remittendas pænas, quæ, post remissas culpas, manent luendæ. Hæc autem gratia dicitur Indulgentia.

Stilling fleet's Idolatry of the Ch. of Rome, p. 478. Patrick's Ans. to the Touch-stone, c. 16.

Field of the Church, 1. 3. Append. c. 25.

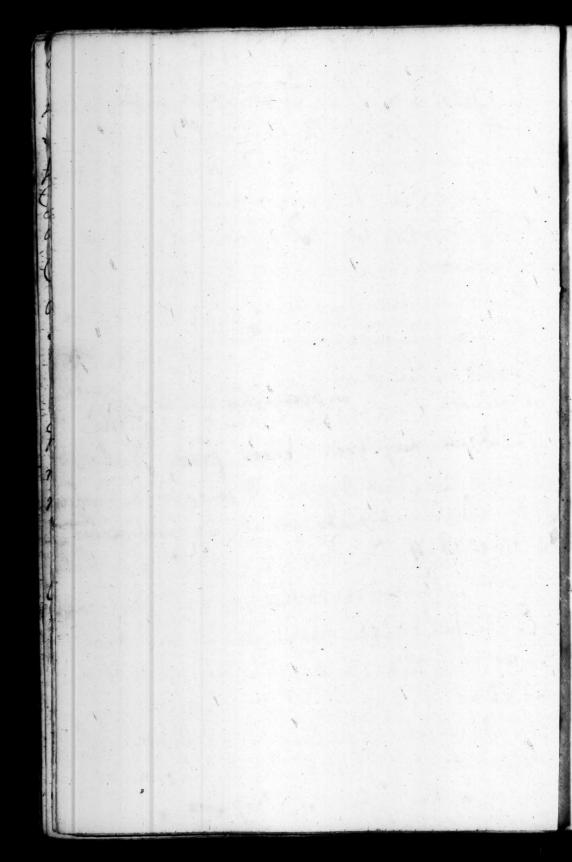
5 De Veneratione. Idololatrià crimen à se propellere gestiunt Iconolatra, distinguendo inter Imaginem & Idolum, inter Cultum absolutum & relativum. Sed frustra. Omnem enim Religiosum Imaginum Cultum vetuit Deus. Exod. 20. 4, 5. Unde vero Reliquia sunt adoranda? Sancti ipsi, dum in terris versarentur, Adorationem sibi exhibitam indignabundi rejecerunt. Ast. 10. 25, 26. Suntne Sanctorum Reliquia ipsis Sanctis

Stillingsfeet's Idol. of the Ch. of Rome, c. 1. Patrick's Ans. to the Touch-stone, s. 35, 49. Hom. against Idolatry. Jewel's Reply, Art.14. Bilson of Christian Subj. part 4. p. 315.

Sanctiores ?

na sit invocation bi deest Fides, Jac. 1. 6, 7. & Fides desit, ubi deest Verbum; Invocatio Sancto-

article 22 of Purgatory A John 1.7. But if we wolk in the Light as he is in the Light, we have tellowship one with another, & the Blood of Jefus Chait lis son cleanseth us from all Sin. . A Revel. 14. 13. BI John 1.9. If we confes our dins, ha is faithful & port to forgue as our fins, & to cleanse as from Carred be the man that maketh and graven or molten Image & I John J. 21. Little Children, heep your Selves from Idols. Dacks of 2. And devout Men carried Lephen to his Burial, & make great Samentationover \$2 Lings 10.4 & Pralm 65.2. O thou that hearest Prayer, anto thee shall all Flesh come. E Revelig. 10. And Ifell at his Feet to worship him: & he said unto me see thou to it not: I am the hellow-servant, & of Jefus, worship Got: for the Testimony of Jefus w the Spirit of Prophers.

Sanctorum vana sit oportet, utpote nullo Dei verbo innixa. Præterea, cum unus nobis sit Mediator, 1 Tim. 2.5. qui servare prorsus potest eos qui per ipsum accedunt ad Deum, semper vivens ut interpellet pro eis. Heb. 7. 25. Qui ad Sanctorum mediationem confugit, Christo Me-

diatori dedecus inurit.

Nowelli Catech. p. 105. &c. Prideaux Fasc. Cont. C. 4. S.2. Q. 1. Patrick's Answer to the Touch-stone. \$.33,34. Stilling-fleet's Idol. c. 2. Homily of Prayer, part 2. Field of the Church 1.3. c. 20. & Append. c. 22. Abbot's Answer to Bi-shop's Epist. \$.9.

CLEMENS ALEXANDR. ^a O ένταν θα τον άγγελλον της μετανοίας σερσιέμθης, ε μετανούσει τότε ήνίκα αν καταλίτη το σώμα, εδε καταιχυυθήσεται, το σωτίςα σερσύντα μξ το αυτέ δόξης κη τρατείας ίδων, ε δέδε το πύς. Quis Dives salv. c. 42. pag. 120.

b Τετ' έςτ μεταγνώναι, το καταγνώναι τ΄ παρφημώνων, κ) αιπισαδζ τέτων άμνης ταν παρά πατερός, δε μόνος τ΄ άπάνων ο είδε τε έξην άπεακτα ποιήσαι τὰ πεπεαγμόνα, ελέω τὰ παρ' αὐτε κỳ δρόσω πνούματος άπαλεί γαι τὰ προημαρτυμόνα, εφ' ο είς χρ άν ευρω υμάς, ομοίν, όπι τέτοις κ) κεινώ. Ibid. C. 40. p. 105.

Qui hic pœnitentiæ angelum recipit, non pœnitebit tunc cum corpus reliquerit, neque confundetur dum Salvatorem cum gloriâ suâ exercituque venientem viderit. Nullus ignis exterrebit metus.

Hoc est panitere, de transactis dolere, eaque ut è memorià deleantur à Patre essignitare qui unus omnium potest facta infecta facere misericordià suà, & spiritus rore abolere superioris vita delicta. In quibus enim, ait, vos invenero, in eis etiam judicabo.

CYPRIANUS. Apud inferos confessio non est, nec exomologesis illic sieri potest. Epist. 55.

LACTANTIUS. c Non est dubium, quin Religio nulla sit, ubicunque simulacrum est. Nam si Religio ex Divinis rebus est, Divini autem nihil est, nisi in cœlestibus rebus; carent ergo religione simulachra:

H 2 qui

Art. 22. quia nihil potest esse cœleste in ea re, quæ sit ex terra. Institut. l. 2. c. 19.

Ε C C L E S I A S MY R N E N S I S. ^d Αγιοῦντες ὅτι ἔτε τὸν Χειςον ποτὲ καταλιπεῖν Αννοόμεθα, τ τω ερ τ τε παντὸς κόσμε τη σωζομλων σωτικείας παθόντα, ἔτε ἔτερόν πνα σεβείν. τῶτον μὲν γρ τὸν του σωτικείας παθόντα, ἔτε ἔτερόν πνα σεβείν. τῶτον μὲν γρ τὸν του του Θειε τροσκαινεμέν, τὰς τὸ μάρτυρας, τὸς μαθπτὰς τὰ Κυρία καὶ μμητιὰς, ὰγαπωμέν ἀξίως, ἔνεκα εὐνοίας ἀνυπεςδλήτε τὰ εἰς τὰ ἰδιον βασιλέα κὰ διδάσκαλον, υ. Ευβερίι Ηιδί. l. 4. c. 15.

Ο R I G E N E S. Ε΄ Είπερ δει πηςεύειν ένὶ πινὶ τῆν αἰρέσεις εἰσηγησαμθών ἐν Ἑλλησην ἢ βαρβάερις· πῶς ἐχὶ μάλλον τῷ ὅπὶ πῶσι Θεῷ, κὴ τῷ διδάσκοντι τέτον μόνον δείν σέβειν, τὰ ἡ λοιπα ἴποι ὡς μὴ ὄντα, ἢ ὡς ὄντα μὲν καὶ πιμῆς ἄξια, ἐ μὶν καὶ περσκωνήσεως καὶ σεβασμέ, παερροῦν; contra Cellum. l. 1.

pag. 10.

Ignorantes nos nec Christum unquam posse relinquere, qui pro salute omnium quotquot ex genere humano salvi suturi sunt mortem pertulerit, nec alium quemquam colere. Illum enim utpote Filium Dei adoramus: Martyres verò, tanquam discipulos & imitatores Domini merito amore prosequimur, ob eximiam eorum benevolentiam, quam erga Regem ac Magistrum suum declararunt.

Si credendum est uni cuipiam eorum qui Sectas induxerunt, qua apud Gracos celebrantur aut Barbaros; quanto magis Deo hujus universi Domino, & ei qui docet hunc solum esse colendum, catera vero parvi pendere, vel ut non entia, vel ut entia quidem & honore digna, sed non adoratione & cultu religioso.

Arhile 23. Of ministring in the Church. Il Aits 20.20. Take heed therefore unto your Jelves, & to all the Flock, over the which the holy ghost hath make you over feers to feel the Church of God, which he kath purchased with his own Blook. a fleb 5. y. and no man taketh this Honour wats himself, but he that is called of God, as was haron. Is Titus 1. 5 For this cause left & thee in Grete, that thou shouldst retin order the Things that are wanting, & ordain Elders in every Gity, as I had appointed thee.

De Ministrando in Ecclesia.

XXIII. ^{a 1} ON licet cuiquam sumere ^a Att. 20. fibi munus publicè prædicandi, aut administrandi Sacramenta in Ecclesiâ, nisi priùs fuerit ad hæc obeunda legitimè vocatus & missus. Atque illos legitimè vocatos & missus existimare debemus, qui
b per homines, ² quibus potestas vocandi mib Tit. 1. 5nistros, atque mittendi in vineam Domini,
publicè concessa est in Ecclesiâ, cooptati fuerint, & adsciti in hoc opus.

1 Cum ministri Verbi & Sacramentorum Legatione pro Christo fungantur, 2 Cor. 5. 20. 6. 4. necesse est ut à Deo Auctoritatem accipiant&ab eo mittantur, neque sibi sumant istam Auctoritatem, nisi sint à Deo vocati. Porrò, cum Deus, ex quo Apostolos vocavit, neminem immediate ad Ministerium vocat, restat ut qui ad Ministerium vocantur, vocentur per eos, quorum est alios vocare. Sic Apostoli ordinarunt Presbyteros & Epifcopos, & Episcopi ab Apostolis ordinati alios deinceps ordinarunt.

Hosker's Eccl. Pol. 1.5. \$ 77.
Potter of Ch. Govern. C. 4, 5.
2 Quibus potestas. &c. Potestatem hanc ab Apostolorum avo usque ad Avorum nostrorum tempora Episcopis solis

concessam novimus: Exinde autem-quædam Ecclesiæ (cætera etiam ritè reformatæ) Presbyteris quoque concessam volunt; rectène an secus ipsæviderint. Nos eas neque judicamus, neque spernimus. Nostratium vero, qui in Ecclesiam optime constitutam rebelles, Episcopalem hanc potestatem sibi arrogarunt, longè dispar est ratio. Proinde Hos Schismatis atque à magicae reos jure ac meritò habemus.

Bilson's Perpetual Government, c.12,13. Hall's Episcopacy by Divine Right, part 2. Hooker's Ectles. Pol. 1. 7. 8. 5. Bishop L Loyd's Histor. account of Church Government. Burscough of Schism. Sect. 2, 3. Scott's Christ. Life, part 2. c.7. 8. 10. Field of the Church, 1. 3. c.39. & 1.5. c. 27.

you who he he a do

0

the

orl

Art. 23.

CLEMENS ROM. ² Τῷ ἀρχειξεῖ ἰδίας λειτερίαι δεδομθρίαι εἰσί· καὶ τοῖς ἱεροῦσι ἴδιος ὁ τόπος περτέτακται καὶ λουίταις ἰδίαι Δοκονίαι επίκειν ζ. ὁ λαϊκὸς ἄνθρωπος τοις λαϊκοῖς περτάγμασην δέθεται.

Ενας Ος ύμων άθελφοί, ἐν ττω ἰδίω τάγμαπ εὐχαειςείπο Θεω, ἐν ἀγαθη συνειθύσει ὑπάςχων, μὰ σταρεκθαίνων τὸν ώεισμένον τὰς λειτεργίας σὐτου κανόνα, ἐν σεμνότηπ. ad Cor. c.

40, 41.

b Καὶ οἱ ὑπόςολοι ἡμῶν ἔγνωσαν Δἰὰ τοῦ Κυρίκ ἡμῶν, Ικουυ Χειςοῦ, ὅπ ἔεις ἔςαμ ὁπὶ τε ὀνόματ۞ τῆς ὁπισκοτῆς. Δἰὰ ταύτων εν τιω αὐτίαν ενέγνωσιν εἰληφότες τελείαν κατέςησαν τες επερημένες, καὶ μεταξὸ ὁπινομιω δεδώκασιν, ὅπως ἑὰν κοιμησῶσιν, Δἰαδέξωνται ἕτεερι δεδοκιμασμένοι ἀνδρες τιω λειτερίαν αὐτῆς. id. c. 44.

IGNATIUS. ÞΕπεὶ ἡ ἀράπη οὐκ ἐᾳ με σιωπῷν τοῦ τρῶν, Δρὰ τετο προέλαβον παρακαλείν ὑμᾶς ὅπως στωτςέχητε τῷ γνώμη τοῦ Θεε. καὶ ρὸ Ιησες Χειςὸς, τὸ ἀδιάκειτον ἡμῶν ζῷν,

Summo Sacerdoti sua munera tributa sunt, Sacerdotibus locus proprius assignatus est, & Levitis sua ministeria incumbunt, Laicus praceptis laicis constringitur.

Uniusquisque vestrum, fratres, in suo ordine manens, Deo in bonà conscientià gratias agat, & cum decore, intra prascriptum ministerii sui canonem se contineat.

Et Apostoli nostri per Jesum Christum Dominum nostrum norunt, contentionem de nomine Episcopatûs oborituram; atque ob hanc causam perfectâ prascientiâ praditi constituerunt pradictos, ac deinceps ordinationem dederunt, ut in defunctorum locum alii probati viri succedere & illorum munia exequi possent.

Quia charitas non sinit me silere pro vobis; propter hoc praoccupavi rogare vos, ut concurratis sententia Dei. Etenim Jesus Christus, incomparabile nostrum vivere,

Patris

article 24 Of speaking a Language in the Church understood by the People A 1 Gor. 14. A John 4. 24. God isa Spirit & they that worship him, must worship him in Spirit & in Truth. τε πατες κ γνάμη, ως και οι δήσκοποι οι κτ τα περατα όει- Art. 23. Εντες Ινσοῦ Χειςοῦ γνώμη εἰσίν. Ερίβ. ad Ephes.

Patris sententia, ut & Episcopi, secundum terra sines determinati, Jesu Christi sententia sunt.

De loquendo in Ecclesiâ linguâ, quam Populus intelligit.

XXIV. a 1 Inguâ Populo non intellectâ, a 1 Cor. 14. publicas in Ecclefia preces Joan. 4. 24. peragere, aut Sacramenta administrare, verbo Dei, & primitivæ Ecclefiæ consuetudini planè repugnat.

r Cum omnis Cultus divinus fit mentis potius quam corporis negotium, Cultus ifte, in quo menti non est locus, absurdus est & impius.

Homily of Common Prayer and Sacraments. Patrick's An-

fwer to the Touch-stone, §. 52. Jewel's Reply, Art.3. No-welli. Catech. pag. 112. Bilson of Christian Subjection, part 4. pag. 393. Field of the Church. Append. to Book 3d. pag. 238.

JUSTINOUS ΜΑΚΤΥΚ. ² Τη τε ηλίε λεγομθή η μερα πάντων κατὰ πόλεις η άγεους μενόντων όπι το αὐτο στωελους γίνεται, η τὰ ὑπομνημονοίματα τὰ λποςίλων, η τὰ συγχάμματα τὰ πεοφητών ἀναμνώσες), μέχεις ἐγχωρεί. εἶτα παυσαμένε τὰ ἀναμνώσεοντος, ὁ προεςώς λεὶ λόγε τὰ νεθεσίαν ης πεό-

Die qui Solis dicitur, omnium qui vel in oppidis, vel ruri degunt in eundem locum conventus sit; & Commentaria Apostolorum vel Scripta Prophetarum, quoad tempus fert, leguntur. Deinde Lectore quiescente, Prasidens orationem, quâ populum & ad imitationem

in Oh

Art. 24. κλησην τ της καλών τέτων μιμήσεως ποιέττω. έπειτα ανιςάμεθα κοινή πάντες κ) εθχάς πέμπομεν. Apolog. 1. c. 87.

tationem tam pulchrarum rerum cohortatur, habet. Sub hac consurgimus communiter omnes, & precationes sundimus.

TERTULLIANUS. ^a Coimus in cœtum & congregationem, ut ad Deum quasi manu factà precationibus ambiamus orantes. Hæc vis Deo grata est. A polog. adv. Gentes. c. 39.

Ο R I G E N E S. a^{σ} Εναιςος x^{σ} των έσωτε Αφίλεκτον εύχε \mathfrak{I} Θ εῷ, κὴ ὑμνεῖ σὐτὸν ὡς διώαται καὶ ὁ πασης Αφιλέκτε κύειος τὰ ἐπό πάσης Αφιλέκτε εὐχομθών ἀκέει. contra Celfum. \mathfrak{I} . 8. pag. 402.

Quisque precatur proprià linguâ, Deumque celebrat pro viribus, & omnium linguarum Dominus omnibus linguis precantes audit.

CYPRIANUS. 2 Quando autem stamus ad orationem, fratres dilectissimi, vigilare & incumbere ad preces toto corde debemus. Cogitatio omnis carnalis & fæcularis abscedat; nec quidquam tunc animus quam id solum cogitet quod precatur. Ideo & Sacerdos ante orationem præfatione præmissa parat fratrum mentes dicendo, sursum corda, ut dum respondet plebs; Habemus ad Dominum: admoneatur nihil aliud fe quam Dominum cogitare debere. Claudatur contra adversarium pectus, & foli Deo pateat; nec ad se hostem Dei tempore orationis adire patiatur. Obrepit enim frequenter, & penetrat, & subtilitèr fallens preces nostras à Deo avocat, ut aliud habeamus in corde, & aliud in voce, quando intentione fincerà Dominum debeat non vocis sonus, sed animus & sensus orare. de Oratione Dominica.

Article 25th Of the Jacraments. A Act, 2.30. Repent, ble baptized every one of you in the have of Jefor Christ for the Remission of Lives, & se shall re: receive the Gift of the Holy Ghost. might sanctific & cleanse it with the wash.
ing of Gater, by the Bord. B Matt 2819. ho be therefore & Leach all Rations baptizing then in the Rame of the Lather to the Son & of the Holy Ghost. 61 Gor. 11. 23, 24, 25, 26. - Take, eat this is my Body which is broken for you. this do in remembrance of me & . Di Gor. 11. 29. For he that eateth & Drinketh unworthale, esteth & drinkoth damnation to himself, not discerning the Lord's Body.

6 Mat. 28.

De Sacramentis.

XXV. Acramenta à Christo instituta, non tantum sunt notæ professionis Christianorum, sed certa quædam Add. 2.38. potius testimonia, & essicacia signa gratiæ, Eph. 5. 26. atque bonæ in nos voluntatis Dei, per quæ invisibiliter ipse in nos operatur, nostramque sidem in se non solum excitat, verum etiam consirmat.

² Duo à Christo Domino nostro in Evangelio instituta sunt Sacramenta, scilicet b Baptismus & Coena Domini.

Quinque illa vulgo nominata Sacramen-¹⁹Cor. 11. ta: scilicet Confirmatio, Pœnitentia, Ordo, ^{23, 24, 25, 26} Matrimonium, & Extrema Unctio, pro Sacramentis Evangelicis habenda non sunt, ut quæ, partim à pravâ Apostolorum imitatione profluxerunt, partim vitæ status sunt in Scripturis quidem probati; sed Sacramentorum eandem cum Baptismo & Cœna Domini rationem non habentes, ut quæ signum aliquod visibile, seu ceremoniam, à Deo institutum non habeant.

Sacramenta non in hoc instituta sunt à Christo ut spectarentur, aut circumferrentur, sed ut ritè illis uteremur, & in his duntaxat qui dignè percipiunt, salutarem habent essectum: Qui vero indignè percipiunt, damnationem (ut dinquit Paulus) sibi di Cor. 11; ipsis acquirunt.

I

Art. 25.

I Sacramenta funt quidem Notæ, quibus Christiani ab Infidelibus dignoscuntur; at funt etiam visibilia signa invisibilis gratiæ, gratiamque, quam signant, dignè accipientibus exhibent. Id verò non ex vi sua, sed operatione Spirits Sancti. Porro, cum ejus solius sit Sacramenta instituere, cujus est gratiam Sacramenti conferre, plura esse non possunt quam quæ Deus ipse instituit.

2 Illum autem duo tantum, Baptismum scil. & Cœnam, instituisse constat; quoniam his tantum duobus Definitio Sacramenti convenit.

3 Quinque illa &c. Sacra-

menti equidem nomine quamvis ferè rem facram à Patribus infignitam legimus: At si vox ista proprie sumatur, viz. pro externo Signo Fœderis inter Deum & homines, à Deo ipso instituto, in Justificationis nostræ pignus, & Sanctificationis Medium; quæ est formalis Sacramenti Ratio; Quinque hæc, èSacramentorum numero protinus exulant.

Homily of Comm. Prayer and Sacraments. Nowelli Catp. 137. Hammond's Pract. Cat. I. 6. §. 1. Jewel's Def. Apol. part 2. c. 11. Div. 2. Hooker's Eccl. Pol. 1.5. §. 50 & 57. Prideaux Fasc. Controv. C. 6. Q. 1, 2.

Ne mireris, Lector, si Sacramentorum numerum à primævis patribus totidem verbis definitum non invenias: nulla tunc temporis bac de re mota est Quaftio, Numerum septenarium Petrus Lombardus, duodecimi nimirum Sæculi Scriptor, primus invexit; Eugenius quartus circa An. Chr. 1439. Armenos docuit; Concilium Tridentinum Decreto postea stabilivit; unde Pius quartus novo suo Symbolo eundem inseruit; & sic tandem ineptientis Scholiastici somnium fit Fidei Articulus. E contra Justinus Martyr, in Religionis nostræ expositione, in qua etiam se neque maligne neque dissimulanter quicquam agere profitetur, duorum tantum Sacramentorum mentionem facit, Baptismi sc. & Eucharistiæ. v. Apologiam ejus primam à cap. 79. ad finem. Hac duo conjungit etiam Tertullianus, de cæteris silens. de corona Militis. cap. 3. Ut Augustinum, de doctr. Chrift. 1. 3. c. 9. Epift. 118. 6 23. Chryfostomum in Joan. Hom. 85. aliosque sequiorum ætatum Scriptores taceam.

De

Article 26th Of the Unworthings of Ministers, which hindereth not the Ef. feet of Divine In Stitution. a, Con 3. A. Who then is Cant? & who is apollos? but Ministers by whom ye believed, even as the Lord gave to every Man. B Mast 23.3. all there: : Fore whatsoever they bid you observe, ut observe & do but do not ye after their Works, for they say & do not . & Phil. 1.15. Jone indeed preach Christ, even of enoy, & Strife & some also of good will The one preach Christ of Contention, not sin Boads What then holwill standing every way, whether in Pattence or in Truth, Christ is preached & therein do rejoyce, ye a will 160r. 7. So Hen, neither is he that planteth any thing wither he that we tereth; but god that give the the enerease Eftin 5.19. against an Eller receven not an accusation, but before two or three Witnessed. 3 John 10. Wherefore if Jeome, I will remember his Deck, which he doth, prating against us with ma: he himself receive the Brethren & forbiblets them that would weasteth ken out of the brusch.

De Vi Institutionum Divinarum, quod eam non tollat malitia Ministrorum.

Uamvis in Ecclesia visibili, bonis mali semper sunt admixti, atque interdum ministerio Verbi & Sacramentorum administrationi præsint; tamen a cum non suo, sed Christi nomine a-a 1 Cor.3.5. gant, ejusque mandato & authoritate ministrent, b illorum ministerio uti licet cum in b Mat. 23.3. verbo Dei audiendo, tum in Sacramentis per- 16, 18. cipiendis. d Neque per illorum malitiam ef-d 1 Cor.3.7. fectus institutorum Christi tollitur, aut gratia donorum Dei minuitur, quoad eos qui side, & ritè sibi oblata percipiunt, quæ propter institutionem Christi, & promissionem efficacia sunt, licet per malos administrentur.

c Ad Ecclesiæ tamen disciplinam pertinet, 12 Tim. 5. ut in malos ministros inquiratur, accusenturque ab his, qui eorum flagitia noverint; f atque tandem justo convicti judicio depo-f 3 Joh. 10.

nantur.

r Ministri non sua, sed Christi Sacramenta ministrant, & Ecclesia in percipiendis Sacramentis non illos, sed Christum ipsum respicit; ideoque non tam à Ministris, quam à Christo ipso, per manus Ministrorum Sacramenta, percipit. Sacramentorum proinde Vir-

tus & Efficacia non potest à Ministro, utcunque improbo, impediri, quum à Christo solo pendeat.

Whitgift's Def. Tract. 9. c.3. Nelson's Festivals, cap 13. and Fasts, c.10. Field of the Church, l.1. c.14. Bp. Andrews's Serm.

on John 20.22.

Art. 26. AUGUSTINUS. Minister, i. e. Dispensator Verbi & Sacramenti Evangelici, si bonus est,
consocius sit Evangelii, si autem malus est, non
ideo Dispensator non est Evangelii: Annunciavit Petrus & cæteri boni: invitus Judas; tamen
cum ipsis missus annunciavit. Illi mercedem habent,
huic dispensatio credita est. contra lit. Petiliani 1.3.

Cyprianus. De Felicissimo Diacono:

— abstentum se à nobis sciat, quando ad fraudes ejus & rapinas quas dilucidà veritate cognovimus, adulterii etiam crimen accedit, quod fratres nostri graves viri deprehendisse se nuntiaverunt, & proba-

turos se asseverarunt. Epift. 41.

De Baptismo.

AXVII. ¹ B Aptismus non est tantum professionis signum, ac discriminis nota, quâ Christiani à non Christia⁴ Tit. ³. ⁵. nis discernantur, sed etiam est ² signum regenerationis, per quod, tanquam per instrubi 1 cor. ¹². mentum, ² rectè Baptismum suscipientes ^b Ec¹³. ⁶ Hebr. ¹⁰. clesiæ inseruntur, ^c promissiones de remisione peccatorum, ^d atque adoptione nostrâ ¹⁶ d Gal. ³. ²⁶, in filios Dei per Spiritum Sanctum visibili²⁷. ⁶ Act. ². ⁴¹, ter obsignantur, ^e ³ sides consirmatur, ⁸¢ vi divinæ invocationis gratia augetur.

4 Baptismus parvulorum omnino in Ecclef Mat. 28. sia retinendus est, f ut qui cum Christi insti-

19. 1Cor.7.
14. Marc. tutione optime congruat.

10 10 14.

Article 27th Of Baptism. A Tit. 3 5. Not by Works of Righteon he with we have done, but according to his Merch he saved us, by the washing of Regeneration, & renewing of the Holy Ghost, B1 Cor. 12.13 For by one This ve be Jews or Gentiles whether we be bond or free. I have been all make to laink into one spirit. 6 Keb. 10. 22: 6 acts 22, 96. and now, why tar: : riest thous arise, who haplized, & washawas the Ins, calling on the Hame of the Lord. IGal3, 26, 27. For ye are all the Children of God by Faith in Christ Jefus. For as many of you as have been baptized into Christ have put on Christ Edets 2.41, 12. Then they that gladly receion : ed his Word were baptized: Whe same day there were about unto them three thousand Jouls, too. I hatt 20.19. To ye therefore & teachall Ila. : how, baptizing hem in the rame of the trather, of the Long of the Holy ghost &, Gory 11. he was much differenced & said un to them suffer the little Children to come unto me; & forbid them not, for of such is the Kingdom of God,

I Baptismus apud facros scriptores quamvis Ablutionem denotat, five per immersionem, five afperfionem; v. Mat. 15. 2. Mar. 7. 3, 4. & Luc. 11.38. utrovis modo fiat, Gratiam per Sacramentum hoc collatam probe indicat. Quippe, ficut Sordes corporis aqua, ita animæ maculæ per remissionem peccatorum e-luuntur: &, ut in immersione nos sepeliri & resurgere cum Christo, ita in aspersione nos mori & renasci innuitur: cum mortuos lavare moris effet æque ac recens natos. Act. 9.37.

2 Recte baptismum suscipientes, i. e. in nomine Patris, Filii

& Spiritûs Sancti, una cum Art. 27: feria Fidei & Resipiscentiæ professione.

3 Fides augetur, in adultis faltem; quin & pro infantibus Deum ab Ecclesiâ frustrà invocari Quis autumat?

4 Baptismus Parvulorum. Nam talium esse Regnum Dei asserit Christus; & omnes gentes (gentes autem tam ex parvulis quam ex adultis constant) baptizari jubet.

Nowelli Cat. p. 141. Hammond's Pract. Cat 1 6. \$. 2, 3. Wall's History of Infant Baptisin, and Confer. Walker's modest Plea. Jewel's Def. Apol. part 2. c. 11. Divis. 3. Prideaux Fasc. Controv. C. 6, Q. 4.

BARNABAS. ^a Descendimus in aquam pleni peccatis & sordibus, & ascendimus fructibus pleni, & præcordiis nostris timorem & spem habentes in Dominum in Spiritu. *Epist. c.* 11.

JUSTINUS ΜΑ RTYR. "Ο σοι αν σειδώσι καὶ περώωσιν άληδα τοῦτα τὰ ὑρ ἡμῶν διδασκόμθμα καὶ λεγόμθα εἶνοι, καὶ βιῶν ἔτως διμάστα ὑποχνῶνται — "άχονται ὑρ ἡμῶν ἔνθα ὑδωρ όξὶ, καὶ τεόπον ἀναγθυνήσεως, ὁν κỳ ἡμῶς αὐτοὶ ἀνεγθυνήθημεν, ἀναγθυνῶνται. Apolog. I. C. 79. Επως ἀρέσεως ἀμαρτιῶν, ὑπὲς ὧν περημάρτομεν, τυχωμεν ἐν τιβ ὑδατι — Εκαλείται θὲ τοῦτο τὸ λουτεὸν Φωτι-

Quicunque persuasi fuerint & crediderint vera esse, qua a nobis traduntur & dicuntur, ac vivere se ita posse receperint — adducuntur à nobis, ubi aqua est; atque eo Regenerationis modo, quo ipsi regenerati sumus, regenerantur. Ut Remissionem peccatorum, qua ante peccaveramus, in aquâ consequamur. —Vocatur verò lavacrum

Art. 27. σιος, ως φωπζομθών τ διάνοιαν τ ταῦτα μανθανόντων. ibid. c. 80.

ΤΗ Ε Ο ΡΗ Ι LUS ΑΝΤΙΟ CH. σ' Επ μέν η εὐλογή
Οπ ύσο τε Θεε, τὰ ἐκ τ ὑθάπων βυρμθμα, ὅπως ἦ ἢ τετο εἰς

δείγμα τε μέλλεν λαμεάνειν τες ἀνθρώπες μετάνοιαν η ἀρεσιν

αμαρπών એ ὑθατος η λετε παλιγγενεσίας πάντας τες σροσίοντας τῆ ἀληθεία, η ἀναβυνωμένες η λαμβάνοντας εὐλογίαν δεὰ
τε Θεε. Αδ Αμιοί. l. 2. pag. 109.

hoc Illuminatio, quod eorum, qui hac discunt, mentes illuminentur.

Praterea qua ex aquis orta sunt, benedicta sunt, ut ostenderetur homines accepturos ponitentiam & peccatorum remissionem per aquam & Regenerationis lavacrum, quotquot accedunt ad veritatem, & regenerantur accipientes benedictionem à Deo.

IRENEUS. Omnes venit per semetipsum salvare, fomnes, inquam, qui per eum renascuntur in Deum, infantes, & parvulos, & pueros, & juvenes,

& seniores. adv. Har. 1. 2. c. 30.

CYPRIANUS. Si etiam gravissimis delictoribus & in Deum multum ante peccantibus, cum postea crediderint, remissa peccatorum datur, & à baptismo atque à gratia nemo repellitur; quanto magis prohiberi non debet Infans, qui recens natus &c. ad Fidum Epist. 64.

De Cana Domini.

Cor. 10. XXVIII. ¹ OEna Domini non est tan
17.

the Mat. 26.

26, 27, 28. volentiæ Christianorum inter se, b verùm

potiùs est Sacramentum nostræ per mortem

Christi redemptionis.

Atque

Article 20th Of the Lord's Supper.
As Gor. 10.17. For we being many are one Break & one Body: for we are all Partakers of that one Break. B Matt 26. 26, 27, 20. Boluke. 22, 19, 20. And he took Break + gave thanks, & brake it, & gave unto you raying, this is my Body which is given for you this do in remembrance of mes. Likewise also the Eup after Supper, raying, this Cup is the new Testament in my Blood which is the for you.

6, Por 10.16. The Cup of Blefing which we bless is it not the Communion of the Blood of Christ the Bread which we break, is it not the Communion of the Body of Christ. 5, 60r. 11. 27, 20. Wherefore, who soever shall cat this Break & drink this Cup of the Lord unworthily Thall be quilty of the Body & Blood of of the Lord. But let a manercamine himself, & so let him eat of that Bread I drink of that Bup. E John 6.63. It is the Spirit that quickneth the Flesh profileth nothing: the Bords that I speak anto you they are spirit & they are sife. I John 6. 34. And Jefus said nuto them Som the Break of Life: he that cometh to me shall never hunger: who that the: : lieveth on me shall never thirst.

Atque adeo, ritè, dignè, & cum fide su-Art. 28. mentibus, c panis quam frangimus est com-ci cor. 10. municatio corporis Christi: similiter pocu-16. lum benedictionis, est communicatio sanguinis Christi.

Panis & Vini ² Transubstantiatio in Eucharistià, ex sacris literis probari non potest. Sed ^d apertis Scripturæ verbis ad-d 1 Cor. 11. versatur, Sacramenti naturam evertit & ^{27, 28}. multarum superstitionum dedit occasionem.

^e Corpus Christi datur, accipitur, & man-, Joh. 6. 63. ducatur in Cœnâ, ³ tantum cœlesti & spiritali ratione; ⁴ Medium autem quo corpus Christi accipitur, & manducatur in Cœnâ, ⁶ fides est.

Sacramentum Eucharistiæ, sex institutione Christi non servabatur, circumferebatur, elevabatur, nec adorabatur.

I Cana Domini est quidem fignum mutui amoris, intimæque Communionis apud Christianos; sed præcipue oftendit Christian pro nobis oblatum victimam piacularem; & talem revera exhibet unicuique sacra elementa digne participanti.

Hooker's Eccl. Pol. 1.5. 5.67. Jewel's Def. Apol. part 2. c.12.

2 Transubstantiatio, i. e. Substantiæ panis & vini in Substantiam Carnis & Sanguinis Christi conversio. Res, si rationi & sensibus ulla sit fides, absurdistima; & cui à Scripturâ contradicitur, quæ panem & poculum, etiam post consecrationem, panem & poculum effe dicit: quin & ab ipso Missæ Canone, in quo oratur ut Eucharistia fiat nobis Corpus & Sanguis Domini; unde ita in se non esse plane innuitur. Sacramenti quinetiam naturam evertit? nihil enim potest esse fui Sacramentum. Denique superstitionibus, elevationisc. circumgestationi, imò & Ae-TRANTSHIP occasionem dedit.

Nowelli

Art. 28. Nowelli Cat. p. 160. Jewel's Def. Apol. part 2. c. 13. Div. 1. and Reply, Art. 5, 10, 25, 26. Rubrick aft. the Communion

Rubrick aft. the Communion Service. Mason de Min. Angl. 1. 5. c. 6. Tillotson's discourse against transfubstantiation. Pearson on the Creed, Art. 3.

p. 162.

3 Calesti & Spiritali ratione. Terreno enim & corporali modo id facere, flagitium & facinus esse dicit Augustimus. Ideoque textum istum 70. 6. 53. Nisi manducaveritis carnem filii hominis & sanguinem biberitis, non habetis vitam in vobis, figuram esse ait, " quæ præcipit " passioni Domini esse com-" municandum, & suaviter & "utiliter recondendum in "memoria, quod pro nobis "Caro ejus crucifixa & vul-"nerata sit." Augustin. de doct. Christiana lib. 3. c. 16. Qui etiam sic interpretatur ista Christi dicta. Joh. 6. 63. "Spiritualiter intelligite quod

"locutus fum. Non hoc Cor"pus quod videtis manduca"turi estis, & bibituri istum
"Sanguinem, quem fusuri
"funt qui me crucifigent.
"Sacramentum vobis com"mendavi, quod Spiritualiter
"intellectum vivisicabit vos."

Aug. in Psal. 98.

4 Medium autem &c. Cum dicat Christus nisi manducaveritis &c. non habetis vitam, 30.6.53. Idemque dicat, qui credit in me habet vitam æternam. ibid. v. 47. patet medium quo manducatur esse Fi-

dem.

Homily on the Sacrament, part 1. Nowelli Cat. p. 77,150. Jewel's Del. Apol. part 2 c.13. Div. 1. Billon of Christian Subj. part 4. p. 582, &c.

5 Dixit Christus, Accipite, edite, bibite; non servate, cir-

cumferie &c.

Jewel's Def. Apol. part 2. c. 15. Divis. 1. and Reply, Art. 7, 8, 9.

JUSTINUS MARTYR. Ο Οὐ βὰ ὡς κοινὸν ἀρτον, ἐδὲ κοινὸν πόμα ταῦτα λαμβάνομεν ἀλλ' ὁν τεόπον Αἰὰ λόγο Θεῦ σαεκοποιηθεὶς Ιησῦς Χειςος ὁ σωτήρ ἡμῶν, καὶ σάκα καὶ αμα ἀστερ σωτηείας ἡμῶν ἔχεν, ἔτως καὶ τίω δὶ εὐχῆς λόγου τοῦ σαρ αὐτοῦ εὐχαειςηθείσαν τερεμι, ἔξ ἦς αμα καὶ σάρκες κατὰ μεταδολήν τεξερονται ἡμῶν, ἐκείνε τοῦ σαρ-

Non enim ut communem panem, neque communem potum, ista sumimus: sed quemadmodum per verbum Dei Jesus Christus Servator noster, & carnem & sanguinem salutis nostra causa habuit, sic etiam, in qua per preces Verbi ab ipso prosecti gratia sunt acta, alimoniam, unde sanguis & caro nostra per mutationem alun-

tur,

ποποιηθέντο Ινού και σάρκα και αίμα έδιδάχθημεν είναι. Art. 28.

Apol. 1. c. 86.

I RENÆUS. ^c Ως ης επό γης άςτος σεσελαμβανόμενος τω δτίκληση τε Θεε εκέπ κοινός άρτος ές εν, άκλ' εὐχαειςία, εκ δύο σεσιγμάτων σωνες ηκώα, δληγείε τε κ) ερανίε.
advers. Hær. l. 4. c. 34.

Χειςτανών κατηχειιθύον δούλοις Ελληνες συλλαβόντες, εἶτα μαθείν τὶ Φρά τέτων δήθεν ἐπέξξητον τοῦ Χειςτανών ἀναγκάζοντες, οἱ δούλοι ετοι, μιὰ εχοντες τοῶς τὸ τοῖς ἀναγκάζοντες, οἱ δούλοι ετοι, μιὰ εχοντες τοῶς τὸ τοῖς ἀναγκάζου καθ πλου ἐρείν, παρόσον ἤκκον τῆν δεασοτών, τὰ θείαν μετάλη μιν αιμα καὶ σώμα εἶναι Χειςτοδ, αὐτοὶ νομίσαντες τῶ ὅντι αιμα καὶ σάρκα εἶναι, τότο ἐξείπον τοῖς ἐκζητόστο οἱ δὲ λαβόντες ὡς αὐτίχρημα τότο τελείθαι Χειςτανοῖς, καὶ δὲ τότο τοῖς ἀκλοις Εκλησιν ἐξεπόμπευον, καὶ τὸς μάρτυρας Σάγκτον καὶ Βλανδίναι ὁμολογησαι Δὶς βασάνων ἀνάγκαζον. οἷς εὐςόχως Βλανδίναι ἐπαξξησιάσατο, πῶς ᾶν, εἰπόσα, τότων

tur, incarnati illius Jesu carnem & sanguinem esse docti sumus.

Quemadmodum enim qui est à terra Panis, percipiens invocationem Dei jam non communis panis est, sed Eucharistia ex quâbus rebus constans terrena &

cælesti.

Cum Graci servos Christianorum in divinis mysteriis edoctorum apprehendissent, deinde vim inserrent, ut videlicet arcanum quippiam ab his de Christianis discerent; servi illi non habentes quomodo vim inferentibus ad placitum loquerentur, praterquam quod à Dominis audierant, divinam communionem esse sanguinem & corpus Christi: existimantes ipsi quod verè sanguis & caro esset, hoc responderunt inquirentibus. Illi verò id ita accipientes, ac si reipsa hoc perageretur à Christianis, hoc aliis quoque manifestabant Gracis, & Martyres, Sanctum & Blandinam, id fateri tormentis cogebant. Quibus scitè & liberè Blandina respondit, dicens: Quemodo hac fertent.

Art. 28. ลังล์จุดเบรอ อันทริธ์ ซึม ออะเมฟอลง มอะลัง ปริลัสมหลาง รัสสมอาราธร ; pag. 469.

rent, qui ob sacram exercitationem ne concessis quidem carnibus vescerentur?

TERTULLIANUS. d'Acceptum panem & diftributum discipulis, corpus suum illum fecit, hoc est corpus meum dicendo, id est, figura corporis mei.

adv. Marcion. 1. 4. c. 40.

CYPRIANUS. d'Cum dicat Christus, Ego sum vitis vera; Sanguis Christi, non aqua est utique sed vinum: Nec potest videri sanguis ejus, quo redempti & vivisicati sumus, esse in calice; quando vinum desit calici, quo Christi sanguis ostenditur. Epist. 63.

N.B. Si bic sit ulla transubstantiatio, est Sanguinis in vinum, non vini in Sanguinem; & cum vino Sanguis ostenditur, vinum non potest esse ipse San-

guis, quum nibil sit sui ipsius signum.

De Manducatione Corporis Christi, & impios illud non manducare.

* Augustinus loquitur) corporis, & sanguinis Christi Sacramentum dentibus premant of the city of the c

I Arti-

article 29th Of the Wicked that eat not the Body & Blood of Christ. It I John 1.6, 7. If we say that we have Fel : lowship with him, & walk in Darkaels, we lie, I do not the Truth. But if we walk in the Light, as he is in the Light, we have Tellowship one with another, & the Blood of Jefus Christ his Jon cleanseth us from all Jin. SI Gor. 11.29. For he thateat: : eth, & drinketh unworthily, eateth & drinketh Damhation to himself, not dis. : certing the Lord's Body.

I Articulus hic est prioris Consectarium. Nam, quum Fides est medium Manducationis Sacramentalis; ut Impii, quibus non est Fides, Christi fint participes impossible est. Symbola vero accipientes ad judicium accipiunt, & peccant in Christum res sacas indignè tractando. Articulus porrò hic, ipliffimis Sancti Augustini verbis conceptus, Transubstantiationis Doctrinam funditus evertit. Si enim Elementa in ipsum Corpus & Sanguinem Christi convertan-

tur; nihil impedit quo minùs Art. 29. ab Impiis, imo & a Muribus ipsum Christi Corpus manducari possit. Uti etiam agnoscunt Romanenses, aiuntque insuper, Hostiam, à quocunque devoratam, Corpus Christi manere usque dum Species evanuerint.

v. Antonini Florent. Summ. Part 3. Tit. 13. c. 6. s. 3. Nowelli Catech. p. 153,154. Bilson of Christian Subj. part 4. p. 628. Field of the Church,

1. 3. Append. c. 18. * In Johan. Tract. 26.

Locus Augustini, quem respicit Articulus, est in ejus Tractatu 260 in Joannem. Verba autem sunt bæc: Qui manducat carnem meam & bibit Sanguinem meum, in me manet & Ego in illo. Hoc est ergo manducare illam escam, & illum bibere potum, in Christo manere, & illum manentem in se habere. Ac per hoc qui non manet in Christo, & in quo non manet Christus, proculdubiò nec manducat Spiritaliter carnem ejus, nec bibit ejus sanguinem, licèt carnalitèr premat dentibus sacramentum corporis & Sanguinis Christi; sed magis tantæ rei sacramentum ad judicium fibi manducat & bibit, quia immundus præsumpsit ad Christi accedere sacramenta, que aliquis non digne sumit, nisi qui mundus est, de quibus dicitur : Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

K 2

Art. 30.

De utraque Specie.

Alix Domini laicis non est de26, 27, 28.

Alix Domini laicis non est denegandus, utraque enim pars
Dominici Sacramenti, ex Christi institutione, & præcepto, omnibus Christianis, ex
æquo administrari debet.

I Si una pars Sacramenti fit magis quam altera necesfaria; Calix ita esse videtur. Quum iste Sanguinem Christi repræsentet, cui Remissio peccatorum Redemptioque nostra sæpiùs in Scriptura quam corpori attribuitur. Nugantur vero Romanenses dum dicunt Corpori Sanguinem adesse; nam in Eucharistia non Vitam, sed Mortem Domini, in qua Sanguis à corpore separatus est, commemoramas. I Cor. 11.26. Luc. 22. 19, 20. Christus etiam ip-

fe huic facrilegio viam confulto præclust, jubendo, ut omnes de Calice biberent, Mat. 26, 27. & Marc. 14. 23. omnes bibisse dicitur, quod de pane comedendo nusquam dictum est.

Nowelli Cat. p. 149. Jewel's Def. Apol. part 2. c. 12. Div. 3. and Reply, Art. 2. Difcourse of Communion in one kind. Hammond's Pract. Cat. 1. 6. §. 4. Bilson of Christ. Subj. part 4. p. 494. Field of the Church. Appen. to the 3d Book p. 193.

JUSTINUS ΜΑ RTYR. ² Επειτα πεοσφέρεται τως σερεςωπ την άδελφων άςτος, και ποτήειον υδατος και αράματος και δίτος λαθών, αίνον κ) εξαν τω παπεί την όλων 2/ε. τ δνόμαδος τος κιλ την πικουν παρ' αὐτε δτι πολύ ποιείται ε συντικές την πικού παρ' αὐτε δτι πολύ ποιείται ε συντικές την πικού ποιείται ε συντικές του παρ' αὐτε δτι πολύ ποιείται ε συντικές του παρ' αὐτε δτι ποιείται ε συντικές του παρ' αὐτε ε συντικ

Deinde ei qui fratribus præest, affertur panis & poculum aqua & vini. Quibus ille acceptis, laudem & gloriam rerum universarum Patri, per nomen Filii & Spiritûs Sancti offert; & gratiarum actionem pro eo, quod nos donis suis hisce dignatus sit, prolixè exsequitur. Atque ubi ille preces & gratiarum actiones absolvit, populus

article 30th Of Loth Sinds. A 1 Gor 11. 26, 27, 20. For as offen as yo eat this Bread, & drink this Gup, ye to thew the Lords Death tile he come. al! ver! in artic? vicesimo ortavo.

τελέσαντος τὰς εὖχὰς κὰ τὰ εὖχαρικίαν πᾶς ὁ ταφῶν λαὸς ἐπευ- Art. 30. φημεῖ λέγων, ᾿Αμίνν. εὖχαρικίσαντος ἢ τὰ τερεκεῦτος, κὰ ἐπευ- φημικοαντος παιτός τὰ λαῦ, οἱ καλεμθροι ταρ ἡμῖν Μάκονοι, β- βοασιν ἐκάς ω τῆν ταραβίντων μεταλαβεῖν ἔπὸ τὰ εὖχαρικηθέντος ἀρτε κὰ οἴνε κὰ ῦδατος. Αρολος. 1. c. 85.

Ι G N A T I U S. Δ Σπυθάζετε εν μιᾶ εἰχαρισία χρίοδαι. μία χθ σάςξ το κυρίυ ήμων Ινσε Χρισε, κỳ εν ποτήριον εἰς ενω-

σιν τ αματος ωτε. Epift. ad Philad.

pulus qui adest omnis saustà approbatione acclamat, dicens, Amen. Prasidens verò, postquam gratiarum actionem perfecit, & populus omnis apprecatione latà eam comprobavit; qui apud nos vocantur Diaconi distribuunt unicuique prasentium, ut participet eum, in quo gratia acta sunt, panem, vinum & aquam.

Studete igitur una Gratiarum actione uti. Una enim caro Domini nostri Jesu Christi, & unus calix in

unionem sanguinis ipsius.

CYPRIANUS. 2 Baptisma falutaris aquæ semel scilicet sumitur, nec rursus iteratur : cæterùm calix Domini in Ecclessa semper sititur & bibitur. ——— Quia passionis ejus mentionem in sacrificiis omnibus facimus (passio est enim Domini sacrificium quod offerimus) nihil aliud quam quod ille fecit, facere debemus. Scriptura enim dicit: Quotiescunque enim ederitis panem istum & calicem istum biberitis, mortem Domini annunciabitis quoadulque veniat. --- Exponere enim justificatio. nes & testamentum Domini, & non hoc idem facere quod fecerit Dominus; quid aliud est, quam sermones ejus abjicere & disciplinam Dominicam contemnere, nec terrena, sed spiritalia furta & adulteria committere; dum quis de Evangelicà veritate furatur Domini nostri verba & facta, corrumpit atque adulterat præcepta divina? Epist. 63. a Quo-

^a Quomodo docemus aut provoçamus eos in confessione nominis sanguinem suum fundere, si eis militaturis Christi sanguinem denegamus? aut quomodo ad martyrii poculum idoneos facimus, si non eos priùs ad bibendum in Ecclesià poculum Domini, jure communicationis, admittimus? Epift. 63.

De unica Christi Oblatione in Cruce perfecta.

Blatio Christi semel facta, . Heb. 10 XXXI. a 1 10. 1 Joh. perfecta est redemptio, 2. 2. propitiatio, & satisfactio pro omnibus peccatis totius mundi, tam originalibus, quam b Neque præter illam unicam, 6 Hebr. 10. actualibus. 26. est ulla alia pro peccatis expiatio; 2 unde missarum sacrificia, quibus, vulgo dicebatur, sacerdotem offerre Christum in remisfionem pœnæ, aut culpæ, pro vivis & de-· Hebr. 9. functis, c blasphema figmenta sunt, & per-25, 26. niciolæ imposturæ.

> 1 Hæc Oblatio semel in cruce facta est : quæ cum sufficiens sit, alia non opus est; cum etiam perfecta, non debet iterari.

2 Unde mißarum &c. Si Christus ipse in Missa vere offertur in remissionem, verè occiditur, Hebr. 9. 25, 26. & Sanguis ejus verè effunditur; nam fine fanguinis effusione nulla est remissio. Hebr. 9. 22. Hoc

certè, si quod aliud, blasphemum est figmentum. Si my-Stice tantum offertur, hoc est, si in missa Sacrificium illud unicum in cruce oblatum denuò in altare repræsentetur, in Missa non est verum, proprium, & propitiatorium Sacrificium, uti credunt Romanenses; sed tantum veri, proprii, & propitiato-rii Sacrificii Commemoratio, u

Article 31 the Groß. Afleb 10. 10. By the which Will we are some : tified through the Offering of the Boky of Jefus Christ, once for all. A 1 John 2.2. In he is the Propilitation for our Jins: & not for ours only, but also for the vins of the whole World. Bleb. 10.26. For if we sin wilfully after that we have received the Knowledge of the Truth, there re: : mainest no more sacrifice for vins. 6 Heb. 9. 24, 26. hor yet that he should offer timself offen, as the High Priest entreth into the holy Place, every year he often have suffered since the founda: hon of the world: but now once in thein of the world, hath he appeared to put away I in by the Jacrifice of himself.

article 32 Of the Marriage of Priests. a stim. 3.2, 11. a Bishop then must be blameless, the Husband of one Wife, vigi : land, wher, of good Behaviour, given to Hospitality, apt to teach. Even so must their wives be grave, not slanderers, rober, faithful in all things. as Gor. 9. 5. Have we not power to least about a dister a wife as well as other aposses, was the Brethren of the Lord & Cephas? B Leb. 13.4 Marriage is honourable in all , & the Bed undefiled: but Whoremongers & adonl. : terers God will judge.

tio, uti credunt Reformati. Nowelli Catech. p. 152, 153. Mason de Min. Angl. lib. 5. Potter of Ch. Government, c. 5. 5. 4. Jewel's Reply, Art. 17. Prideaux Fasc. Controv. C. 6. Q. 6. Bilson of Christian Subj. Art. 31. part 4. pag. 505. Field of the Church. Append. to the 3d Book p.203,335. Buckeridge of kneeling at the Communion, p. 47.

I G N A T I U S. ² Τὸ πάθος ες την πρών ἀνάςασις. ad Smyrn.

Passio est nostra Resurrectio.

I R E N Æ U S. ² Unus & idem est Christus Jesus Filius Dei, qui per passionem reconciliavit nos Deo. —— Ipse enim verè salvavit. 1.3.c. 18.

Propter hoc autem & Christus mortuus est, uti testamentum Evangelii apertum, & universo mundo lectum, primum quidem liberos faceret servos suos; post deinde hæredes eos constitueret eorum quæ essent ejus. 1. 5. c. 9.

CYPRIANUS. b Passionis ejus mentionem in Sacrificiis omnibus sacimus, passio est enim Domini

Sacrificium quod offerimus. Epift. 63.

N.B. Si passio Domini sit sacrificium; non potest esse verum sacrificium in missa, nisi Dominus in missa verè patiatur. Quod borrendum plane & absurdum.

De Conjugio Sacerdotum.

Piscopis, Presbyteris, & Dia-ai Tim. 3.
conis nullo mandato divino 2.51. 1 Cor.
præceptum est, ut aut cœlibatum voveant,
aut à matrimonio abstineant. b Licet igitur a Hebrisi
etiam illis, ut cæteris omnibus Christianis,
ubi hoc ad Pietatem magis facere judicaverint.

Art. 32. verint, pro suo arbitratu matrimonium contrahere.

r Cum Apostoli suas habuerint & circumduxerint uxores, 1 Cor. 9. 5. & quales esse debent Presbyterorum & Diaconorum uxores doceat Apostolus, 1 Tim. 3. 11. patet legitimum esse Clericis matrimonii usum.

Jewel's Def. Apol. part 2. c.

8. Div. 1. Hall's Letter to Whiting, Dec. 2. Epist. 3. and Honour of the Married Clergy. Patrick's Answ. to the Touchstone, 5. 4. Treatise of the Celibacy of the Clergy. Field of the Church, 1. 5. c. 57, 58. Mason. de Min. Angl. 1. 2. c. 8.

TERTULLIANUS. ² Presbyter uxoratus, libros duos ad Uxorem scripsit, in quorum primo cap. 7. se Matrimonii juribus usum esse innuit, dicens: Quare facultatem continentiæ, quantum possumus, non diligamus? quamprimum obvenerit imbibamus: ut quod in matrimonio non valemus, in viduitate sectemur.

CYPRIANUS. ^a Novato Presbytero objicit, non Matrimonium, sed Uterum uxoris calce percussum, & abortione properante in parricidium partûs expressum. Epist. 53.

De Excommunicatis vitandis.

denunciationem ritè ab unitate Ecclesse præcisus est, & excommunitate (donec per pænitentiam publicè reconciliate Mat. 18. tus fuerit arbitrio 2 Judicis competentis) chabendus est tanquam Ethnicus & publicanus.

Article 33 d'Of Excommunicate Persons 1 how to be avoided. a 1 Gor. 5.3, 4, 5. For Iverily as absent in Body, but present in Spirit, have judged already, as though I were present, concerning him that half so done this Deck. In the have of our fork before Christ, when ye are ga : thered logether & my Spirit, with the lower of our Lord Jefus Christ. To beliver such an one unto Satah for the Destruction of the Thesh, that the Spirit may be saven in the Day of the Lord Jelus. 3, Gor 3. 11, 13. But now have written who you not to keep Con: spany, if any man that is called a broz be a Fornicatour, or covelous, or an Itolater, or Railer, or a Drunkard, or an Extorhone with such a one, no, not to eat. But them you ore without God judgeth. Therefore puraway from among your felies that wie her Per son. bear thom, sele it unto the Ohnreh, but ifte reglect to hear the Church, Cathin be who there I an heather Than & a Publican.

article 34th Of the Traditions of the Church 9 a Rom. 14.17. For the Lington of God is not Meat & Trink, but Righteorfres, & Peace & Joy in The Holy Ghost

r Cum Ecclesia sit Sanctorum Societas Christo subjecta; Quid æquius quam ut iste, qui in Christum rebellis, flagitiis fuis nomini Christiano dedecus inurit, ab Ecclesiæ communione arceatur, & ut Ethnicus habeatur, qui Ethnicam agit vitam? Talem omnes notare oportet, neque cum eo commercium habere, ut pudefiat, 2 Theff. 3. 6, 14. Quod li relipiscat, in communionem denuo restituendus est. Sed interim observandum est, quod Excommunicatio nulla vincula naturalia folvat, quin Art. 33. Subditi in Principes, Uxores in Maritos, Liberi in Parentes, Servi in Dominos, utcunque excommunicatos, & vicissim, sua quisque officia præstare debent, cum hæc debita sint, nullo habito Religionis respectu.

2 Judicis competentis. i. e. Episcopi, vel ejus saltem cui Episcopalis hæc potestas ritè delegata est.

Pouer of Ch. Government c. 5. 5. 8. Whigifi's Defence, Tract. 18. Field of the Church, l. 1. c. 15.

IGNATIUS. ³ Περουλάςω ή ύμας ἐπό τ θκείων τζυ ανθρωπομόςφων, ες ε μόνον δει ύμας μη παραθέχειος, ἀκλ' εἰ δυνατόν όξι μηθέ σων αντάν. ad Smyrn.

Pramunio vos à bestiis anthropomorphis: quos non solum oportet vos non recipere: sed, si possibile, neque eis obviare.

CYPRIANUS. ^a Qui Ecclesse non tenet unitatem, quisquis ille suerit, multum de se licet jactans, & sibi plurimum vindicans, profanus est, alienus est, foris est. *Epist.* 55.

b Discedite à talibus quæso vos, & acquiescite consiliis nostris. Epist. 43.

De Traditionibus Ecclesiasticis.

Raditiones atque ceremo-a Rom. 14.

nias easdem, non omnino 17.

necessarium est esse ubique, & prorsus consimiles. Nam & variæ semper suerunt, &

L mutari

20.

Art. 34, mutari possunt, pro Regionum, temporum, & morum diversitate, modò nihil contra

verbum Dei instituatur. Traditiones, & ceremonias Ecclefiafticas quæ cum verbo Dei non pugnant, & funt auctoritate publicà institutæ, atque probatæ, quisquis privato confilio volens, & datâ operâ, publicè violaverit, is, ut qui peccat 62 Cor. 11. in publicum b ordinem Ecclesiæ, quique læ-16. ib. 14. dit c auctoritatem Magistratûs, & qui 2 infir-Rom. 13. morum d fratrum conscientias vulnerat, pubd 1 Cor. 8. lice, ut cæteri e timeant, arguendus eft. 3 Quælibet Ecclefia particularis, five Nae 1 Tim. 5. tionalis, auctoritatem habet instituendi,

mutandi aut abrogandi ceremonias, aut ritus Ecclefiasticos, humanâ tantum auctorif Rom. 14. tate institutos, modo omnia ad fædificatio-

nem fiant.

I Ritus & Ceremoniæ funt res ex se indifferentes; at, cum auctoritate Ecclesiastica sanciuntur, ab omnibus debent observari, ob reverentiam isti auctoritati debitam, cujus au-Aor est Deus; qui etiam justit ut obediremus Præpositis nostris, atque iisdem subjici, Hebr. 13. 17. Qui aliter facit, est Schismaticus.

2 Infirmorum &c. Nempe malo fuo exemplo illos in peccatum ducendo.

3 Quælibet Ecclesia particu-

laris &c. Hujusmodi enim Ecclesiæ sunt auctoritate pares, adeo ut una in alteram non habeat potestatem; omnium vero Rex & Dominus est Christus. Unde in iis rebus, quas Ille nec justit nec prohibuit, unaquaque Ecclesia libertate sua, pro re nata, uti possit.

Preface to the Comm. Pr. Hooker's Eccl. Pol. 1.2. & 4. 5. 13. Whitgifi's Defence, Tract. 2. Prideaux Fasc. Contr. C. 4. 5.3. Q.5. Burfcough of Schisin.

Sect. IV. s. 6.

B2 Gor. 11. 16. I say again, let no Man think me a Tool: if otherwise, yet as a Tool re: : ce we me, that I may boast my velfalible. B111.110. Letall Things be done decently & in order. B. Rom. 13.1. Let every Soul be subject unto the higher Powers: for there is no Power but of God. The Powers that be, are ordained of God. D, Gor. 0.12. But when ye sin so against the Brethren, and wound their weak Conscience he sin against Christ. E. Tim. 5.20. Them that sin, ze: : buke before all, that others also may fear. From. 14.19. Let us therefore follow after the Things, which make for Peace, & Things wherewith one may edify another.

Ι R E N Æ U S. ^a De Polycarpo Smyrnæ, & Ani- Art. 34. ceto Romæ Episcopis de festo Paschæ dissentieus hæc narrat: Τε μακαείε Πολυκώς πε δποθημήσωντος τη Ρώμη δτή Ανικήσε, και ωξεί άλλων πνών μικρὰ χόντες ωξὸς άλληλοις, εὐθύς εἰριώς υσω, ωξεί τέσε τε κεφαλαίε μη φιλεεις ήσωντες εσωτές. ἔτε χο ὁ Ανίκητος τὸν Πολύκαρπον ωξίσω εθιώατο μη της είν, άτε μετὰ Ιωάννε τε μαθητές Κυρίου ήμων, και λοιπών επος όλων οις σωρθέτει ψεν, ἀξὶ τετηρικότα ούτε μιω ὁ Πολύκαρπος το Ανίκητον επεισε τηρείν, λέγοντα τιω σωνηθείσαν τη ωξὸ οὐτε πεισευτέρων ὁφείλειν κατέχειν, και τέσον ετως εχόντων, εκοινών ησαν έσωτείς, ρας, 466.

Cum beatus Polycarpus, Aniceti tempore, Romam venisset, & modica aliis de rebus inter eos esset controversia, confessim pax suit inter eos conciliata, nec de hoc capite inter se contendere voluerunt. Neque enim Anicetus Polycarpo poterat persuadere, ut observare desisteret, qua cum Joanne discipulo Domini nostri & reliquis Apostolis, quibuscum versatus est, semper observarat: neque Polycarpus Aniceto persuasit ut observaret, quippe qui morem Presbyterorum, qui eum antecesserant, sibi retinendum asseret. Qua cum ita se haberent, communicabant inter se mutuo.

De Homiliis.

XXXV. TOmus fecundus Homiliarum, quarum fingulos titulos huic articulo subjunximus, continet piam & falutarem doctrinam, & his temporibus necessariam, non minus quam prior L 2 Tomus Art. 35. Tomus Homiliarum, quæ editæ sunt tempore Edvardi Sexti: Itaque eas in Ecclesiis per ministros diligenter, & clarè, ut à populo intelligi possint, recitandas esse judicavimus.

De nominibus Homiliarum.

Df the right use of the Church. Against Peril of Idolatry.

Of Kepairing and keeping clean of Churches.

Of Good Works.

First, of Fasting.

Against Gluttony and Drunkennels. Against excels in Apparel.

Df Praper.

Df the place and time of Praper.

That common Prayers and Hacraments ought to be ministred in a known Tongue.

Of the reverent Estimation of God's will ord.

Df Alms doing.

Of the Pativity of Christ.

Of the Passon of Christ.

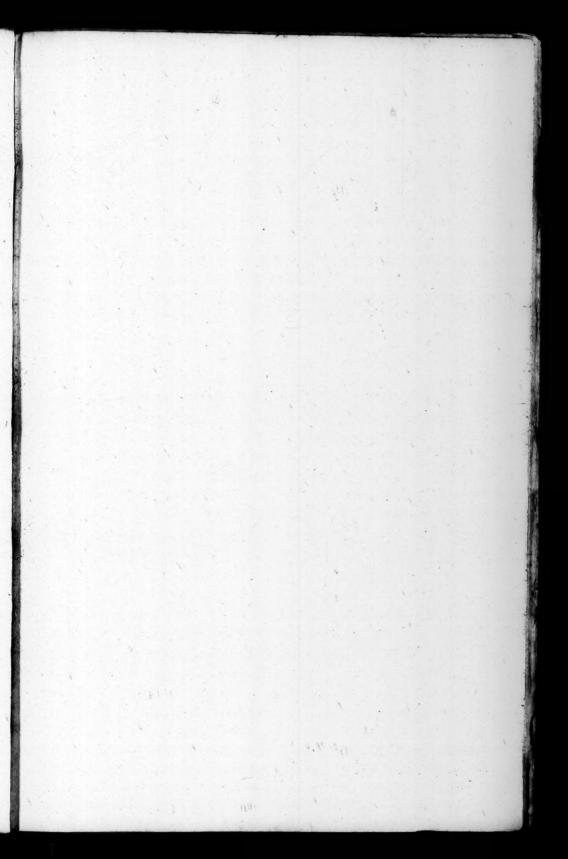
Df the Refurrection of Christ.

Of the worthy receiving of the Sacrament of the Body and Blood of Christ.

Df the gifts of the Holy Ghoft.

Of the Rogation-days.

Of the State of Patrimony.

article 36th Of the Consecration of Bilkops & Ministers. A Rets 6.6. Whom they set before the apostles; wwhen they had prayed, they laid their Hands on them. a acts 13.3. Oto they ministred to the Lord & fasted The Holy Ghost said, reparate me Barkas : bas, & faul for the Work whereunto 9 have called them. As Tim. 4.14. Reglect not the Gift that is in thee, which was given theo by Prophecy, with the Laying on of the glands of the Presbyters. a 2 Tim. 1. 6. Wherefore I put thee in remembrance, that thou stirup the Gift of godwhich is in thee by the putting on of Hands.

Of Kepentance. Against Joleness. Against Kebellion.

r In hoc Articulo, Doctrina in Homiliarum libris contenta afferitur contra Romanen/es, qui illam pravitatis Hæreticæ damnarunt; & earundem in Ecclesiis recitatio approbatur contra Purùanos, qui contenderunt nihil præter Scripturas sacras in Ecclesiis esse publicè legendum.

Whigifi's Defens. Tract. 21. Hooker's Eccl. Pol. 1. 5. 5. 20.

Veritas autem hujus Articuli Æquitasque ex ipsa Homiliarum lectione optime patebit. Et omnium prosectò interest, eorum præsertim qui Articulis hisce subscripturi sunt, Homilias serio perlegere. Liber certe est utilissimus, in quo evolvendo nunquam pænitebit operæ, quasi male collocatæ.

Homiliæ suam docti inam abunde probant, Patrum etiam testimoniis, quotiescunque its opus est.

De Episcoporum & Ministrorum Consecratione.

ho

9

20

01

ol

Art. 36. dicti regis Edvardi, usque ad hoc tempus, aut in posterum juxta eosdem ritus consecrabuntur, aut ordinabuntur, ritè atque ordine, atque legitime statuimus esse, & fore consecratos & ordinatos.

I Si quid deest Ordinationi, cujus Forma in libello isto præscribitur: id est, vel ex parte Ordinantium; hi autem sunt Episcopi: vel ex ordinandi modo; iste autem est Impositio manuum cum aptis precibus: vel demum ex parte Ordinandorum; hi autem probati sunt quoad Fidem, Mores, & Scientiam: & in eosdem confertur potestas ea omnia exequendi, quæ ad Of-

ficia sua pertinent. Nihil ergò ad justam plenamque ordinationem desideratur.

Mason de Minist. Anglic. lib. 1. c. 16. Bedel's Answ. to Waddesworth, c. 11. Prideaux Fasc. Controv. c. 4. S. 3. Q. 7. Hooker's Eccles. Pol. lib. 5. S. 77, 78. A Vindication of the Ordination of the Church of England. Field of the Church, l. 5. c. 56.

th

Formæ, quibus in consecrandis Clericis usæ sunt primævæ Ecclesiæ, nunc temporis non extant. At si vetustissimas, quas hodie reperire est, consulas, reperies nihil à nostra Ecclesia omissum, quod ad plenam ordinationem olim requirebatur.

De Civilibus Magistratibus.

Regia Majestas in hoc Angliæ regno, ac cæteris ejus dominiis summam habet potestatem, ad
quam omnium statuum regni, sive illi Ecclesiastici sint, sive Civiles, in omnibus causis, suprema gubernatio pertinet, & nulli
externæ

Article 37th Of Givil Magifrates. A 2 Chron. 26. 16. But when he we strong, his Heart was lifted up to his Destruction. for he transgressed against the ford his god I went into the Temple of the Lord, to barn Incente whom the alter of Incente. B Dom 13.1. Set every Soul be subject to the higher Powers: for there is no Cower but of God. The Powers that he are or: Joined of God B1 Pet. 2.13. Submit your Selves to every Ordinance of Man for the Lords Jake, whether it be to the King, as supreme. 6, Lings. 2.26. and unto abiathar the Priest said the King, get the to anathoth, unto there own Field, for thou art worthy of Death: but I will not at this Time put thee to Death, because that bearest the whof the Lord got before David my Trather, & because thou hast been afflicted in all, wherein my traffer was afflicted.

DI Pet. 4.13. But let none of you suffer as a Murberer, or as a thicfor as an evil foer, or as a Busybody in other Men's Matters. & Rom 13.11. Forke is the Minister of God to thee for good: but if thou to that which is evil, be a: : paid: for he beareth not the tword in vain: for he is the Minister of God, to the for god a revenger to execute Wrath apor him that doll ovil. In Luke 3.14. And the Soldier likewise demanded of hun laying, & what shall we to? I he said unto them, do violence to no man, reither accuse and falsely, & be content with your Wages. To acts. 10.1,2. There was a certain Man in Gesarca, called Goz: relias, a Genturion of the Bandcallet the Italian Bant. Revoul Manyone that feared got with all his floure, which gave much almo to the People & prayed to got alway.

externæ jurisdictioni est subjecta, nec esse Art. 37. debet.

Cum Regiæ Majestati summam gubernationem tribuimus, quibus titulis intelligimus, animos quorundam calumniatorum offendi, anon damus Regibus nostris, aut vera 2 chrone bi Dei, aut Sacramentorum administrationem, quod etiam injunctiones ab Elizabetha Regina nostra, nuper editæ apertissime testantur: sed eam tantum prærogativam, quam in Sacris Scripturis à Deo ipso, omnibus piis Principibus, videmus semper susse attributam, hoc est, ut omnes status atque semanas, ordines sidei suæ à Deo commissos, sive illi Pet. 2.13. ordines sidei suæ à Deo commissos, sive illi ceclesiastici sint, sive Civiles, in officio con-c 1 Reg. 2. tineant, & contumaces, ac delinquentes, gladio civili coerceant.

d'2 Romanus Pontifex nullam habet jurif-d 1 Pet. 4.

dictionem in hoc Regno Angliæ.

pter capitalia, & gravia crimina, morte punire.

Christianis licet, ex mandato Magistratûs, f Luc. 3.14.

arma portare & justa bella administrare.

t Cum Reges sint ex officio custodes utriusque tabulæ; necesse est ut Ecclesiastici æque ac Laici, eorum imperio subjiciantur, & de omnibus causis, tam quæ Pietatem erga Deum, quam quæ Justitiam inter homines spectent, cognoscendi potestatem habeant.

Hanc auctoritatem pii Principes apud Judæos, & Christiani Imperatores in primitiva Ecclesia obtinuerunt. Quicunque autem affirmabit Reges nostros eandem non habere, ipso facto excommunicandus est. Canon. 2.

Jewel's Def. Apol. part 6. c.

Art. 37. 11. Div. 1. Whitgift's Defence Tract. 20. Bilfon of Christian Subj. part 2. Hooker's Eccles. Pol. 1. 5. 5. 1. & l. 8. Prideaux Fasc. Contr. C. 4. S. 2. Q.3,6. Scott's Christian life, part 2. c. 7. Sect. 10. Field of the

Church, 1. 5, c. 53.

2 Romanus Pontifex &c. Quo. tandem jure haberet? An ut Petri Successor? At Apostoli omnes auctoritate pares; quinetiam Paulus Gentium fuit Apostolus, Petrumque ipfum redarguere non veritus est. Galat. 2. 9, 14. An jure Patriarchatus? Anglia autem extra Patriarchatum Romanum, An Constantini donationis? Ridicula nimis Impostura. An Convertionis nostræ ad Fidem? Omnes igitur Ecclesia, ne Romana quidem excepta, Hierofolymitanæ subjectæ, nulla autem Romane, nili quæ

illi fidem acceptam refert. Britanni autem diu ante Augustinum Papæ legatum ad fidem conversi. Quare Pontifex Romanus negotiis nostris fele immiscens, est amoreso-

ETTIONOT .

Jewel's Def. Apol. part 4. c. 14. Div. 1. Bilson of Christian Subject. part I. Hammond of Schism, c. 4, 5, 6, 7. Prideaux Fasc. Contr. C. 4. S. 3. Q. I. Mason de Minist. Angl. l. 4. c. 3, 4, 15, 16. Bilhop Lloyd's Hist. account of Ch. Gov. c.2. Field of the Ch. 1.5. c. 32, &c. Cave of Church Government.

3 Deus ipse principes gladio induit, Rom. 13. 4. Justitiæ tam civilis quam bellicæ instrumento. Frustrà antem gestaretur gladius, quo uti non

liceret.

Hammond's Pract. Catech.

1. 2. 5. 5. 9.

TERTULLIANUS. Colimus ergo Imperatorem sic, quomodo & nobis licet, & ipsi expedit, ut hominem à Deo secundum; & quicquid est, à Deo consecutum, solo Deo minorem, ad Scapulam. cap. 2.

N. B. Ecclesia primis tribus seculis nullos experta est principes, nisi qui eam ve! persequerentur vel saltem negligerent. Unde res suas sibi babuit. At vero ex quo Imperatores facti sunt Chri-Stiani, res Ecclesiæ ab ipsis dependerunt. v. Socratis Hist. Eccl. 1. 5. in proæmio. Exinde enim Hi convocare Concilia, ab ei/dem appellationes admittere, de causis Ecclesiasticis cognoscere, &c. Denique qualemcunque potestatem circa Sacra regibus luis

suis attribuit Ecclesia Anglicana, eadem Christianos Art. 37. Imperatores usos esse abunde constat.

extra suam Diæcesim habuisse patet ex eo, quod Aniceto Papæ in causa Pajchæ non cesserit Polycarpus. v. ad Art. 34.

CYPRIANUS de Stephano bæc babet. Inter cætera vel superba, vel ad rem non pertinentia, vel sibi ipsi contraria, quæ imperitè & improvidè scripsit, etiam illud adjunxit ut diceret: siquis ergo à quâcunque Hæresi venerit ad nos, nibil innovetur nisi quod traditum est, ut manus illi imponatur ad pænitentiam; cum ipsi Hæretici proprie alterutrum ad se venientes non baptizent, sed communicent tantum.

Decretum hoc spernit Cyprianus, & dicit è contra. Observatur à nobis & tenetur, exploratâ & perspectà veritate, ut omnes qui ex quacunque hæresi ad Ecclesiam convertuntur, Ecclesia unico legitimo baptismo baptizentur, exceptis his qui baptizati in Ecclesia prius fuerant, & sic ad Hæreticos transierant. Epist. 74.

d Neque enim quisquam nostrum Episcopum se esse Episcoporum constituit, aut tyrannico terrore ad obsequendi necessitatem collegas suos adigit; quando habeat omnis Episcopus, pro licentia libertatis & potestatis suæ, arbitrium proprium, tamque judicari ab alio non possit, quam nec ipte potest judicare. Sed expectemus universi judicium Domini nostri Jesu Christi, qui unus & solus habet potestatem & præponendi nos in Ecclesiæ suæ gubernatione, & de actu nostro judicandi. Cyprianus in Concil. Carthag.

IRENEUS. Quoniam absistens à Deo homo in tantum efferavit, ut etiam consanguinem hostem M sibi Art. 37. sibi putaret, & in omni inquietudine & homicidio, & avaritià sine timore versaretur; imposuit illi Deus humanum timorem, ut potestati hominem subjecti & lege eorum adstricti, aliquid assequantur justitiæ, & moderentur ad invicem, in manisesto propositum gladium timentes, sicut Apostolus ait:

Non enim sine causa gladium portat; Dei enim minister est, vindex in iram ei qui male operatur. Et propter hoc & ipsi magistratus indumentum justitiæ leges habentes, quæcunque juste & legitime secerint, de his non interrogabuntur, neque pænas dabunt. adv. Hær. 1.5. c. 24.

f Christianos, sub Ethnicis etiam Imperatoribus, militasse satis constat ex Tertulliano. de Corona

Militis. & Apologetico. c. 42.

De illicità bonorum Communicatione.

Acultates & bona ChriRom. 13.7,
8. 2 Theff.

Theff.

Acultates & bona Chriftianorum 2 non funt comgraph of the first of the first

1-Ipía communicandi & pauperes sublevandi præcepta testantur suum esse cuique proprium. Nam qui communicat de proprio communicat, &, si omnia essent communia, nemo effet pauper, nemo dives.

Homily of Almsdeeds.

2 Quidam Anabapt. Germani præsertim, Auctore Thoma Muncero, v. Sleidani Comment 1. 5. & 10.

Article 30th Of Their Goods not common. A act. A. y. Whiles it remained was it nor thine own? & after it was sold was it not in thine own Cower? Why hast thou conceived this Thing in thine Heart? Thou hast not Chick was with the Deputy of the Country For.

gives Paulus, a prudent Fran: who called for Barnabas & Paul & Losired to hear the work of Got. But Elymon the forcerer for so is his Hame by interpretation) with stood them, seeking to turn away the Deputy from y Tail Az Thep. 3. 12. Now then that are such, we command, & exchart by our Lord Jefus Christ, that with quietness they work, & eat their own Break. Bhatt. 25.34. de B. Tim. 6.10. Hat they to good, that they berich in good Works, ready to distribute willing to communicate.

Article 39th Of an Oath. a Matt. 5.34. But I say unto you swear not at all, neither by Heaven, for it is Goto Throne. a James. 5.12. But above all Things, my Brethren, swear not, neither by fleaven, neither by the Earth, neither by any other Oath: but let your yea be yea, & your way, nay; lest ye fall wito Consemnation.

Το ξυαντίου, ίκανα κεκτημόρου σύτου τε σθεί τω κτησιν μη κακοπαθείν, κορ οις καθήκευ δητκουρείν; τις ράς αν κοινωνία καταλίποιτο παρά ανθρώπως, εἰ μηθείς έχοι μηθέν; σώς αν
τετο το δόγμα σολλοις αλλοις και καλοίς τοῦ κυρίου δόγμασιν
έχὶ φανερώς εναντικώθου εὐρίσκοιτο και μαχούθου; σοίνσατε
έσωτοις φίλοις εκ τε μαμμονά της άθειας, ίνα όταν εκλίπητε,
δίξωνται ὑμάς εἰς τὰς αἰωνίοις σκηνάς, σώς ἀν τις σεινώντα
τρέφοι, και διζώντα σοτίζοι, και γυμνὸν σκεπάζοι, και άςεγον
σωμάγοι, ὰ τοις μη σοίνσαση ἀπειλεί πῦρ και σκότω τὸ εξώτερον, εἰ πάντων σώτες έκας φθαίνοι τώτων ὑςερών; Quis
Dives salv. c. 13.

Quanto satius oppositum, ut per opes mediocres & ipse mala non toleret, & quibus oportet suppeditet? Qua enim apud homines reliqua communicatio sit, si nemo quicquam habeat? Quomodo verò dogma hoc non apertè pugnat cum multis aliis & praclaris Domini? Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, recipiant vos in aterna tabernacula. Quomodo esurientem quis alat, sitienti potum det, nudum tegat, peregrinum colligat, qua non facientibus ignem comminatur & tenebras exteriores, si quisque ipse prior horum omnium egenus cxtiterit?

De jurejurando.

Vanum, & temerarium â Jac. 5. 12.

Domino nostro Jesu Christo, & Apostolo ejus Jacobo, Christianis hominibus inter
M 2 dictum

Art. 39. dictum esse fatemur: ita Christianorum Religionem minimè prohibere censemus, b Mat. 26. b quin jubente magistratu in causà sidei, & charitatis jurare liceat, modo id siat juxta charitatis jurare liceat, in justitià, in judicio, & veritate.

Juramenta vana tantum, & temeraria, illicita esse hinc constat; quia Christus ipse pro tribunali jurejurando adactus jurare non recusavit.

Hammond's Pract. Cat. 1. 2. 5. 8. Nowelli Cat. pag. 20, 21. Homily against Swearing, part 1. Sanderson de oblig. Juram. Prælect. 1.

CIEM. ALEXANDR. Εύορκος μέν, ε μίω εὐεπροςος επί το ομνιώσι ο γνωςικός [πγεν Χειςιανος] όγε απανίως επί το ομνιώσι αρικνέμθυος. Strom. 1.7.

Juramentum quidem religios colit, at non proclivis ad Jurandum est Gnosticus, [i. e. Christianus,] utpote qui rarò ad jurandum inducitur.

TERTULLIANUS. ^a Sed & jurat Deus. Igitur pejerantem deprehendis, an vanè dejerantem? adv. Marcion. l. 2. c. 26. Hoc igitur judice non peccat nisi pejerans vel vanè jurans. His etiam assentitur. Augustinus, cujus suffragio, utpote optimi confilii

pleno, Collectioni buic finem imponam.

² Jurationem cave quantum potes. Melius quippe nec verum juratur, quam jurandi consuetudine, & in perjurium sæpe caditur, & semper perjurio propinquatur. Sed illi, quantum aliquos eorum audivi, quid sit jurare prorsus ignorant: putant enim se non jurare, quando in ore habent, Scit Deus: & Testis est Deus: & Testem Deum invoco super animam meam; quia non dicitur Per Deum; & quia talia reperiuntur in Apostolo Paulo. Sed etiam illa ibi contra eos inventa est, quam consitentur esse

B Malt. 26.63, 64. But Jefas held his Dence. and the High- Oriest answered & said un to kim, Intiwe the by the living God, that thou tell us, whether thou he The Christ the Son of God. The Seid. Gler. y. 2. Rad thon shall wear, the Lord liveth, in Truth, in judgment, un high: Leonfres, & the hations shall bless them felies in him, & in him shall they

esse jurationem, ubi ait Apostolus: Quotidie mo- Art. 39. rior, per vestam gloriam, fratres, quam habeo in Christo Jesu Domino nostro. In Græcis enim codicibus reperitur omnino esse hanc jurationem, ne quis in Latina lingua hoc fic intelligat dictum per vestram gloriam, quomodo dictum est, per meum adventum iterum ad vos, & multa similia, ubi dicitur per aliquod, & non est juratio. Sed non ideo quia in suis literis juravit Apostolus, vir infirmitate [alias, in veritate] firmissimus; ludus nobis debet esse juratio. Multo enim tutiùs, ut dixi, quantum ad nos attinet, nunquam juramus, ut fit in ore nostro, est, est; non non; sicut Dominus monet. Non quia peccatum est verum jurare; sed quia gravissimum peccatum est falsum jurare, quo citiùs cadit qui consuevit jurare. ad Hilarium Epist. 89.

Confirmatio Articulorum.

Jam denuò approbatus est, per affensum & consensum Serenissimæ Reginæ Elizabethæ Dominæ nostræ, Dei gratia Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ Reginæ Defensoris Fidei, &c. retinendus & per totum Regnum Angliæ exequendus. Qui Articuli, & lecti sunt, & denud consirmati, subscriptione D. Archiepiscopi & Episcoporum superioris domûs, & totius Cleri inferioris domûs in Convocatione, A. D. 1571.

Patres flor	uerunt	Libri	Editi
	A.D.		
Barnabas	34	Epistola , Ox	on. 120.1685
Clemens Romanus	70	Epist. ad Cor. Ox	on. 120.1677
Ignatius Antioch.	IOI	Epistolæ Lo	nd. 4to. 1680
Justinus Martyr.	155	Opera Color	iæ, fol. 1686
Ecclesia Smyrnensis	168	Epistola apud Euseb.	1.4.c.15.
Athenagoras	170	Legatio pro Christ.	Colon.1686
Theophilus Antioch	. 180	Ad Autolycum Ox	on. 120.1684
Irenæus	184	adv. Hæreses Ox	
Tertullianus	198	Opera B	
Clemens Alexandr.	204	Quis Dives falv. Ox	
Origenes	230	contra Celsum Can	
Cyprianus	250		arif. fol. 1666

Epistolæ autem citantur juxta Editionem Oxon.

Arnobius 297 adv. Gentes Parif. 1666 Lactantius 300 Parif. 120.1545

FINIS.

Novatiani Opera, quæ extant, omnia, quibus accessit Appendix in qua Errata typographica emendantur: Textus ipse plurimis in locis restituitur, & Editio Jacksoniana redarguitur.

Two Conferences with an Arian by the fame Author.

